

การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560)
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบ ไอ-อี-โอ
ของ อเล็กซานเดอร์ แอสติน

ASSESSING THE GENERAL EDUCATION CURRICULUM (REVISED 2017) OF SUAN
SUNANDHA RAJABHAT UNIVERSITY BY APPLYING ALEXANDER ASTIN' S I-E-O

ปิยนันท์ เทียนไชย

การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560)
ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบ ไอ-อี-ไอ
ของ อเล็กซานเดอร์ แอสติน

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัด ประเมิน และวิจัยการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2563
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ASSESSING THE GENERAL EDUCATION CURRICULUM (REVISED 2017) OF SUAN
SUNANDHA RAJABHAT UNIVERSITY BY APPLYING ALEXANDER ASTIN' S I-E-O
MODEL

PIYANUN THANCHAI

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Educational Measurement, Evalu)
Faculty of Education, Srinakharinwirot University

2020

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญาานิพนธ์

เรื่อง

การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560)

ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบ ไอ-อี-ไอ

ของ อเล็กซานเดอร์ แอสติน

ของ

ปิยนันท์ เทียนไชย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการวัด ประเมิน และวิจัยการศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญาานิพนธ์

..... ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์)

..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยวิจิต เตียรชนะ)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิกา ตั้งประภา)

ชื่อเรื่อง	การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบ ไอ-อี-โอ ของ อเล็กซานเดอร์ แอสติน
ผู้วิจัย	ปิยนันท์ เทียนไชย
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2563
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. งามอาจ นัยพัฒน์

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีการพัฒนาหลักสูตรมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 โดยมีแนวดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงและสอดคล้อง รวมทั้งสอดคล้องกับปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การประเมินหลักสูตรที่ผ่านมาพบว่ามีการประเมินในเฉพาะส่วน ทำให้การนำผลข้อมูลไปใช้ไม่เกิดผลประโยชน์สูงสุด การประเมินที่ครอบคลุมจะเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้มีคุณภาพ การประเมินหลักสูตรในครั้งนี้ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ตัวแบบ I-E-O ของ แอสติน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ และประเมินหลักสูตรในด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ และด้านผลการเรียนรู้ โดยกลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูล ประกอบด้วย นักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และผู้ช่วยสอน (TA) ตลอดจนผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร โดยมีการเก็บทั้งข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ สรุปผลการวิจัย ดังนี้ ระยะเวลาที่ 1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตร พบว่า 1) ด้านแนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร สอดคล้องกับแนวคิด/ปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 2) ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตรครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร 3) ด้านโครงสร้างของหลักสูตร สัดส่วนของหมวดวิชาและรายวิชามีความเหมาะสม กลมกลืนกับโครงสร้างวิชาเอก 4) ด้านเนื้อหา/ รายวิชาของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร และ 5) ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ระยะเวลาที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตร พบว่า 1) ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านคุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา ผู้เรียนที่เข้ารับการศึกษามหาบัณฑิต มีความสมบูรณ์ดีเป็นไปตามเกณฑ์การรับเข้าศึกษาที่มหาวิทยาลัยกำหนด และนักศึกษาที่มีความคาดหวังต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตรมากที่สุดด้านเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด คิดเป็นร้อยละ 78.33 และด้านคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ระดับคุณวุฒิ/ประสบการณ์ในการสอน เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 2) ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องและส่งเสริมการเรียนรู้ของหลักสูตร แต่ในบางรายวิชาการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนนักศึกษา ทำให้กิจกรรมบางกิจกรรมไม่เกิดผลสัมฤทธิ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และ 3) ด้านผลการเรียนรู้ด้านเกรดเฉลี่ยของนักศึกษาในภาพรวมของทั้ง 3 กลุ่มวิชา พบว่า นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ (F) คิดเป็นร้อยละ 1.27 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 87.20 และด้านการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก พบว่า ความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร มีความสอดคล้องและนักศึกษามีความสามารถนำความรู้พื้นฐาน ไปใช้ในการเรียนการสอนได้ และด้านสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินพบว่ากระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรส่งผลให้เกิดผลการเรียนรู้ตามที่วัตถุประสงค์กำหนด และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

คำสำคัญ : การประเมินหลักสูตร, หมวดวิชาศึกษาทั่วไป, รูปแบบ ไอ-อี-โอ ของแอสติน

Title	ASSESSING THE GENERAL EDUCATION CURRICULUM (REVISED 2017) OF SUAN SUNANDHA RAJABHAT UNIVERSITY BY APPLYING ALEXANDER ASTIN'S I-E-O MODEL
Author	PIYANUN THANCHAI
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2020
Thesis Advisor	Associate Professor Ong-art Naiyapatana , Ph.D.

The general education curriculum at Suan Sunandha Rajabhat University was developed in 2009, with guidelines corresponding with the notifications of the Ministry, and the philosophy and resolutions of the university. In the past, only partial assessments of the curriculum caused poor performances for assessment. Therefore, comprehensive assessment consisted of basic, important information for the development of high-quality curriculum. In this curriculum, the assessment concerned the application of Alexander Astin's I-E-O Model to analyze and assess the curriculum. The results of the curriculum analysis in the first phase revealed (1) the background of the curriculum development corresponded with the idea/philosophy of the general education curriculum; (2) the purposes of the curriculum contained expected learning outcomes; (3) curriculum structure: the ratio of courses and subjects was appropriate for the structure of major subjects; (4) the contents/subjects of the curriculum corresponded with its purposes; (5) the assessment of the curriculum corresponded with desirable characteristics defined by the Thai Qualification Framework (TQF) for Higher Education. The results of the curriculum analysis in the second phase revealed (1) an introduction to learning and initial characteristics: students who participated in the curriculum and had the required characteristics; had high expectations of their professor and curriculum; 78.33% of the students had a high school GPA which satisfied requirements, and professors and teaching assistants (TAs), and their qualification/teaching experiences satisfied their requirements; (2) the environment and learning process, class activities and encouraged learning, according to the curriculum. There were some restrictions on the number of students, causing an inconsistent output of activities; and (3) the learning output and the GPA of the students, the overall results in all three courses of students who failed (one or more F grades) accounted for 1.27%, and the retention rate of the students who participated fully and accounted for 87.20% of all students. Regarding knowledge application, the results revealed that basic knowledge of general education subjects corresponded with major subjects, and students were able to apply knowledge. In terms of learning results, the educational process of the curriculum resulted in learning results as defined by the curriculum, and the results corresponded with the Thai Qualification Framework (TQF) for Higher Education.

Keyword : General education subjects, Alexander Astin's I-E-O Model, Curriculum assessment

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาชี้แนะและช่วยเหลืออย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์ ดร.องอาจ นัยพัฒน์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องมาโดยตลอด ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จเรียบร้อย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิตต์ภิญญา ชุมสาย ณ อยุธยา อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา พงษ์เพ็ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศันสนีย์ จะสุวรรณ ดร.กรรณิการ์ ภิรมย์รัตน์ และ อาจารย์ ดร.วัศส์พร จิโรจน์พันธุ์ ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือ รวมทั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ให้คำแนะนำตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ และประเมินหลักสูตรงานวิจัยนี้สมบูรณ์

ขอขอบคุณ คณะผู้บริหาร อาจารย์ และเพื่อนร่วมงาน สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและนวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เริ่มต้นจนสำเร็จลุล่วง รวมไปถึงนักศึกษาที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนทำให้วิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณบิดามารดา ที่สนับสนุนและให้กำลังใจจนงานวิจัยสำเร็จด้วยดี คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากการศึกษาวิจัยนี้ผู้วิจัยขอน้อมบูชาพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ปียนันท์ เทียนไชย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญรูปภาพ	ฐ
บทที่ 1	1
บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
กรอบแนวคิดในการวิจัย	13
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	16
1. ความรู้เกี่ยวกับวิชาศึกษาทั่วไป.....	17
1.1 ปรัชญาของวิชาศึกษาทั่วไป	17
1.2 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป.....	17
1.3 กรอบแนวคิดหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	17
1.4 การจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	22
1.5 แนวคิดและกรณีตัวอย่างการจัดการศึกษาทั่วไป.....	22

1.6 สถานภาพการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาไทย	25
1.7 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	27
2. หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร	30
2.1 ความหมายของหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร	30
2.2 การประเมินหลักสูตร	32
2.3 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร	33
2.4 ความสำคัญของการประเมินหลักสูตร	34
2.5 ประเภทของการประเมินหลักสูตร	35
2.6 กระบวนการประเมินหลักสูตร	39
2.7 รูปแบบการประเมินหลักสูตร	43
3. รูปแบบการประเมินของแอสติน (Astins I-E-O Model)	48
3.1 การประเมินปัจจัยนำเข้าของผู้เรียน (Inputs)	50
3.2 การประเมินด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)	53
3.3 การประเมินผลการเรียนรู้ (Outcome)	57
3.4 การออกแบบการประเมินที่ไม่สมบูรณ	57
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	59
4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	59
บทที่ 3 วิธีดำเนินการประเมิน	64
การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย	64
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน	67
กรอบการดำเนินงานการประเมิน	72
การเก็บรวบรวมข้อมูล	81

การวิเคราะห์ข้อมูล.....	81
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	82
บทที่ 4 ผลการดำเนินงานวิจัย.....	83
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตร.....	83
1.1 แนวคิดเบื้องต้นของการพัฒนาหลักสูตร.....	83
1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร.....	90
1.3 โครงสร้างของหลักสูตร.....	91
1.4 เนื้อหา/ รายวิชาของหลักสูตร.....	93
1.5 การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร.....	99
ตอนที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตร.....	102
2.1 ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ (Inputs).....	102
2.2 ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process).....	111
2.3 ด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome).....	118
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	134
1. สรุปผลการวิจัย.....	134
1.1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	134
1.2 ผลการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	137
2. อภิปรายผลการวิจัย.....	141
3. ข้อเสนอแนะ.....	147
ข้อเสนอแนะในการนำผลประเมินไปใช้.....	147
ข้อเสนอแนะในการอื่นๆ.....	147
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	148

บรรณานุกรม	149
ภาคผนวก.....	152
ภาคผนวก ก แบบวิเคราะห์หลักสูตร	153
ภาคผนวก ข แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา (QE:Student)	164
ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (QE:Expert).....	168
ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษา (IV:Student)	171
ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ (IV:Expert)	172
ภาคผนวก ฉ แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์/ ผู้ช่วยสอน (IV:Professor)	173
ภาคผนวก ช แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ประจำวิชาเอก (IV:Major)	175
ภาคผนวก ซ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ฯ.....	176
ประวัติผู้เขียน.....	193

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้อบรมวิชาชีพศึกษาทั่วไป กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF : HEd)	22
ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ทั้งสิ้น 1,150 คน (จากสัดส่วนการลงทะเบียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 4)	66
ตาราง 3 ตัวอย่างข้อคำถามในเครื่องมือแบบวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร.....	68
ตาราง 4 ตัวอย่างข้อคำถามในเครื่องมือแบบสอบถาม (IV)	71
ตาราง 5 กรอบการดำเนินงานการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	73
ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านแนวคิดเบื้องต้นของการพัฒนาหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร	89
ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร..	91
ตาราง 8 โครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิมและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 ของกระทรวงศึกษาธิการ.....	92
ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ด้านโครงสร้างของหลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาชีพศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	92
ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหา/ วิชา กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	93
ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ.....	100
ตาราง 12 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตร (QE : Student).....	104
ตาราง 13 แสดงคุณวุฒิ และประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร.....	107
ตาราง 14 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ของนักศึกษา (QE : Student)	109

ตาราง 15 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาประเด็นคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอนของ หลักสูตร	110
ตาราง 16 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา (QE : Student)	111
ตาราง 17 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร ของนักศึกษา (QE : Student)	113
ตาราง 18 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาประเด็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร	115
ตาราง 19 ค่าระดับคะแนนที่นักศึกษาที่ได้รับจากการประเมินผลการเรียน กลุ่มวิชาภาษา กลุ่ม วิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	118
ตาราง 20 เปรียบเทียบจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน นักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียน และนักศึกษายกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา (W).....	120
ตาราง 21 แสดงรายละเอียดการเปรียบเทียบรายวิชาเพื่อวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของ นักศึกษา	124
ตาราง 22 แสดงผลการหาคุณภาพข้อสอบรายวิชาที่จะวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของ นักศึกษา	125
ตาราง 23 แสดงรายละเอียดแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 3 รายวิชา.....	125
ตาราง 24 ผลการวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของนักศึกษา.....	127
ตาราง 25 ความคิดเห็นต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน.....	128
ตาราง 26 ความคิดเห็นของหลักสูตรเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF).....	129

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการประเมิน	16
ภาพประกอบ 2 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์	45
ภาพประกอบ 3 โมเดลการประเมิน I-E-O	49
ภาพประกอบ 4 ข้อมูลแสดงจำนวนการลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของนักศึกษาแยกข้อมูลเป็นชั้นปี	65
ภาพประกอบ 5 แสดงข้อมูลการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified Sampling)	66
ภาพประกอบ 6 แผนผังขั้นการทบทวนและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตร	85
ภาพประกอบ 7 แผนผังขั้นการศึกษาค้นคว้าข้อมูล	87
ภาพประกอบ 8 แผนผังขั้นการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	88
ภาพประกอบ 9 ตัวอย่างรายวิชาที่ปรับเปลี่ยนเนื้อหา	93
ภาพประกอบ 10 แผนภูมิแสดงสถานภาพก่อนเข้าศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตร ปีการศึกษา 2562	106
ภาพประกอบ 11 ตัวอย่างแบบทดสอบ Pre-test ออนไลน์ รายวิชา ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน (กลุ่มวิชาภาษา)	126
ภาพประกอบ 12 สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์ “เรียนวิชา GE ยังไงให้ได้เกรด A”	132

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

เป้าหมายสำคัญในการจัดการศึกษา คือคุณภาพของผู้เรียน ที่จะต้องอาศัยหลักสูตรเป็นกรอบแนวคิดและทิศทางในการจัดการศึกษา หลักสูตรจึงถือว่าเป็นเสมือนหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา และเป็นเสมือนแผนแม่บทที่สถานศึกษาหรือครู ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาหรือจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่พึงประสงค์ สถานศึกษาจึงต้องเกี่ยวข้องกับหลักสูตรในลักษณะต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่การจัดทำหรือพัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ โดยมีการบริหารหลักสูตรและจัดการเรียนการสอน และการประเมินหลักสูตร เพื่อตรวจสอบสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร การดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ นี้จะเห็นได้ว่ามีกิจกรรมการประเมินหลักสูตรสอดแทรกอยู่ทุกช่วงเวลา เพราะการประเมินจะเป็นตัวช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรทุกขั้นตอน กล่าวคือ ก่อนการจัดทำหลักสูตร สถานศึกษาหรือผู้จัดทำ หลักสูตร ควรประเมินสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของหลักสูตร เพื่อเป็นข้อมูลสารสนเทศในการ ตัดสินใจ จัดทำหรือพัฒนาหลักสูตร ก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้นั้นควรมีประเมินความพร้อม และคุณภาพของทรัพยากรสำหรับการใช้หลักสูตร และในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร ควรมีการประเมินกระบวนการบริหาร หลักสูตร ศึกษาความก้าวหน้าและปัญหา ในการใช้หลักสูตรเพื่อได้ข้อมูลสารสนเทศประกอบการตัดสินใจปรับปรุง กระบวนการบริหาร หลักสูตร เร่งรัดและแก้ปัญหา ที่เกิดขึ้น และเมื่อดำเนินการใช้หลักสูตรเสร็จสิ้นครบวงจรของหลักสูตรแล้ว ควรมีการประเมินผลผลิตหรือผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรเพื่อตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์หรือ เป้าหมายของหลักสูตร จากการประเมินหลักสูตรในแต่ละช่วงเวลาดังกล่าวนี้จะเห็นว่า การประเมินหลักสูตรนั้นจะช่วยให้ได้ข้อมูลสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรของผู้บริหารสถานศึกษาและ ผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การประเมินหลักสูตรจึงมีคุณค่าที่ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้พัฒนาหลักสูตรและผู้เกี่ยวข้องควร จะได้ศึกษาเรียนรู้ให้เกิดความเข้าใจและมีทักษะในการประเมินที่สามารถดำเนินการประเมินหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ผลการประเมินให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่าต่อการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการศึกษา (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2558, น. 15)

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ได้ระบุถึงการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปว่า วิชาศึกษาทั่วไปมีเจตนารมณ์เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยให้ศึกษารายวิชาต่างๆ จนเกิดความซาบซึ้งและสามารถติดตามความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้นได้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เบ็ดเสร็จในรายวิชาเดียว ไม่ควรมีรายวิชาต่อเนื่องหรือรายวิชาขั้นสูงอีก และไม่ควรนำรายวิชาเบื้องต้นหรือรายวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาจัดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

วิชาศึกษาทั่วไป (General Education) เป็นกลุ่มวิชาที่มีความสำคัญในหลักสูตรและการสอนในระดับอุดมศึกษาควบคู่กับกลุ่มวิชาชีพ (Professional Education) เพื่อที่จะพัฒนาบัณฑิตให้มีความสมบูรณ์อย่างแท้จริง สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการปรับปรุงในส่วนของเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี และกำหนดให้มีวิชาศึกษาทั่วไป แทนวิชาพื้นฐานทั่วไป ในปี พ.ศ. 2532, 2542, 2548 และ 2558 ตามลำดับ และให้ความหมายของวิชาศึกษาทั่วไปว่าหมายถึง วิชาที่จะช่วยเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลกซึ่งทำให้การจัดการศึกษาทั่วไปในหลักสูตรระดับปริญญาตรีมีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตามความมุ่งหมายให้นักศึกษาสามารถบูรณาการองค์ความรู้โดยเชื่อมโยงกับชีวิตและวิถีความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันและอนาคต สมดังเจตนารมณ์ของการศึกษาทั่วไปที่หาใช่เพียงการเรียนรู้อันพื้นฐานเท่านั้น แต่เป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อบ่มเพาะให้นักศึกษามีจิตวิญญาณของการเรียนรู้ตลอดชีวิต (เครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย, 2557)

การตรวจสอบว่าหลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตรหรือไม่ จึงเป็นที่มาของการประเมินผลลัพธ์ทางการศึกษา ซึ่งเป็นวิธีการประเมินที่ยอมรับได้และเข้าใจได้โดยทั่วไป ซึ่งตัวบ่งชี้สำคัญของประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยคือ การศึกษาทั่วไป (Alfred, 1999) การวัดผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาโดยทั่วไปในมีหลายรูปแบบ รวมไปถึงการทดสอบมาตรฐานตามมาตรฐานสากล แต่หลักสูตรการศึกษาทั่วไปมีลักษณะเฉพาะแต่ละมหาวิทยาลัย ยากที่จะระบุว่าการเตรียมความพร้อมทางวิชา จะการสนับสนุนผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาทั่วไปอย่างไร นอกจากนี้ นักศึกษายังมีลักษณะเฉพาะและภูมิหลังที่ต่างกัน ซึ่งอาจส่งผลต่อประสิทธิภาพความสำเร็จทางการศึกษา ดังนั้นการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาเราจำเป็นต้องทราบปัจจัยใดที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการศึกษา

แอสติน กล่าวว่า "ปัจจัยการผลิต" และ "ประสบการณ์" เป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จทางวิชาการ แอสติน ได้เสนอรูปแบบที่มีอิทธิพลสำคัญต่อการศึกษาความคงทนของผลการเรียนรู้ และผลการเรียนของนักเรียนในรูปแบบที่เรียกว่า Input-Environment-Output (IEO) โดยขยายรูปแบบของ Tinto ด้วยการจัดการกับความพยายามทางวิชาการและความก้าวหน้าทางวิชาการ รวมถึงเกรดเฉลี่ย (GPA) (Astin, 2012) แบบจำลอง IEO แสดงให้เห็นว่านักศึกษาเป็นอิทธิพลหลักจากหลายปัจจัย รวมทั้งพื้นฐานส่วนบุคคลและการศึกษาก่อนหน้า ความพยายามทางวิชาการ และความก้าวหน้าทางวิชาการ (Leonard Debra (2004, น.34)

สำหรับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีการพัฒนา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 โดยมีแนวดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงและสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คือ เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้รอบ รู้กว้าง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคมศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก (สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปฯ 2559, น.3)

เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปของสำนักวิชาการศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมไทยและสังคมโลก และส่งเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไปทั้งในส่วนของเนื้อหากระบวนวิชา กิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดและการประเมินผลนักศึกษา เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF : HED) ซึ่งได้มีการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเมื่อปี พ.ศ. 2555 (และการปรับปรุงหลักสูตรย่อย พ.ศ.2557) เพื่อให้หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันมีกระแสการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน เช่น เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมสภาพแวดล้อม เทคโนโลยี การเมือง และการเป็นประชาคมอาเซียน

ปัจจุบัน สำนักวิชาการศึกษาทั่วไป มีแนวคิดในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดยมโนบายให้อาจารย์ผู้สอนได้มีการทบทวนเนื้อหาของกระบวนวิชาศึกษาทั่วไปและปรับปรุงให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับนิยามของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

ระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 และเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF) และมีการทบทวนผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของแต่ละกระบวนวิชา ให้สอดคล้องกับการเรียนการสอนยิ่งขึ้น จึงได้มีการจัดทำ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ขึ้น ซึ่งการปรับปรุงครั้งนี้เน้นไปที่การปรับสาระและเนื้อหาในรายวิชา ต่างๆ ให้ตอบรับกับสังคมปัจจุบัน และการดำรงชีวิตตามสิทธิและหน้าที่ของตนเองอย่างผาสุก

ในด้านการจัดการเรียนการสอนถึงแม้ว่าหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดำเนินการจัดการเรียนการสอนมาอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาหลายปีและมีผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนมาก แต่ปัญหาพบว่าการประเมินหลักสูตรที่ผ่านมาไม่ครอบคลุมผลลัพธ์ มีการประเมินในเฉพาะส่วน ซึ่งการประเมินที่ไม่ครอบคลุมทำให้ไม่เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งหมด การนำผลข้อมูลไปใช้ไม่เกิดผลประโยชน์สูงสุด อีกทั้งเมื่อการประเมินหลักสูตรไม่สมบูรณ์ การปรับปรุงหลักสูตรที่ผ่านมา จึงยังไม่สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ การประเมินที่มุ่งเน้นเกี่ยวกับผลลัพธ์เพียงอย่างเดียว ซึ่ง Astin ได้กล่าวถึง "การออกแบบที่ไม่สมบูรณ์" ไม่ว่าจะเป็นการประเมินด้านผลลัพธ์เพียงอย่างเดียว การใช้การสอบ เพื่อประเมินสิ่งที่นักศึกษาทำซึ่งตรงข้ามกับสิ่งที่พวกเขาเรียนรู้ การประเมินผลลัพธ์ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งความแตกต่างระหว่างสถาบันในการศึกษาระดับปริญญาคือ ภาพสะท้อนของประสิทธิภาพของแต่ละมหาวิทยาลัย และการประเมินปัจจัยนำเข้า ซึ่งการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตของนักศึกษามาจากปัจจัยต่างๆ ดังนั้นการประเมินที่สมบูรณ์จึงเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสถาบันการศึกษา อาจไม่ได้ตระหนักถึงข้อจำกัดนี้ ดังคำกล่าวของแอสตินที่ว่า การมีเพียงข้อมูลป้อนเข้าและผลลัพธ์ของกลุ่มผู้เรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่งจะมีค่าอะไร หากเราไม่ทราบที่กำลังทำอะไรกับผู้เรียนเหล่านี้ในช่วงเวลาเดียวกัน (Astin, 2012) การประเมินของ Astin เป็นการประเมินที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า สภาพแวดล้อม และผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งจะเห็นว่าเป็นการประเมินที่ครอบคลุม โดยเน้นความสำคัญในการประเมินไปที่ตัวผู้เรียนเอง ผลที่ได้จากการประเมินจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของหลักสูตร และนำไปสู่การตัดสินใจต่าง ๆ ที่สถาบันการศึกษาควรคำนึงถึง

จากที่กล่าวมานั้น การประเมินหลักสูตรจึงอาจถือได้ว่าเป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร แสดงให้เห็นถึงความจำเป็นที่จะต้องมีการประเมินหลักสูตร เพื่อให้เห็นว่า การใช้หลักสูตรดังกล่าวนั้นประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด อันเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรอย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษาที่ได้กำหนดไว้ และเพื่อให้ทราบถึงผลสัมฤทธิ์ ปัญหา และอุปสรรคต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรและการนำหลักสูตรไปใช้ อันจะเป็นสารสนเทศประกอบการ

พิจารณาหาแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม ด้วยเหตุนี้ผู้ประเมินจึงมีความสนใจที่จะทำการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาโดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน IEO ของแอสตินซึ่งเป็นการประเมินที่ครอบคลุมในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ สภาพแวดล้อม รวมไปถึงผลลัพธ์ ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพบริบทในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังเป็นข้อมูลอ้างอิงประกอบการประเมินหลักสูตรครั้งต่อไป ตลอดจนนำมาซึ่งคุณภาพในการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดังมีวัตถุประสงค์เฉพาะแต่ละประเด็น ดังนี้

1. เพื่อวิเคราะห์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ (Inputs) เกี่ยวกับ คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา และคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอนประจำรายวิชา ของหลักสูตรฯ
3. เพื่อประเมินสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process) เกี่ยวกับ การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรฯ
4. เพื่อประเมินผลการเรียนรู้ (Output & Outcome) เกี่ยวกับ เกรดเฉลี่ย อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาตลอดหลักสูตร การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก และสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (Learning outcome achievement) ของหลักสูตรฯ

ความสำคัญการวิจัย

ความสำคัญเชิงนโยบาย

1. มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา รวมทั้งผู้บริหาร หน่วยงาน ผู้บริหารระดับมหาวิทยาลัย ได้สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรที่จะสามารถนำไปกำหนด แผนงาน การตรวจสอบความพร้อมของหลักสูตรและทรัพยากรในการดำเนินการใช้หลักสูตรได้ตรงตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาได้สารสนเทศที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร คุ่มค่ากับการลงทุนหรือไม่ ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไป ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหรือยกเลิกหลักสูตร

ความสำคัญเชิงปฏิบัติ

1. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารและฝ่ายวิชาการของสำนักวิชาการศึกษาทั่วไป ฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. เป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ของสำนักวิชาการศึกษาทั่วไป ฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในการปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ช่วยให้เกิดการเสริมแรง สร้างพลังใจให้กับผู้บริหารหลักสูตร ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เมื่อทราบสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร จุดเด่น หรือจุดด้อยของหลักสูตร โดยจะมุ่งปรับปรุง และพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ และมาตรฐานสูงขึ้นซึ่งจะเกิดคุณค่าและประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน หรือสถานศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. การประเมินหลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไปหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วยการดำเนินงาน 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน และ ระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตรโดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน I-E-O ของ Astin มาใช้ในการประเมิน

1.1 การวิเคราะห์หลักสูตร

1.1.1 วิเคราะห์แนวคิดเบื้องต้นหลังของการพัฒนาหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.1.2 วิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.1.3 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหาวิชากับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.1.4 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร กับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

1.2 การประเมินโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Astin โดยมุ่งประเมินใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ และ ด้านผลการเรียนรู้ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.2.1 ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ได้แก่ คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา และคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอนประจำรายวิชา ของหลักสูตรฯ

1.2.2 ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนด้านกายภาพ และจิตภาพ รวมไปถึงกระบวนการจัดการเรียนการสอน ของหลักสูตรฯ

1.2.3 ด้านผลการเรียนรู้ ได้แก่ เกรดเฉลี่ย อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาตลอดหลักสูตร การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก และสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement) ของหลักสูตรฯ

2. กลุ่มเป้าหมายในการเก็บข้อมูล แบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. นักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 22,287 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ 5 เปอร์เซ็นต์ ได้กลุ่มตัวอย่าง 1,115 คน โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างเพื่อป้องกันการขาดหายของข้อมูล จึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 1,150 คน จากนั้นใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้การแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (คำนวณจากสัดส่วนการลงทะเบียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4)

2. อาจารย์ผู้สอน ได้แก่ อาจารย์ผู้บริหารรายวิชา ซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนในหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไป ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน

3. ผู้ช่วยสอน (TA) ได้แก่ ผู้ช่วยสอนประจำรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 12 คน

4. ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 3 ท่าน

5. อาจารย์ผู้สอนของคณะ ได้แก่ อาจารย์ประจำคณะ/ สาขา จำนวน 3 ท่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง หมวดวิชาที่เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลกหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยในที่นี้จะกล่าวเจาะจงถึง หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่เริ่มใช้ในการจัดการเรียนการสอน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560

2. การวิเคราะห์หลักสูตร หมายถึง การแยกแยะหลักสูตรให้เห็นองค์ประกอบย่อยในแต่ละส่วนของหลักสูตร เพื่อตรวจสอบให้มั่นใจว่าแต่ละส่วนของหลักสูตรครบถ้วน เหมาะสม หรือยังมีส่วนใดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกันมากยิ่งขึ้นเป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร โดยในงานวิจัยนี้จะแบ่งวิเคราะห์ตามประเด็นย่อย 5 ด้าน ดังนี้

2.1 แนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร หมายถึง แนวคิด ปรัชญาของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

2.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมายถึง ความมุ่งหวังเป้าหมาย หรืออุดมการณ์ที่เป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ที่มุ่งหวังให้เกิดขึ้นแก่ตัวผู้เรียนหลังจากการใช้หลักสูตร เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต่าง ๆ

2.3 โครงสร้างของหลักสูตร หมายถึง องค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร ได้แก่ ระยะเวลาการศึกษาจำนวนหน่วยกิต ตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตในแต่ละหมวดวิชาและกลุ่มวิชา

2.4 เนื้อหา/ วิชาของหลักสูตร หมายถึง เนื้อหาสาระ ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ในแต่ละรายวิชาที่นำมาจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้

2.5 การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร หมายถึง กระบวนการพิจารณาตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีคุณสมบัติหรือเกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนตรงตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องและเป็นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่กำหนด

3. การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการการเก็บรวบรวมข้อมูลและการประมวลผลข้อมูลเพื่อนำมาตัดสินใจเกี่ยวกับ ความเหมาะสม ประสิทธิภาพของหลักสูตร โดยการ

วิเคราะห์เอกสารหลักสูตรและเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างเป็นระบบ นำไปวิเคราะห์ตัดสินผลของการใช้หลักสูตรตามเกณฑ์หรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยในการวิจัยนี้จะเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นความคิดเห็นของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่ คณะกรรมการบริหารพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรฯ อาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยสอน และนักศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรและประยุกต์รูปแบบการประเมินของ Astin มาใช้เป็นแนวทางในการประเมิน ดังนี้

3.1 ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ (Inputs) หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ประกอบไปด้วย คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา และคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน

3.1.2 คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาเมื่อเริ่มเข้าศึกษาในหลักสูตร เป็นความรู้ความสามารถที่เป็นพื้นฐานความรู้เดิมที่นักศึกษาได้รับมาก่อนที่จะเข้าเรียน รวมไปถึงเจตคติและความคาดหวังของนักศึกษาต่อผู้สอนและหลักสูตร โดยดูจากประวัติฐานข้อมูลการรับเข้านักศึกษา และจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษา

3.1.3 เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา หมายถึง ผลการเรียนสะสมของผู้เรียนในทุกรายวิชาที่เรียนตลอดหลักสูตร ที่นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงภาพรวมของผลการเรียนตลอดหลักสูตรของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ที่นักศึกษานำมายื่นเพื่อเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษา

3.1.4 คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน หมายถึง ความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ทั้งด้านวิชาการและการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาศึกษาทั่วไป ความเข้าใจในหลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไป รวมไปถึงอัตราส่วนระหว่างจำนวนอาจารย์ผู้ช่วยสอนประจำรายวิชาต่อนักศึกษา โดยอ้างอิงจากข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอนของหลักสูตร โดยประเมินร่วมกับการสอบถามข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษาด้วย

3.2 ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process) หมายถึง มวลประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาได้รับระหว่างที่ศึกษาในหลักสูตร โดยวัดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

3.2.1 การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน หมายถึง สิ่งต่างๆสภาวะแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวผู้เรียน ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม ส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบ และมีผลกระทบต่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

3.2.1.1 สภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ (Physical Environment) ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อการเรียนการสอน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ถูกสร้างขึ้น ได้แก่ อาคารสถานที่ โต๊ะ เก้าอี้ สื่อ อุปกรณ์การสอนต่างๆ รวมถึงบรรยากาศที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้ เช่น แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ

3.2.1.2 สภาพแวดล้อมทางด้านจิตภาพ (Psychological Environment) ได้แก่ สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อ ความรู้สึกจิตใจ เจตคติของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนการสอน ประกอบไปด้วย การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การสร้างแรงจูงใจ รวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

3.2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร หมายถึง การจัดกิจกรรม การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ประเมินโดยอาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยสอน และนักศึกษา ร่วมกับการวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร

3.3 ด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome) หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาในด้านต่างๆ หลังจากได้รับประสบการณ์ต่างๆ จากสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร เป็นความเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของนักศึกษาที่เกิดขึ้น เป็นผลจากการได้รับประสบการณ์และ โดยมุ่งประเมินเกี่ยวกับ เกรดเฉลี่ย อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาตลอดหลักสูตร การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก และสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement) ของหลักสูตรฯ

3.3.1 เกรดเฉลี่ย หมายถึง ค่าระดับคะแนนที่นักศึกษาที่ได้รับจากการประเมินผลการเรียนรู้ในรายวิชาศึกษาทั่วไปในแต่ละรายวิชา โดยวัดจากค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มวิชาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยเกณฑ์ แบ่งออกเป็น 12 ระดับ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ A, A-, B+, B, B-, C+, C, C-, D+, D, D- และ F โดยแต่ละกลุ่มวิชาจะต้องมีค่าเกรดเฉลี่ยที่ D- ขึ้นไป ในที่นี้ประเมินภาพรวมโดยใช้เกณฑ์แยกเป็นกลุ่มวิชา

3.3.2 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา หมายถึง จำนวนนักศึกษาที่เรียนจบตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งจะต้องมีระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ของระยะเวลาเรียนทั้งหมด ในที่นี้ผู้วิจัยตรวจสอบจากจำนวนนักศึกษาที่ยกเลิกรายวิชา หรือถอนรายวิชา (W) โดยแบ่งตามกลุ่มวิชา 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมการยกเลิก/ถอนรายวิชาของแต่ละกลุ่ม รวมไปถึงปัญหาและสาเหตุของการยกเลิก/ถอนรายวิชาของนักศึกษา โดยการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากนักศึกษา

3.3.3 การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถนำความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรไปประยุกต์ใช้ในการเรียนของวิชาเอก ซึ่งต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก ที่จะนำไปใช้ เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรายวิชาอื่นๆ ต่อไป ในที่นี้ประเมินจากความสอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก โดยการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนของคณะ และคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนในรายวิชาที่สอดคล้องกับรายวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยการให้แบบทดสอบก่อนเรียนที่สร้างขึ้นโดยอาจารย์ผู้สอนโดยตรวจสอบ และตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการประเมิน จำนวน 3 ท่าน

3.3.4 สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นในตนเองจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษากลับมาเป็นผลที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนพัฒนาขึ้นไปตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน และการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์จากอาจารย์ผู้สอนในคณะ และนักศึกษา โดยได้กำหนดไว้ 5 ด้าน ดังนี้

3.3.4.1 ด้านคุณธรรมจริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การพัฒนานิสัยในการประพฤติให้มีคุณธรรมจริยธรรม ความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม มีความสามารถในการปรับรูปแบบการดำเนินชีวิตในความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการปฏิบัติตนตามศีลธรรมทั้งเรื่องส่วนตัวและสังคม

3.3.4.2 ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการที่จะเข้าใจ การนึกคิดและการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงของหลักการ ทฤษฎี ตลอดจนกระบวนการต่าง ๆ และสามารถที่จะเรียนรู้ด้วยตนเองได้

3.3.4.3 ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์สถานการณ์และการใช้ความรู้ ความเข้าใจในแนวคิดหลักการ ทฤษฎี และกระบวนการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยพบมาก่อน

3.3.4.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal skills and responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม การแสดงออกถึงภาวะการเป็นผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผน และรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.3.4.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร (Numerical analysis skills, communication and information technology skills) และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข ความสามารถในการใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

3. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติ ตนเองผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจมีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี จำแนกเป็นรายวิชาหรือลักษณะบูรณาการใด ๆ ก็ได้ โดยผสมผสานเนื้อหาวิชาที่ครอบคลุมสาระของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ภาษาและกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์กับคณิตศาสตร์ ในสัดส่วนที่เหมาะสม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยให้มีจำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต ประกอบด้วย กลุ่มวิชาทั้งหมด 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

4. ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ทักษะ ประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ในการวิจัยนี้หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอนในสถาบันอุดมศึกษา และ/หรือมีความรู้ความสามารถและประสบการณ์ด้านหลักสูตรและการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปในสถาบันอุดมศึกษา ไม่น้อยกว่า 5 ปี

5. คณะกรรมการบริหารพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรฯ หมายถึง ผู้บริหาร อาจารย์ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินงานการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

6. อาจารย์ หมายถึง ผู้ที่สอนรายวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

7. นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

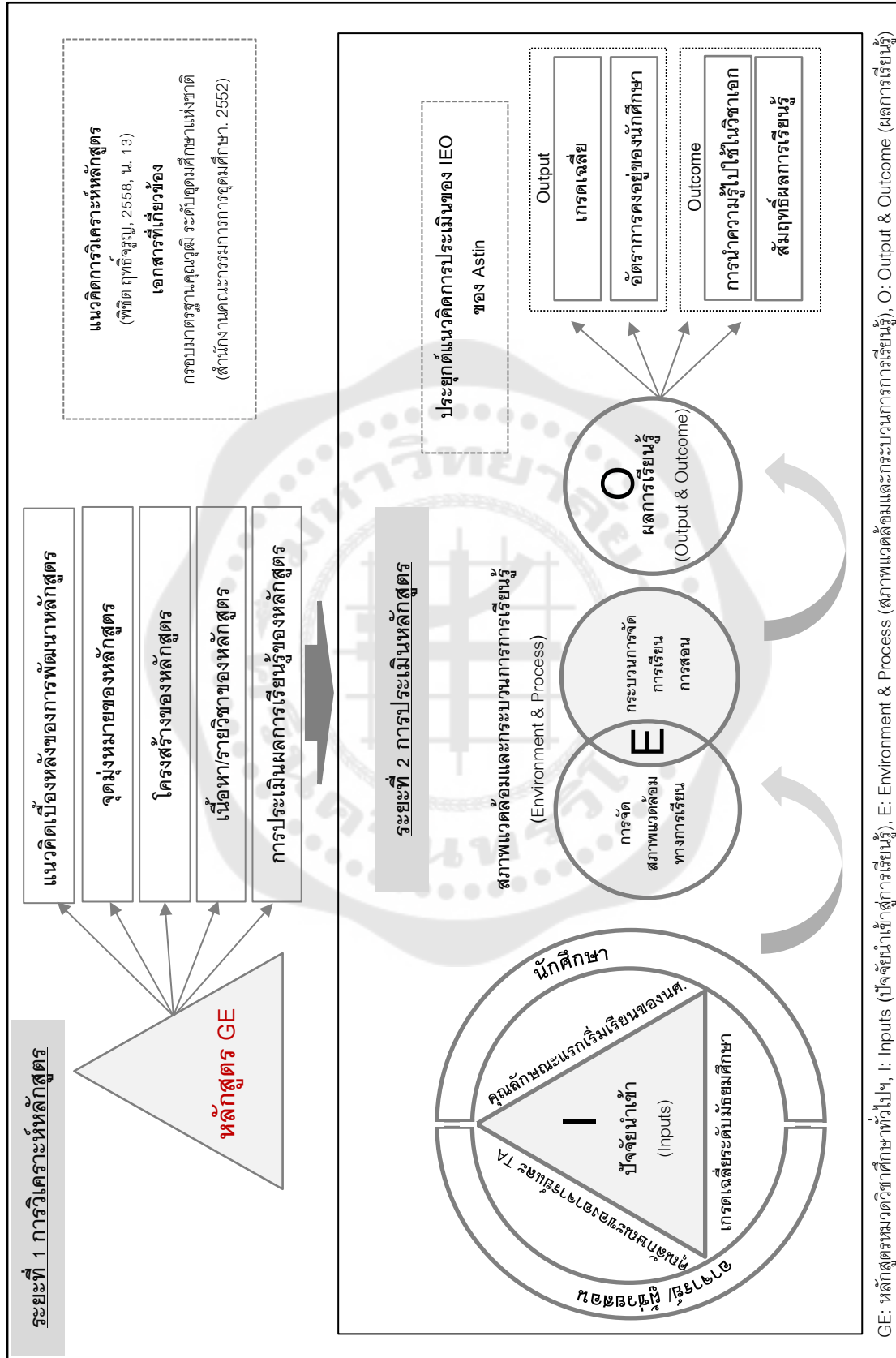
8. ผู้ช่วยสอน หมายถึง เจ้าหน้าที่ของสำนักวิชาการศึกษาทั่วไปฯ มีหน้าที่อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปแก่อาจารย์ และนักศึกษาในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ดั่งที่ (Astin, 2012, น. 21) ได้กล่าวว่า การมีเพียงข้อมูลนำเข้า (Inputs) และผลลัพธ์ (Output) ของกลุ่มผู้เรียนในช่วงระยะเวลาหนึ่งอาจจะไม่เพียงพอ หากเราไม่ทราบว่ากำลังทำอะไรกับผู้เรียนเหล่านี้ในช่วงเวลาเดียวกัน การศึกษา Astin ทำให้เชื่อว่าหลักสูตรการประเมินผลการศึกษาใด ๆ จะสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีการประเมินข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการนำเข้าของผู้เรียน ผลการเรียนของผู้เรียน และสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่ผู้เรียนสัมผัส ซึ่งผลลัพธ์ หมายถึง สิ่งที่เราพยายามพัฒนาในหลักสูตรการศึกษา ปัจจัยการผลิต หมายถึง คุณภาพส่วนบุคคลที่ผู้เรียนนำมาสู่หลักสูตรการศึกษาในขั้นแรก (รวมถึงความสามารถเริ่มต้นของผู้เรียนที่พัฒนาขึ้นในช่วงเวลาที่เข้าเรียน) และสิ่งแวดล้อม หมายถึง ประสบการณ์จริงของนักเรียนในระหว่างการศึกษาในหลักสูตร ซึ่งสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากสภาพแวดล้อม เป็นสิ่งที่นักการศึกษาต้องควบคุมโดยตรงเพื่อพัฒนาความสามารถของผู้เรียน วัตถุประสงค์หลักของการประเมินและการประเมินผลที่ควรจะเน้นมากที่สุดคือ การเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดโครงสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาเพื่อเพิ่มการพัฒนาความสามารถผู้เรียน

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร รายวิชาทั่วไป โดยผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานประเมินออกเป็น 2 ระยะ ได้แก่ ระยะ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร และ ระยะ 2 การประเมินหลักสูตร ในการวิเคราะห์หลักสูตร ผู้วิจัยได้เริ่มศึกษา แนวทางการวิเคราะห์หลักสูตร โดยการวิเคราะห์หลักสูตรเป็นการตรวจสอบความเหมาะสมความ ชัดเจนและความสมบูรณ์ของตัวหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร รวมทั้งตรวจสอบความ สอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตรเพื่อพิจารณาในส่วนต่างๆของหลักสูตร (พิชิต ฤทธิ์ จรุง, 2558, น. 13) ในที่นี้ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์หลักสูตรออกเป็น 5 ด้าน คือ 1) การวิเคราะห์ แนวคิดเบื้องหลังการพัฒนาหลักสูตร 2) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 3) โครงสร้างของหลักสูตร 4) เนื้อหารายวิชาของหลักสูตร และ 5) การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้ออกแบบ การวิเคราะห์หลักสูตรตามแนวกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (Thai Qualifications Framework for Higher Education, TQF:HEd) ซึ่งเป็นเป็นกรอบมาตรฐานให้ สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้สามารถผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ และเพื่อประโยชน์ต่อ การรับรองมาตรฐานคุณวุฒิในระดับอุดมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552) การวิเคราะห์ หลักสูตรในระยะที่ 1 ทั้งหมดนี้จะเป็นการทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ ต้องการประเมินเพื่อนำ มาเป็นข้อมูลเริ่มต้นในการประเมินหลักสูตรต่อไป

เมื่อเสร็จสิ้นขั้นตอนในการวิเคราะห์หลักสูตร ในขั้นต่อไปเป็นการประเมินหลักสูตร ซึ่งในการประเมินหลักสูตรผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดการประเมินของ Astin ซึ่งพบว่า ให้ความสำคัญกับการประเมินความสัมพันธ์ใน 3 ด้าน คือ 1) ปัจจัยการนำเข้าของผู้เรียน 2) ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และ 3) สภาพแวดล้อมทางการศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมินของ Astin มาใช้ โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ด้าน คือ 1) การประเมินปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ โดยเป็นการประเมินที่ครอบคลุมในเรื่องเกี่ยวกับ คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา เกรดเฉลี่ย ระดับมัธยมศึกษา และคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอนประจำรายวิชา ของหลักสูตร ฯ 2) การประเมินสภาพแวดล้อมและกระบวนการเรียนรู้ โดยเป็นการประเมินเกี่ยวกับเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนที่แบ่งเป็นสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ และสภาพแวดล้อม ด้านจิตภาพ และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรฯ และ 3) การประเมินผลการ เรียนรู้ โดยจะครอบคลุมเกี่ยวกับ เกรดเฉลี่ย อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาตลอดหลักสูตร การนำ ความรู้ไปใช้ในวิชาเอก และสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement) ของ หลักสูตรฯ โดยได้แสดงรายละเอียด ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการประเมิน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับวิชาศึกษาทั่วไป
 - 1.1 ปรัชญาของวิชาศึกษาทั่วไป
 - 1.2 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
 - 1.3 กรอบแนวคิดหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
 - 1.4 การจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
 - 1.5 แนวคิดและกรณีตัวอย่างการจัดการศึกษาทั่วไป
 - 1.6 สถานภาพการจัดการเรียนการสอน วิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาไทย
 - 1.7 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร
 - 2.1 ความหมายของหลักสูตร และการประเมินหลักสูตร
 - 2.2 การประเมินหลักสูตร
 - 2.3 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร
 - 2.4 ความสำคัญของการประเมินหลักสูตร
 - 2.5 ประเภทของการประเมินหลักสูตร
 - 2.6 กระบวนการประเมินหลักสูตร
 - 2.7 รูปแบบการประเมินหลักสูตร
3. รูปแบบการประเมินของ Astin
 - 3.1 การประเมินปัจจัยนำเข้าของผู้เรียน (Inputs)
 - 3.2 การประเมินสิ่งแวดล้อม (Environment)
 - 3.3 การประเมินผลการเรียนรู้ (Outputs)
 - 3.4 การออกแบบการประเมินที่ไม่สมบูรณ์
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความรู้เกี่ยวกับวิชาศึกษาทั่วไป

1.1 ปรัชญาของวิชาศึกษาทั่วไป

ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (General Education) หมายความว่า หมวดวิชาที่ช่วยเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เพื่อให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวางเข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติใฝ่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก (กระทรวงศึกษาธิการ, 2548)

ปรัชญาของการจัดการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีรากฐานมาจากความคิดที่ว่าการศึกษาที่จะพัฒนาคนต้องพัฒนาให้มีความสมบูรณ์และเกิดความสุขตามองค์ประกอบธรรมชาติของคน นั่นคือ ร่างกายและจิตใจ (อารมณ์ความคิด สติปัญญา และจิตวิญญาณ) ซึ่งต้องมีองค์ความรู้ทั้ง 3 ศาสตร์คือ มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยวิชาศึกษาทั่วไปควรมีลักษณะเป็นการบูรณาการผสมผสานระหว่างเนื้อหาวิชาในศาสตร์ต่างๆ ดังกล่าว และต้องไม่เป็นวิชาที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงลงไปเนื้อหาวิชาเฉพาะด้านซึ่งเป็นพื้นฐานของวิชาเฉพาะ วิชาเอกหรือวิชาชีพ(สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2559, น. 3)

1.2 วัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.2.1 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษามีความรอบรู้อย่างกว้างขวางเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น และสังคม และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และพัฒนาตนเองได้อย่างต่อเนื่อง

1.2.2 เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้นักศึกษามีทักษะในด้านการทำงาน ทักษะการปรับตัว ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต และทักษะเรื่องการสื่อสารทักษะการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และสารสนเทศตามมาตรฐานสากล ทักษะการใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์หรือการวิจัย และทักษะการบริหารและการจัดการ

1.2.3 เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม มีวินัยซื่อสัตย์รับผิดชอบมีภาวะผู้นำ เข้าใจความแตกต่างหลากหลายทางวัฒนธรรม ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีมีความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่น สถาบันและประเทศชาติ

1.3 กรอบแนวคิดหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ได้ประกาศเกี่ยวกับเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 (Thai Qualifications Framework for Higher Education : TQF : HEd) ขึ้น ด้วยความมุ่งหมายจะจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นผลการเรียนรู้ (Learning

Outcomes) ของบัณฑิต เพื่อเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตทุกระดับคุณวุฒิ และสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศได้เข้าใจตรงกันและเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ ที่บัณฑิตได้รับ การพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้ กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้ง ในและต่างประเทศ โดยได้กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของบัณฑิตที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรี ไว้อย่างน้อย 5 ด้าน ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552)

1.3.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม (Ethics and Moral) หมายถึง การที่พัฒนานิสัยใน การประพฤติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และด้วยความรับผิดชอบทั้งในส่วนตัวและส่วนรวม ความสามารถในการที่จะปรับวิถีชีวิตท่ามกลางความขัดแย้งทางค่านิยม การพัฒนานิสัยและการ ปฏิบัติตนตามศีลธรรม ทั้งในเรื่องส่วนตนเองและสังคม บัณฑิตที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีนั้น อย่างน้อยจะต้องสามารถจัดการปัญหาต่าง ๆ ทางคุณธรรม จริยธรรม และวิชาชีพโดยใช้ดุลยพินิจ ทางค่านิยม ความรู้สึกของผู้อื่น ค่านิยมพื้นฐาน และจรรยาบรรณวิชาชีพ แสดงออก ซึ่งพฤติกรรม ทางด้านคุณธรรมและจริยธรรม เช่น การมีวินัย ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์สุจริต ความ เสียสละ การเป็นแบบอย่างที่ดี เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจโลก เป็นต้น

1.3.2 ด้านความรู้ (Knowledge) หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจ การนึกคิด และการนำเสนอข้อมูล การวิเคราะห์และจำแนกข้อเท็จจริงของหลักการ ทฤษฎี ตลอดจน กระบวนการต่าง ๆ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองได้ บัณฑิตที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีอย่าง น้อยจะต้องมีองค์ความรู้ในสาขาวิชาอย่างกว้างขวางและเป็นระบบ ตระหนัก รู้หลักการและทฤษฎี ในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับหลักสูตรวิชาชีพ มีความเข้าใจในความรู้เฉพาะด้านของสาขาวิชา และตระหนักถึงงานวิจัยในปัจจุบันที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาและการต่อยอดองค์ความรู้ ส่วน หลักสูตรวิชาชีพที่เน้นการปฏิบัติ จะต้องตระหนักในเรื่องธรรมเนียมปฏิบัติ กฎระเบียบ ข้อบังคับ ที่ เปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์

1.3.3 ด้านทักษะทางปัญญา (Cognitive Skills) หมายถึง ความสามารถในการ วิเคราะห์สถานการณ์ และใช้ความรู้ ความเข้าใจเรื่องแนวคิด หลักการทฤษฎี และกระบวนการต่าง ๆ ในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่ไม่เคยพบมาก่อน บัณฑิตที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีอย่างน้อยจะต้องสามารถที่จะค้นหาข้อเท็จจริง ทำความเข้าใจ และสามารถประเมินข้อมูลแนวคิดและหลักฐานใหม่ๆ จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และใช้ข้อมูล ที่ได้ในการแก้ไขปัญหาและงานอื่น ๆ ด้วยตนเอง สามารถศึกษาปัญหาที่ค่อนข้างซับซ้อนและ เสนอแนะแนวทางในการแก้ไขได้อย่างสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงความรู้ทางภาคทฤษฎี ประสบการณ์ ทางภาคปฏิบัติ และผลกระทบจากการตัดสินใจ สามารถใช้ทักษะและความเข้าใจอันถ่องแท้ใน

เนื้อหาสาระทางวิชาการและวิชาชีพ สำหรับหลักสูตรวิชาชีพนักศึกษาสามารถใช่วิธีการปฏิบัติงานประจำและหาแนวทางใหม่ในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

1.3.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ (Interpersonal Skills and Responsibility) หมายถึง ความสามารถในการทำงานเป็นกลุ่ม การแสดงถึงภาวะผู้นำ ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม ความสามารถในการวางแผนและรับผิดชอบในการเรียนรู้ของตนเองบัณฑิตที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีอย่างน้อยจะต้องมีส่วนช่วยและเอื้อต่อการแก้ปัญหาในกลุ่มได้อย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือสมาชิกของกลุ่ม สามารถแสดงออกซึ่งภาวะผู้นำในสถานการณ์ที่ไม่ชัดเจนและต้องใช้นวัตกรรมใหม่ๆ ในการแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มในการวิเคราะห์ปัญหาได้อย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของตนเองและของกลุ่ม รับผิดชอบต่อการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งพัฒนาตนเองและอาชีพ

1.3.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (Numerical Analysis, Communication and Information Technology Skills) หมายถึง ความสามารถในการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การใช้เทคนิคทางคณิตศาสตร์และสถิติ ความสามารถในการสื่อสารทั้งการพูด การเขียน และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยบัณฑิตที่มีคุณวุฒิปริญญาตรีอย่างน้อยจะต้องสามารถศึกษาและทำความเข้าใจประเด็นปัญหา สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสมในการศึกษาค้นคว้าและเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหา ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประมวลผล แปลความหมาย และนำเสนอข้อมูลสารสนเทศอย่างสม่ำเสมอ สามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งในการพูด การเขียน สามารถเลือกใช้รูปแบบของการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคลที่แตกต่างกันได้

ดังนั้น การจัดการศึกษาในแต่ละหลักสูตร จึงต้องกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) และการจัดกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ให้สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิปริญญาตรีระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HED) อย่างน้อย 5 ด้านข้างต้น นอกจากนี้ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละด้าน การจัดการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นให้ครอบคลุมใน 8 ประเด็นย่อยคือ

1. ต้องมีคุณธรรมจริยธรรมในการดำเนินชีวิตบนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (M: Moral Living) นักศึกษาสามารถอธิบายความหมายและแนวปฏิบัติที่ชัดเจนของหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และสามารถประยุกต์ใช้เพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง และช่วยเหลือผู้อื่น

สามารถแสดงออกซึ่งพฤติกรรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และความพอเพียง เป็นแบบอย่างที่ดีได้

2. ตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย (M: Thainess) นักศึกษาสามารถอธิบายถึงคุณค่าและความสำคัญของเอกลักษณ์ที่ ดึงงามของไทย โดยเฉพาะในเรื่องศิลปวัฒนธรรม การใช้ภาษา การแต่งกาย และ กิริยามารยาทอันดีงาม รวมทั้งคุณธรรม ความกตัญญูทวดเทวีที่มีความภูมิใจใน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ต้องการอนุรักษ์และสืบทอดให้คงอยู่สืบไป

3. มีความรอบรู้ กว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรมและธรรมชาติ (K: Well Rounded) นักศึกษาสามารถอธิบายที่มา แนวคิดและองค์ความรู้ของศาสตร์หลักสากล อันนำไปสู่ความเข้าใจในตนเอง มนุษย์ในฐานะปัจเจก สังคม ธรรมชาติและ ปรัชญาการณต่างๆ ที่เกิดขึ้นในโลกและจักรวาล เพื่อประโยชน์ในการดำเนินชีวิต อย่างรู้เท่าทัน สร้างสรรค์สิ่งที่ดีงามและรักษาไว้อย่างรู้คุณค่า และมีวิสัยทัศน์ เคารพและเห็นคุณค่าของความเหมือนและความต่างของสิ่งมีชีวิตและไม่มีชีวิต ซึ่งสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างสอดคล้องเมื่ออยู่ในสภาวะแห่งดุลยภาพที่ยอมรับ ได้ของหุ่นส่วนนี้ๆ

4. มีทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง (K,C : Lifelong Learning) นักศึกษาสามารถประเมินตนเองและกำหนดเป้าหมายที่ต้องการพัฒนา ซึ่งอาจเป็นการเรียนเพื่อรู้ เรียนเพื่อทำได้ เรียนเพื่ออยู่ร่วมกับบุคคลอื่น และ เรียนรู้เพื่อพัฒนาตนเอง ทั้งร่างกาย จิตใจ ความเฉลียวฉลาด ความอ่อนไหว ความมีสุนทรีย์และมิติทางจิตวิญญาณ (Learning to be) ส่วนความสามารถ ที่จะช่วยให้บรรลุเป้าหมายคือทักษะการวางแผน และ ดำเนินการแสวงหาข้อมูล ความรู้จากแหล่งและวิธีการที่หลากหลายทั้งในและนอกระบบ สถาบันการศึกษา

5. มีทักษะการคิดแบบองค์รวม (C: Holistic Thinking) นักศึกษาสามารถคิด เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ในเชิงเหตุผล รวมทั้งเชื่อมโยงกระบวนการคิดแบบต่างๆ เพื่อ แก้ไขปัญหาได้อย่างรอบด้าน และมีประสิทธิภาพ สามารถเลือกวิธีคิดพิจารณาที่เหมาะสมต่อ ประเด็นปัญหาหนึ่งๆ ไม่ว่าจะด้วยการคิดวิเคราะห์สังเคราะห์แสดงการประเมินข้อมูลเพื่อชี้ให้เห็น ความน่าเชื่อถือและให้ข้อสรุปอันจะนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้องเหมาะสม สามารถศึกษาปัญหาที่มีความซับซ้อนและสามารถให้แนวทางแก้ปัญหา ที่สร้างสรรค์ได้ และสามารถใช้ทักษะการคิด พัฒนาให้เกิดเป็นปัญญา โดยมี ลำดับการคิดจาก Discerning (Cognitive) สู่ Respecting (Affective) สู่ Engaging (Active) และที่สุดคือ Transforming (Reflective) ผลของการคิด คือ การเปลี่ยนแปลงตนเอง

6. มีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและในสังคมโลก (IP: Interpersonal Skill) การมีจิตอาสา คือ การมีความเอาใจใส่ กระตือรือร้นที่จะเข้ามามีส่วนร่วม ในการพัฒนา/แก้ปัญหาส่วนรวม/ชุมชน/สังคม ซึ่งแสดงออกในรูปของการกระทำ ที่มุ่งประโยชน์สุขแก่ผู้อื่นบนพื้นฐานของความตั้งใจดีเจตนาดีและเป็นไปตาม ความสมัครใจของตนโดยไม่มี การบังคับ สำนึกสาธารณะ หมายถึง การที่บุคคลตระหนักถึงความสำคัญและ เห็นคุณค่าของการแบ่งปัน ดูแล เอาใจใส่ รักษาสมบัติต่างๆ ที่เป็นของส่วนรวม และไม่นำมาเป็นของส่วนตน การเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก คือ การที่บุคคล สามารถเป็นที่พึ่งของตนเองและของสังคมไทยและสังคมโลกได้ใฝ่รู้มีวิสัยทัศน์ กว้างไกล เข้าใจและยอมรับความเปลี่ยนแปลงของสังคม และวิทยาการต่างๆ พร้อมปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมตามสถานภาพและบทบาททางสังคม ณ เวลา นั้นด้วยความกล้าหาญ บนพื้นฐานคุณธรรม ความรับผิดชอบ รวมทั้งเข้าใจ ยอมรับ และตระหนักในคุณค่าและความเท่าเทียมในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ และวัฒนธรรมที่แตกต่าง พร้อมปฏิบัติต่อกันด้วยความเคารพ ยุติธรรม และ เสมอภาค

7. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน (IT Skill) นักศึกษาสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการพัฒนาปัญญาความรู้ ด้านต่างๆ และเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สืบค้นข้อมูล คัดกรอง รวบรวม วิเคราะห์และนำเสนอข้อค้นพบได้อย่างเหมาะสมและซื่อสัตย์

8. ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ (Communication Skill) สามารถ นักศึกษาสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในการพูด การฟัง การอ่าน การเขียน และเลือกใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มบุคคล ที่แตกต่างกันได้

ตาราง 1 ความสัมพันธ์ระหว่างผลการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป กับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF : HEEd)

TQF	คุณธรรม จริยธรรม	ความรู้	ทักษะทาง ปัญญา	ทักษะ ความสัมพันธ์ ความรับผิดชอบต่อ สังคม	การวิเคราะห์ เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยี สารสนเทศ
GE Outcomes	มีคุณธรรม จริยธรรม ใน การ ดำเนินชีวิต บนพื้นฐาน ปรัชญา เศรษฐกิจ พอเพียง	มีความรอบรู้ อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ กว้างไกล เข้าใจ และเห็นคุณค่า ของตนเอง ผู้อื่น สังคม	มีทักษะการ แสวงหา ความรู้ ตลอด ชีวิตเพื่อ พัฒนาตนเอง อย่างต่อเนื่อง มีทักษะการ คิด แบบองค์ รวม	มีจิตอาสา และ สำนึก สาธารณะ เป็นพลเมืองที่มี คุณค่าของ สังคมไทยและ สังคมโลก	ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศอย่าง รู้เท่าทัน ใช้ภาษาในการ สื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ
	สำนึกในความ เป็นไทย	ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ			

1.4 การจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สามารถดำเนินการใน ลักษณะใดๆ ที่นำไปสู่ผลการเรียนรู้ 8 ด้าน ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ทั้งนี้ให้ครอบคลุมสาระด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และภาษาในสัดส่วนที่เหมาะสม

การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เบ็ดเสร็จในกระบวน วิชาเดียว ไม่ควรมีกระบวนวิชาต่อเนื่องหรือกระบวนวิชาขั้นสูงอีก และไม่ควรรนำกระบวนวิชาเบื้องต้นหรือกระบวนวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาเป็น/แทน วิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรนั้นๆ (คณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย, 2556)

1.5 แนวคิดและกรณีตัวอย่างการจัดการศึกษาทั่วไป

สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2559, น. 16) ได้กล่าวถึงแนวคิดของการศึกษาทั่วไปว่ามีประวัติศาสตร์ความเป็นมาอันยาวนาน และได้มีการปรับเปลี่ยน เนื้อหาไปตามการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม ประชากร องค์ความรู้ และด้านอื่น ๆ แต่ละยุคสมัย

การจัดการศึกษาทั่วไปได้เริ่มต้นขึ้นเป็นครั้งแรกที่ประเทศสหรัฐอเมริกาในช่วงศตวรรษที่ 19 หลังเกิดการปฏิวัติอุตสาหกรรม เป็นรูปแบบที่เรียกว่า Thorough Education ซึ่งผู้เรียนทุกคนจะต้องใช้หลักสูตรเดียวกัน จากนั้นจึงเกิดการเปลี่ยนแปลงในช่วงสงครามกลางเมือง (Civil War) ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของระบบการเลือกวิชาเสรี (Free Elective System) ซึ่งเรียกว่า Utilitarian Curriculum

การเปลี่ยนแปลงเริ่มขึ้นอีกครั้งในปลายศตวรรษที่ 19 เนื่องจากอิทธิพลของรูปแบบ Research University ทำให้การศึกษาในรูปแบบมุ่งเน้นงานวิจัยเฉพาะด้าน (Research-Oriented Specialized Knowledge) เป็นที่แพร่หลายมากขึ้น กระทั่งในปี ค.ศ. 1901 (พ.ศ. 2444) Yale University ได้เริ่มต้นจัดระบบการศึกษารูปแบบใหม่ โดยจัดให้มีวิชาภาค หรือวิชา Major ขึ้นเป็นครั้งแรก และในช่วงเดียวกันโปรแกรมเกียรตินิยมก็ถูกแนะนำขึ้นโดย Swarthmore College ซึ่งระบบการศึกษาทั้งสองรูปแบบนี้ยังคงใช้กันอยู่จนถึงปัจจุบัน เรียกว่า Liberal Education

การศึกษาทั่วไป ยังคงมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบเรื่อยมา ทั้งด้วยการได้รับ อิทธิพลจากมนุษยนิยมหรือความคิดหัวก้าวหน้า ซึ่งสิ่งสำคัญสำหรับการศึกษาทั่วไป ก็คือ การปรับเปลี่ยนให้เข้ากับลักษณะของสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ตามกาลเวลา และหลังจากมีการเปลี่ยนแปลงหลากหลายรูปแบบ จึงทำให้การศึกษา ทั่วไปในปัจจุบันมีลักษณะที่เรียกว่า Hybrids

อย่างไรก็ตาม อิทธิพลด้านความแตกต่างของผู้เรียนอันเนื่องมาจากลักษณะ ของสังคมอุตสาหกรรมที่มีความหลากหลายมากขึ้น และลักษณะของรูปแบบการจ้าง งานที่แปรเปลี่ยนไป ทำให้เกิดรูปแบบการเรียนรู้ที่เรียกว่า การเรียนรู้ตลอดชีวิต (Life-Long Education) ขึ้น ส่งผลให้ระบบการศึกษาทั่วไป ที่ใช้กันอยู่อย่าง หลากหลายถูกปรับเปลี่ยนให้เข้าสู่รูปแบบที่เหมาะสม โดยเนื้อหาของการศึกษาทั่วไป ต้องสามารถทราบ ว่า ความรู้ในด้านใดบ้างที่มีความจำเป็นกับผู้เรียน ทางด้าน กระบวนการ ก็ต้องมีความเข้าใจถึงความจำเป็นนั้น และในด้านของผลจากการเรียน ก็ต้องทราบถึงสิ่งที่คาดหวังจากผู้เรียนหลังจากได้ผ่านกระบวนการการเรียนรู้

ทั้งนี้ การควบคุมคุณภาพของการศึกษาทั่วไป แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรกคือ มาจากความคาดหวังของสถาบันการศึกษาที่จัดการศึกษาทั่วไปเพื่อ พัฒนาคุณภาพของตนเองให้สูงขึ้น และอีกลักษณะหนึ่งคือ การให้การยอมรับจาก องค์กรต่าง ๆ ซึ่งจะทำ การตรวจสอบทั้งในระดับภาควิชา และในระดับ สถาบันการศึกษา โดยมาตรฐานข้อ 2.2 ของ The Western Association of Schools and Colleges ระบุถึงใจความสำคัญของการศึกษาทั่วไปว่า จะต้องบูรณาการความรู้เพื่อให้บัณฑิตมีความพร้อมในการทำงาน และดำเนินชีวิตอยู่ร่วมในสังคม

ในส่วนของ กรณีตัวอย่างการจัดการศึกษาทั่วไป แบ่งออกเป็น ตัวอย่าง การจัดการศึกษาทั่วไปของต่างประเทศ ได้แก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศจีนประเทศญี่ปุ่น ประเทศไต้หวัน ประเทศมาเลเซีย และตัวอย่างการจัดการศึกษาทั่วไปของประเทศไทย ซึ่งประกอบด้วย กลุ่มมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ/ในสังกัดของรัฐ กลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และกลุ่มมหาวิทยาลัยเอกชน โดยสามารถสรุปภาพรวมของการจัดการศึกษาทั่วไปได้ดังนี้

1.5.1 การจัดการเรียนการสอน มีประเด็นที่ควรพิจารณาคือ 1) การนำประวัติศาสตร์มาอ้างอิงเข้ากับสังคมยุคใหม่เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในอดีต และเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนในการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่จะเกิดขึ้นในอนาคต 2) การเน้นให้การศึกษาทั่วไปเป็นวิชาที่มีความทันสมัย เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม และเป็นไปในลักษณะเพื่อให้ผู้เรียนลดภาระและความเครียดลง 3) การเน้นการรวมตัวระหว่างสาขาวิชาต่าง ๆ ที่เชื่อมโยงระหว่างธรรมเนียมปฏิบัติกับสิ่งที่เป็นสมัยใหม่ และระหว่างโลกาภิวัตน์กับภูมิภาค ซึ่งส่งเสริมให้นักศึกษามีความสามารถในการเรียนรู้ด้านวัฒนธรรม ขยายมุมมองด้านโลกาภิวัตน์ และปลูกฝังให้เกิดนิสัยของการเรียนรู้ตลอดชีวิตสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานกลางของประเทศ

1.5.2 โครงสร้างและองค์ประกอบ มีประเด็นที่ควรพิจารณาคือ 1) มีการแบ่งหมวดหมู่/ กลุ่มวิชา/ องค์ประกอบ (Component) เพื่อให้การจัดการศึกษาครอบคลุมสาระ/ ทักษะที่สำคัญตามเป้าประสงค์ของแต่ละ มหาวิทยาลัย หรือตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิของประเทศนั้น ๆ 2) การ กำหนดจำนวนหน่วยกิตของสถาบันอุดมศึกษาในต่างประเทศมีความแตกต่างหลากหลายขึ้นอยู่กับบริบทของแต่ละสถาบัน ขณะที่ สถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานจาก

1.5.3 รูปแบบการบริหารจัดการ มีประเด็นที่ควรพิจารณาคือ 1) การจัดการเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปต้องมาจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งระดับสูงจนถึงระดับ ล่าง และระดับล่างสู่ระดับสูง (Top Down and Bottom Up) ช่วยกัน สนับสนุนให้การจัดการนี้เป็นนโยบายของสถาบันให้สำเร็จ 2) การที่สถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นเอกเทศ มีระบบ-ระเบียบ และการ ดำเนินงานเป็นของตนเอง ทำให้การสร้างเครือข่ายระหว่างสถาบันทำได้ลำบาก 3) การมีคณะกรรมการ หรือหน่วยงาน/ ศูนย์การจัดการศึกษา ทั่วไป ที่ดูแลรับผิดชอบการพัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของ

บัณฑิต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการศึกษาทั่วไป ทั้งทางด้าน การปรับปรุง พัฒนา การสอนให้ทันสมัย และการจัดการเพื่อควบคุม คุณภาพของการศึกษาทั่วไป

1.6 สถานภาพการจัดการเรียนการสอน หมวดวิชาศึกษาทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาไทย

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย (2556) ได้กล่าวถึงบริบทของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งมีส่วนสำคัญในการกำกับให้การจัดการศึกษาทั่วไปต้องเปลี่ยนแปลงไปตามความเหมาะสมของบริบทโลก เพราะ เป้าหมายสำคัญของการศึกษาทั่วไปคือ การทำให้มนุษย์เป็นคนดีและเป็นมนุษย์ที่ สมบูรณ์ สามารถดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางสภาพสังคมที่มีความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา แนวทางการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้เกิดสัมฤทธิ์ผลที่มุ่งหวัง จึงขึ้นอยู่กับปัจจัยหลักสำคัญคือ การสร้างความเข้าใจต่อแนวคิดของการศึกษา ทั่วไป โดยพันธกิจของการอุดมศึกษากับการพัฒนาการเรียนรู้ในทศวรรษหน้า มีสิ่งสำคัญที่ต้องดำเนินการหลายประการ อาทิ

1.6.1 การจัดกลุ่มวิชาต้องมีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน เปิดพื้นที่ให้องค์กรวิชาชีพได้เข้ามาหารือเพื่อช่วยกันหาแนวทางผสมผสาน ระหว่างวิชาชีพกับวิชาศึกษา ทั่วไป

1.6.2 การประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ควรใช้วิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้เกิดกระบวนการพัฒนาทั้งด้านของผู้เรียนและผู้สอน

1.6.3 การจัดการศึกษาทั่วไปให้เกิดผลการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม ควรมีการจัดตั้งหน่วยงานกลาง หรือจัดพื้นที่ให้คนได้มาทำงานร่วมกัน

ทั้งนี้ ปัจจัยชี้วัดความสำเร็จ (Key Success Factors) ของการจัดการศึกษา ทั่วไป ที่สำคัญมีอยู่ 2 ระดับ ได้แก่ ระดับสังคมคือ การสร้างสังคมสันติสุข ซึ่งเป็นเป้าหมายสูงสุด และระดับของบัณฑิตคือ การที่บัณฑิตสามารถวางแผนชีวิต ประกอบ สัมมาอาชีพ และมีชีวิตที่สมดุล อย่างไรก็ตาม ที่ผ่านมา การจัดการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีประเด็นที่ เป็นปัญหาและอุปสรรคสำคัญซึ่งต้องเร่งดำเนินการแก้ไขเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ใน การพัฒนาคุณลักษณะ บัณฑิตระดับปริญญาตรีให้เกิดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF : HEd) ดังต่อไปนี้

1. ปัญหาระดับนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปซึ่งยังไม่มีทิศทางหรือประเด็นร่วมที่ชัดเจน และไม่สามารถสร้างบัณฑิตให้ตรงตามความต้องการของผู้ประกอบการได้

2. ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่สอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาทั่วไป ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ด้านหลักคือ (1) ผู้สอน (2) ผู้เรียน (3) วิธีการสอน และ (4) บริบท/บรรยากาศการจัดการเรียนการสอน

3. ปัญหาการบริหารจัดการที่ยังขาดการสนับสนุนจากผู้บริหารระดับสูงซึ่งมองเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

4. ปัญหาการประเมินและการประกันคุณภาพการศึกษาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd) ซึ่งส่งผลให้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ควรมีกรอบมาตรฐานผลการเรียนรู้เป็นของตนเอง เพราะการจัดการเรียนการสอนมีลักษณะต่างจากหมวดวิชาเฉพาะ

5. ปัญหาบทบาทการกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

6. ปัญหาและข้อเสนอแนะต่อเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ประกอบด้วย

6.1 นิยามของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ควรขยายความให้ชัดเจน เพื่อให้เห็นว่าสิ่งที่กำหนดไว้ในนิยาม จะเกิดผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติ และสอดคล้องกับข้อกำหนดตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF: HEd) อย่างไร รวมทั้งควรปรับนิยามให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคต ตลอดจนการเน้นให้เห็นถึงการพัฒนานุสรณ์ที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

6.2 โครงสร้างและองค์ประกอบของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มี 2 ประเด็นคือ 1) จำนวนหน่วยกิต ซึ่งมีปัญหาในกลุ่มของหลักสูตรที่มีสภาวินิจฉัยชี้พิกำกับ ที่ต้องการนำเอาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปออกไปจากหลักสูตร เนื่องจากมองว่า วิชาศึกษาทั่วไปสามารถนำไปแทรกในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ของรายวิชาชี้พิกำกับได้ และ 2) การจัดรายวิชาการใช้คำหลวม ๆ ทำให้เกิดปัญหาความเข้าใจไม่ตรงกัน ขณะที่การระบุกลุ่มวิชา ก็ทำให้ขาดความยืดหยุ่น

6.3 การจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่กำหนดไว้ในเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548

จากผลการสำรวจสถานการณ์ภาพการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของสถาบันอุดมศึกษาไทยข้างต้น ประกอบกับแนวทางนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ที่ต้องการให้การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษา ทั่วไปมีบทบาทในการพัฒนาคุณลักษณะบัณฑิตระดับปริญญาตรีให้เกิดผลการเรียนรู้ ที่คาดหวัง จึงนำมาสู่การจัดทำกรอบ

แนวคิดหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เพื่อเป็นแนวทางการจัดการศึกษาที่มุ่งสู่มาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) และการจัดกระบวนการเรียนรู้ (Learning Process) ที่สอดคล้องตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF : HEd)

1.7 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สำหรับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทามีการพัฒนา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 โดยมีแนวดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงและสอดคล้อง กับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ข้อกำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมทั้ง สอดคล้องกับปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คือ เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้รอบ รู้กว้าง เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่งพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก ต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชา ศึกษาทั่วไปอีกครั้งเมื่อปี พ.ศ. 2555 (และการปรับปรุงหลักสูตรย่อย พ.ศ. 2557) เพื่อให้หลักสูตร หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันมีกระแส การเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน เช่น เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมสภาพแวดล้อม เทคโนโลยี การเมือง และการเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทา มีการพัฒนาและปรับปรุงเรื่อยมา สรุปได้ ดังนี้

1.7.1 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหลักสูตรใหม่ พ.ศ.2552 (ใช้หลักสูตร ระหว่างภาคเรียนที่ 1/2552- 2/2554)

1.7.2 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2555 (ใช้หลักสูตร ระหว่างภาคเรียนที่ 1/2555 - 2/2556)

1.7.3 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2557 (ใช้หลักสูตร ระหว่างภาคเรียนที่ 1/2557- 2/2559)

1.7.4 หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 (เริ่มใช้ หลักสูตรตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1/2560 - ปัจจุบัน)

โดยสำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและนวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ เป็นหน่วยงาน ที่รับผิดชอบดูแลหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน โดยหลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียน การสอนในปัจจุบัน คือ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 โดยได้เปิด ดำเนินการเรียนการสอนตั้งแต่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นมา

ปรัชญาของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้รอบ รู้กว้าง เข้าใจ เห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจ ต่อการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง มีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม และพร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามความต้องการของสังคม มีเจตคติที่ดี มีความซาบซึ้งในคุณค่าของสังคม วัฒนธรรม ความดี ความงาม ดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในการปฏิบัติตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงบนรากฐานของความเป็นไทย

2. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติ และมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน

3. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดแบบองค์รวม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างเหมาะสม

4. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตอาสา มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

โครงสร้างของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปในกลุ่มวิชาภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยหลักสูตรสามารถกำหนดให้มีรายวิชาใดๆ ก็ได้ที่ต่องมาจากกลุ่มวิชาทั้ง 3 กลุ่ม โดยให้มีการกระจายอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละสาขาวิชา ของมหาวิทยาลัยฯ

การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นักศึกษาจะต้องเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปโดยมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และเรียนครบทั้ง 3 กลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชาภาษา ให้เรียนโดยไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ให้เรียนโดยไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

ทั้งนี้นักศึกษาทุกคนจะต้องสอบผ่านความรู้มาตรฐานทางภาษาอังกฤษ และ คอมพิวเตอร์ รวมทั้งต้องมีบุคลิกภาพ จริยธรรมและคุณธรรมตามเกณฑ์ และผ่านการทดสอบ มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนดก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ข้อกำหนดนี้จะบังคับใช้ตามประกาศ ของมหาวิทยาลัยฯ

รายวิชาในหลักสูตร หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย กลุ่มวิชาทั้งหมด 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

1. กลุ่มวิชาภาษา เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต กลุ่มวิชาภาษามีเป้าหมายเพื่อ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการใช้ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศในด้านการฟัง การพูด การ อ่านและการเขียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ทางสังคมในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือสื่อสารในการแสวงหาความรู้

2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต กลุ่ม วิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิด วิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อให้รู้จักและเข้าใจตนเอง มี ความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรมซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรม และ อารยธรรมของมนุษย์ มีความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์เกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตอาสา มีการดำเนินชีวิตตามแนวคิด เศรษฐกิจพอเพียง มี จิตสำนึกที่ดีเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ รวมทั้งตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบ และบทบาท ที่พึงมีในฐานะประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้ ทั้งนี้โดยให้ เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยฯ

3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต กลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิดและการ แสวงหาความรู้จากธรรมชาติ ทั้งด้านชีวภาพและกายภาพ มีความเข้าใจในความหมาย และ ความสำคัญของกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ ส่งผลต่อชีวิตและความคิด รวมทั้งสิ่งแวดล้อมปัจจุบันและอนาคต สามารถรู้จักใช้และเลือก เทคโนโลยีในการศึกษาค้นคว้า และสามารถประยุกต์ใช้งาน อันจะมีผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตระหนักในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และรู้จักใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมที่สุดเพื่อให้

เกิดการพัฒนายิ่งยืน ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้ โดยให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

2. หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร

2.1 ความหมายของหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร

คำว่า หลักสูตร ในภาษาอังกฤษ คือคำว่า Curriculum มีรากศัพท์มาจากภาษาลาตินว่า currere ซึ่งหมายถึง race course หรือเส้นทางที่ใช้วิ่งแข่งขัน เมื่อนำมาใช้ในบริบทของการศึกษาจึงหมายถึง running sequence of courses or learning experience เปรียบเสมือนเส้นทางที่ผู้เรียน จะต้องเรียนรู้และฝึกประสบการณ์ นำไปสู่เป้าหมายความสำเร็จ (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2554, น. 105)

ความหมายของหลักสูตรตาม พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2546 คือ ประมวลวิชาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในการศึกษา เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง นอกจากนี้ยังมีนักการศึกษาให้ความหมายของคำว่า หลักสูตรแตกต่างกันออกไป ดังนี้

มาเรียม นิลพันธ์ (2543, น. 6) หลักสูตร หมายถึง เอกสารข้อกำหนดเกี่ยวกับมวลประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาไปในแนวทางที่ต้องการ

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535, น. 95) กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร (Curriculum) มีรากศัพท์จากภาษาลาตินว่า race course หมายถึง เส้นทางที่ใช้วิ่งแข่งขัน เนื่องมาจากเป้าหมายของหลักสูตรที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ และประสบความสำเร็จในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมแห่งอนาคต และในปัจจุบัน ความหมายของหลักสูตรหมายถึง มวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ทาบา (Taba 1962, น.10) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึงเอกสารที่จัดทำขึ้น เพื่อระบุเป้าหมายและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรมหรือประสบการณ์เรียนรู้ และการประเมินผลการเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตรเป็นการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงหลักสูตรอันเดิมให้ได้ผลดียิ่งขึ้นในด้านการวางจุดมุ่งหมาย การจัดเนื้อหาการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายใหม่ที่วางไว้

โอลิวา ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนงานหรือโครงการในการจัดประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียน โดยแผนงานต่างๆ จะระบุเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ระบุไว้ มีขอบเขตกว้างขวาง หลากหลาย ดังนั้น

หลักสูตรเป็นได้ทั้งหน่วยการเรียน รายวิชา หรือ หัวข้อย่อยในรายวิชา ทั้งนี้แผนงานหรือโครงการดังกล่าว อาจจัดขึ้นได้ทั้งในและนอกชั้นเรียน ภายใต้การบริหารและดำเนินงานของสถานศึกษา

ธำรง บัวศรี (2542, น. 7) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผน ซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงจุดหมาย การจัดเนื้อหา กิจกรรม และมวลงประกอบในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

กาญจนา คุณารักษ์ (2540, น. 2) กล่าวว่า หลักสูตรเป็นโครงการหรือแผน หรือข้อกำหนดอันประกอบด้วย หลักการ จุดหมาย โครงสร้าง กิจกรรมและวัสดุต่างๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่จะพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ ความสามารถ โดยส่งเสริมให้เอกัตบุคคลไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง มวลงประกอบที่ประกอบไปด้วย โครงสร้างของเนื้อหาวิชา การวางแผนหรือการจัดระบบทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประมวลวิชา ประสพการณ์ การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้ ความสามารถ เจตคติ และทักษะที่พึงประสงค์หรือที่สังคมต้องการ

คำว่า การประเมิน ความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 664) หมายถึง การกะประมาณค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นจริง การประเมินผล หมายถึง การพิจารณาและวัดคุณค่าของกิจการใดๆตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น ประเมินผลการสัมมนา ประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปีของสถานศึกษานักวิชาการทางการวัด และประเมินส่วนใหญ่ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ ดังนี้

กูด (Good, 1945, น. 209) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า คือการประเมินผลของกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นเฉพาะจุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหาและผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจในการวางแผนการจัดโครงการต่อเนื่อง และการหมุนเวียนของกิจกรรมโครงการต่างๆ ที่จะจัดให้มีขึ้น

ลี ครอนบาช (Lee J. Cronbach, 1970, น. 231) ให้ความหมายว่าการประเมินหลักสูตรคือการรวบรวมข้อมูลและการใช้ข้อมูลเพื่อตัดสินใจในเรื่องโปรแกรมหรือหลักสูตรการศึกษา

สตฟเฟิลบีมและคณะ (Stufflebeam, 1971, น. 128) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่าการประเมินหลักสูตรคือกระบวนการหาข้อมูลเก็บข้อมูลเพื่อนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีกว่าเดิม

สุจิต เพียรชอบ (2548, น. 64) กล่าวถึงการประเมินหลักสูตรไว้ว่าเป็นกระบวนการที่สำคัญเพราะเป็นการหาคำตอบว่าหลักสูตรสัมฤทธิ์ผลตามที่ได้ตั้งจุดมุ่งหมายไว้หรือไม่มากนัก เพียงใดอะไรเป็นสาเหตุผู้ประเมินหลักสูตรจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ดีทั้งทางด้านหลักสูตรและด้านการประเมินผลซึ่งจะต้องเน้นการประเมินทั้งโปรแกรมการศึกษามีใช่แต่เพียงผลการเรียนปีสุดท้ายเท่านั้นแต่ควรประเมินผลการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนด้วย

จากความหมายของการประเมินหลักสูตรที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าการประเมินหลักสูตรคือกระบวนการในการพิจารณาตัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่าหลักสูตรนั้นๆ มีประสิทธิภาพแค่ไหนเมื่อนำไปใช้แล้วบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่มีอะไรที่ต้องแก้ไขเพื่อนำผลที่ได้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจหาทางเลือกที่ดีกว่าต่อไป

2.2 การประเมินหลักสูตร

พิชิต ฤทธิจรรยา (2558, น. 1) ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า การประเมิน ความหมายใน พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546, น. 664) หมายถึง การกะประมาณค่าหรือราคาเท่าที่ควรจะเป็นจริง การประเมินผล หมายถึง การพิจารณาและวัดคุณค่าของ กิจการใด ๆ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เช่น ประเมินผลการสัมมนา ประเมินผลการปฏิบัติงานในรอบปี ของสถานศึกษา นักวิชาการทางการวัดและประเมินส่วนใหญ่ได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ ดังนี้

สต๊ฟเฟิลบีม และชิกฟิลด์ (Stufflebeam, D.L. and Shinkfield, A.J., 2007, น. 159) ให้ความหมายว่า การประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการของการแสวงหาข้อมูล และการจัดเตรียมสารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจและแสวงหา ทางเลือกที่เหมาะสมในการดำเนินการเกี่ยวกับหลักสูตร

ฟิทซ์แพททริค แชนเดอร์ และวอร์เรน (Fitzpatrick, 2004, น. 5) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตรว่า เป็นวิธีการสืบหาข้อมูลและพิจารณา ตัดสินเกี่ยวกับหลักสูตร 3 ประเด็น คือ (1) การกำหนดมาตรฐานเพื่อใช้ตัดสินคุณภาพโดยเทียบกับมาตรฐานที่กำหนด (2) การรวบรวมข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร และ (3) การประยุกต์ใช้มาตรฐานเพื่อตัดสินคุณค่า คุณภาพ คุณประโยชน์ ประสิทธิภาพ หรือความสำคัญของหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อเสนอแนะที่จะทำให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ หรือช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องตัดสินใจได้ว่าควรดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไป ปรับปรุง พัฒนา หรือเปลี่ยนแปลงหลักสูตรอย่างไร

กล่าวโดยสรุป การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการเชิงระบบเพื่อจัดหาสารสนเทศที่เป็น ประโยชน์ ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาหลักสูตร การบริหาร

หลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรจากความหมายดังกล่าวนี้ ชี้ให้เห็นลักษณะสำคัญของการประเมินหลักสูตร ดังนี้

2.2.1 การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบเพื่อให้ได้สารสนเทศที่เชื่อถือได้และ เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจของผู้บริหาร หรือผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตร

2.2.2 การประเมินหลักสูตรเป็นกระบวนการในการจัดเตรียมสารสนเทศ เพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการ พัฒนาหลักสูตร ปรับปรุงการบริหารหลักสูตร การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครอง และสังคม

2.2.3 จุดเน้นที่สำคัญของการประเมินหลักสูตร อยู่ที่การเพิ่มประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness) ของการใช้หลักสูตรในการจัดเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.3 จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

(ศิริชัย กาญจนวาสี, 2546) กระบวนการพัฒนาหลักสูตรนั้นเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องและมีขอบเขตที่กว้างขวางการประเมินหลักสูตรจะต้องครอบคลุมขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรเพราะฉะนั้นการประเมินหลักสูตรจึงมีขอบเขตของการประเมินที่กว้างขวางด้วยการประเมินหลักสูตรแต่ละจุดแต่ละขั้นตอนมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันไปในรายละเอียดแต่โดยทั่วไปแล้วจุดมุ่งหมายใหญ่ของการประเมินหลักสูตรจะมีความใกล้เคียงกัน โดยยกตัวอย่างจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรที่นักศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, น. 192-193)กล่าวว่าโดยทั่วไปการประเมินหลักสูตรใดๆ ก็ตามจะมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่คล้ายคลึงกัน คือเพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร แก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนิเทศและกำกับดูแลการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่าควรใช้หลักสูตรต่อไป ยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วน หรือยกเลิกการใช้หลักสูตรทั้งหมด เพื่อที่จะทราบคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่ามีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหลัก เมื่อได้ผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่อย่างไรจากจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรข้างต้นพอสรุปได้ว่า การประเมินผลหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาคุณค่าของหลักสูตรโดยดูว่าหลักสูตรที่จัดทำขึ้นตอบสนองวัตถุประสงค์ที่ต้องการหรือไม่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและสังคมอย่างไร เพื่ออธิบายและพิจารณาว่าลักษณะของส่วนประกอบต่างๆ ของหลักสูตรในแง่ต่างๆ เช่นหลักการจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระการเรียนรู้กิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอนและการวัดผลว่าสอดคล้องต้องกันหรือไม่หรือ

สนองความต้องการหรือไม่ และเพื่อตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่ เหมาะสมกับการนำไปใช้หรือมีข้อบกพร่องที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขอะไรบ้าง ซึ่งการประเมินผลในลักษณะนี้มักจะดำเนินไปในช่วงที่การพัฒนาหลักสูตร เพื่อที่จะสามารถพิจารณาว่าองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร เช่น จุดหมาย โครงสร้างเนื้อหาการวัดผล ฯลฯ ว่ามีความสอดคล้องและเหมาะสมหรือไม่ สามารถนำมาปฏิบัติในช่วงการนำหลักสูตรไปทดลองใช้หรือในขณะที่การใช้หลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนกำลังดำเนินอยู่ได้มากน้อยเพียงใดได้ผลเพียงใด และมีปัญหาอุปสรรคอะไรจะได้เป็นประโยชน์แก่นักพัฒนาหลักสูตรและผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรให้มีคุณภาพดีขึ้นได้ทัน่วงทีเพื่อตัดสินว่าการบริหารงานด้านวิชาการและบริหารงานด้านหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องหรือไม่เพื่อหาทางแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตรการนำหลักสูตรไปใช้ให้มีประสิทธิภาพเพื่อติดตามผลผลิตจากหลักสูตรคือผู้เรียนมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากการผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วตามหลักสูตรว่าเป็นไปตามมุ่งหวังหรือไม่เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่างๆ ในหลักสูตรเพื่อช่วยในการตัดสินว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปหรือควรปรับปรุงพัฒนาในสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือยกเลิกใช้หลักสูตรนั้นหมดการประเมินผลในลักษณะนี้จะดำเนินการหลังจากที่ใช้หลักสูตรไปแล้วระยะหนึ่งแล้วจึงประเมินเพื่อสรุปผลตัดสินว่าหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้มากน้อยเพียงใดสนองความต้องการของสังคมเพียงใดและเหมาะสมกับการนำไปใช้ต่อไปหรือไม่จากจุดมุ่งหมายของการประเมินผลหลักสูตรต่างๆ ข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการประเมินจะเป็นตัวชี้ให้เห็นถึงคุณภาพการศึกษาของสังคมซึ่งจะมีผลกระทบต่อคุณภาพของประชากรในการพัฒนาสังคมในอนาคตต่อไปดังนั้นการประเมินผลหลักสูตรซึ่งมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งไม่น้อยไปกว่ากระบวนการในการจัดการศึกษาในส่วนอื่นๆ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้ควรจะต้องหาวิธีการที่ดีที่สุดในการที่ประเมินผลหลักสูตรเพื่อที่จะให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนและจะต้องปฏิบัติให้ครบถ้วนตามขั้นตอนของวิธีการต่างๆ ที่นำมาใช้

2.4 ความสำคัญของการประเมินหลักสูตร

พิชิต ฤทธิจรรยา (2558, น. 16) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการการประเมินหลักสูตรดังนี้

2.4.1 ช่วยให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อการพัฒนาหลักสูตร การตรวจสอบความพร้อมของหลักสูตรและทรัพยากรในการดำเนินการใช้หลักสูตร

2.4.2 ช่วยให้การราบเกี่ยวกับความก้าวหน้า ปัญหาและอุปสรรคในระหว่างที่ดำเนินการใช้หลักสูตร โดยจะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจเพื่อการปรับปรุงการบริหารหลักสูตร หรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนหรือวิธีการบริหาร หลักสูตรและกระบวนการจัดเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.4.3 ช่วยให้ได้สารสนเทศเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร จุดเด่น จุดด้อยของหลักสูตรซึ่งจะนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจและวินิจฉัยว่าจะปรับปรุง เปลี่ยนแปลงหลักสูตรอย่างไรให้มีความเหมาะสมกับสภาพการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มของการศึกษา เศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

2.4.4 ช่วยให้ได้สารสนเทศที่บ่งบอกถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร คุ่มค่ากับการลงทุนหรือไม่ ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไป ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกหลักสูตร

2.4.5 ช่วยให้เกิดการเสริมแรง และสร้างแรงจูงใจให้กับผู้บริหาร ครูผู้สอนและผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เมื่อได้ทราบสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร จุดเด่น หรือจุดด้อยของหลักสูตร โดยจะมุ่งมั่นปรับปรุง และพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐานสูงขึ้นซึ่งจะเกิดคุณค่าและประโยชน์ สูงสุดต่อผู้เรียน หรือสถานศึกษา

2.5 ประเภทของการประเมินหลักสูตร

สุรวีย์ เพียรเพชรเลิศ (2560, น. 41- 44) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีหลายประเภท ขึ้นอยู่กับเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกประเภท ดังนี้

2.5.1 การจำแนกตามวัตถุประสงค์ของการประเมิน แบ่งการประเมินหลักสูตร ออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.5.1.1 การประเมินความก้าวหน้า (formative evaluation) เป็นการประเมินขณะกำลังดำเนินการใช้หลักสูตร โดยมุ่งตรวจสอบ กากับดูแลการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอนของแผนการบริหารหลักสูตรและแผนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนการศึกษาความก้าวหน้า ปัญหา อุปสรรค และ ข้อบกพร่องต่าง ๆ ในระหว่างดำเนินการใช้หลักสูตร เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับปรับปรุงกระบวนการ บริหารและการจัดการเรียนการสอนให้เป็นที่ไปด้วยความราบรื่น สอดคล้องกับแผนหรือมาตรฐานการดำเนินการใช้หลักสูตรที่กำหนดไว้

2.5.1.2 การประเมินผลสรุปรวม (summative evaluation) หรือประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร เป็นการประเมินผลสรุปรวมของหลักสูตรหลังจากดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับตัดสินผลสำเร็จของหลักสูตร ผลการประเมินจะเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจว่าควรปรับปรุง พัฒนา เปลี่ยนแปลง หลักสูตรหรือไม่ อย่างไร

2.5.2 การจำแนกตามหลักที่ยึดในการประเมิน แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.5.2.1 การประเมินแบบอิงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร (goal based evaluation) เป็นการ ประเมินที่ตัดสินคุณค่าของหลักสูตรโดยการเปรียบเทียบผลผลิตของหลักสูตรกับผลที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายของหลักสูตรว่าบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด

2.5.2.1 การประเมินแบบไม่อิงวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร (goal-free evaluation) เป็นการ ประเมินผลทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร ไม่จำเป็นต้องกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินให้สอดคล้อง กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร กล่าวคือ การตัดสินคุณค่าของหลักสูตรควรเน้นที่การตีค่าของผลที่เกิดขึ้นทั้งหมด (actual outcomes) ของหลักสูตร ซึ่งประกอบด้วยผลทางตรง ผลทางอ้อม หรือผลกระทบ โดยไม่ยึดเฉพาะ การประเมินผลที่คาดหวังตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร

2.5.3 การจำแนกตามช่วงเวลาของการดำเนินการหลักสูตร แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็น 5 ประเภท คือ

2.5.3.1 การประเมินก่อนพัฒนาหลักสูตร เป็นการประเมินในขั้นตอนของการวางแผนหลักสูตร โดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการพัฒนาหลักสูตรโดยศึกษาความเหมาะสม ของหลักสูตรที่จะพัฒนา พิจารณาสภาพปัญหาและความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรว่าหลักสูตรที่จะพัฒนานั้นมี ความสอดคล้องกับนโยบายทางการศึกษา สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และการเปลี่ยนแปลงทางวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี หรือไม่อย่างไร ซึ่งอาจใช้เทคนิคของการประเมินความต้องการจำเป็น (needs assessment) หรือใช้เทคนิคของการศึกษาความเป็นไปได้ (feasibility study)

2.5.3.2 การประเมินร่างหลักสูตรหรือการวิเคราะห์หลักสูตร (curriculum appraisal or analysis) เป็นการตรวจสอบความเหมาะสม ความชัดเจนและความสมบูรณ์ของตัว

หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร รวมทั้ง ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบของหลักสูตร เช่น ปรัชญา วัตถุประสงค์หรือจุดหมาย โครงสร้าง ของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อจะ ได้ปรับปรุงหลักสูตรฉบับร่างให้มีความสมบูรณ์มากที่สุดและพร้อมที่จะนำไปใช้ดำเนินการจัดการศึกษาต่อไป

2.5.3.3 การประเมินก่อนการใช้หลักสูตร (intrinsic evaluation) เป็นการประเมินความพร้อมก่อนนำหลักสูตรไปใช้ โดยมุ่งเน้นประเมินความพร้อมและความพอเพียงด้านปัจจัยหรือทรัพยากรในการใช้หลักสูตร เช่น ความพร้อมด้านบุคลากรทั้งจำนวนและคุณลักษณะ ความพร้อมด้านเอกสารหลักสูตร ความพร้อมด้านระบบการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกและปัจจัยสนับสนุนการใช้หลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

2.5.3.4 การประเมินระหว่างการใช้หลักสูตร (ongoing evaluation) เป็นการประเมินกระบวนการใช้ หลักสูตรเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการสนับสนุนส่งเสริมการใช้หลักสูตร โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการศึกษาความก้าวหน้าของการใช้หลักสูตรเป็นช่วงๆ (formative evaluation) ว่าการดำเนินการใช้ หลักสูตรเป็นไปตามแผนดำเนินงานที่กำหนดไว้หรือไม่ มีปัญหาหรืออุปสรรคอย่างไรในแต่ละช่วงของการทำงาน ประเด็นการประเมินที่เกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ได้แก่ การวางแผนการใช้หลักสูตร การเตรียมความพร้อมของครูและบุคลากร การนิเทศ การฝึกอบรมและพัฒนาครูและบุคลากรเพิ่มเติมระหว่างการใช้หลักสูตร การเตรียมปัจจัยหรือสิ่งที่จะช่วยสนับสนุนการใช้หลักสูตร ประเด็นการประเมินเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ความรู้ ความสามารถของครู การจัดกิจกรรม/พฤติกรรมจัดการเรียนรู้ การจัดการชั้นเรียน การวัดและ ประเมินผลการเรียน สารสนเทศที่ได้จากการประเมินจะนำมาใช้เพื่อปรับปรุงการบริหารหลักสูตรและกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.5.3.5 การประเมินหลังการใช้หลักสูตรครบวงจร (pay-off evaluation) เป็นการประเมินหลักสูตรทั้ง ระบบเมื่อการดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อการตรวจสอบว่า ผลการดำเนินการใช้ หลักสูตรได้รับความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้มากน้อยเพียงใด ตลอดจนการติดตาม ตรวจสอบผลกระทบหรือผลข้างเคียงว่า จะมีสิ่งใดเกิดตามมา กล่าวโดยสรุป การประเมินหลังการดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจร มีจุดเน้นโดย

เป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้น (outcome) และผลกระทบ (impact) ของหลักสูตร และเป็นการประเมินผลสรุปรวมของหลักสูตรทั้งหมด (summative evaluation) คือการประเมินตั้งแต่การวางแผน หลักสูตร การใช้หลักสูตร และผลผลิตของหลักสูตร

2.5.4 การจำแนกตามสิ่งที่ถูกประเมิน โดยใช้รูปแบบการประเมินรูปแบบชิป (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลบีม แบ่งการประเมินหลักสูตรออกเป็น 4 ประเภท คือ

2.5.4.1 การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (context evaluation) เป็นการประเมินเกี่ยวกับนโยบาย เป้าหมาย สภาพเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาและความต้องการของบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรว่ามีความสอดคล้องเอื้อต่อการจัดทำหลักสูตรหรือไม่ ตลอดจนทรัพยากรและข้อจำกัดต่างๆ ในการดำเนินการใช้หลักสูตร สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับนโยบายหรือแผนการศึกษาและบริบทหรือสภาพของสังคม

2.5.4.2 การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (input evaluation) เป็นการประเมินความพร้อมทั้งในเชิงคุณภาพและ ความพอเพียงของทรัพยากรต่าง ๆ ก่อนเริ่มใช้หลักสูตรว่า มีทรัพยากรพร้อมที่จะดำเนินการได้หรือไม่ สารสนเทศ ที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับวิธีการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีการใช้ ทรัพยากรต่าง ๆ ให้เหมาะสม เพื่อให้การดำเนินการใช้หลักสูตรสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

2.5.4.3 การประเมินกระบวนการใช้หลักสูตร (process evaluation) เป็นการประเมินระหว่างดำเนินการใช้ หลักสูตร โดยมุ่งประเมินกระบวนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมสนับสนุนการใช้ หลักสูตร สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจเพื่อการปรับปรุงกระบวนการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียน การสอน และการส่งเสริมสนับสนุนการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.5.4.4 การประเมินผลผลิตหรือผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร (product evaluation) เป็นการประเมินหลังจาก การดำเนินการใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว ประกอบด้วย การประเมินผลลัพธ์ (output evaluation) โดยพิจารณาจาก ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สารสนเทศที่ได้นำมาใช้ในการตัดสินใจ คุณค่าของผลผลิตของหลักสูตรทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพเพื่อการตัดสินใจว่า ควรจะดำเนินการใช้หลักสูตรปรับปรุง พัฒนา เปลี่ยนแปลงหลักสูตรหรือยกเลิกหลักสูตร

กล่าวโดยสรุป ประเภทของการประเมินหลักสูตรที่สำคัญๆ แบ่งได้เป็น 4 ประเภท คือ

- (1) การประเมินก่อนเริ่มพัฒนาหลักสูตรโดยมุ่งศึกษาความต้องการจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร
- (2) การประเมิน ความพร้อมก่อนการใช้หลักสูตรโดยมุ่งประเมินปัจจัยเบื้องต้นหรือทรัพยากรในการใช้หลักสูตร
- (3) การประเมิน ความก้าวหน้า และศึกษาปัญหา อุปสรรคในระหว่างการใช้หลักสูตร และ
- (4) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของการใช้ หลักสูตร โดยมุ่งตรวจสอบการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของหลักสูตร

2.6 กระบวนการประเมินหลักสูตร

พิชิต ฤทธิจรูญ (2558, น. 19-24) ได้กล่าวถึงกระบวนการประเมินหลักสูตร ว่าผู้ประเมินควรดำเนินงานตามขั้นตอน ดังนี้

2.6.1 การศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรที่มุ่งประเมิน ผู้ประเมินศึกษาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ ต้องการประเมิน โดยการศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจสอบถามข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการ พัฒนาหลักสูตร การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ซึ่งจะทำให้ผู้ประเมินมีความเข้าใจในแนวคิด หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย เป้าหมายของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนทำให้มีแนวทางในการออกแบบ และวางแผนการประเมินหลักสูตรได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ในการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรที่มุ่งประเมินให้พยายามตอบคำถามตามประเด็น ต่อไปนี้

2.6.1.1 หลักสูตรมีความเป็นมาอย่างไร ทำไมจึงต้องพัฒนาหลักสูตรนี้ มีหลักการและเหตุผลอะไร รวมทั้ง มีปัญหาและความต้องการอะไรจึงทำให้เกิดหลักสูตร แล้วคาดหวังว่าจะได้อะไรจากหลักสูตร

2.6.1.2 ลักษณะของหลักสูตรเป็นแบบใด เช่น เป็นหลักสูตรการจัดการศึกษาระดับใด ประเภทใด เป็นหลักสูตรสถานศึกษา หรือเป็นหลักสูตรเฉพาะสาขาวิชา/กลุ่มสาระวิชา หรือเป็นหลักสูตรการฝึกอบรม เป็นต้น

2.6.1.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมายของหลักสูตร คืออะไร มีความชัดเจนสามารถปฏิบัติหรือประเมินได้ หรือไม่

2.6.1.4 โครงสร้างของหลักสูตรกำหนดกลุ่มสาระ รายวิชา จำนวนหน่วยกิตไว้ อย่างไร

2.6.1.5 ทรัพยากรที่ใช้ในหลักสูตรมีอะไรบ้าง ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือจากบุคคล หรือหน่วยงาน ไດบ้าง

2.6.1.6 มีการกำหนดรูปแบบ วิธีการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนหรือไม่อย่างไร ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับหลักสูตรมีใครบ้าง มีบุคลากรและองค์การอื่นเกี่ยวข้องกับหลักสูตรหรือไม่

2.6.1.7 ผู้ต้องการใช้ผลการประเมินหลักสูตรมีใครบ้าง มีความต้องการที่จะทราบและใช้ผลการประเมิน อย่างไร

2.6.1.8 มีการกำหนดเกณฑ์ในการประเมิน หรือตัวบ่งชี้ความสำเร็จของหลักสูตรหรือไม่ ถ้ามีเกณฑ์หรือ ตัวบ่งชี้เหล่านั้นคืออะไร

2.6.2 การศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการประเมิน การศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการประเมินจะทำให้ผู้ประเมินโดยเฉพาะผู้ประเมินมือใหม่มีฐาน ความคิดและมองเห็นแนวทางในการประเมินหลักสูตรได้ชัดเจนมากขึ้น สามารถออกแบบและวางแผนการประเมินหลักสูตรได้ครอบคลุม และเอื้อประโยชน์ต่อการใช้ผลการประเมินได้มากขึ้น นอกจากนี้ผู้ประเมินควรจะได้ศึกษากรณีตัวอย่างการประเมินหลักสูตรที่มีลักษณะคล้ายคลึงก่อน หรือใกล้เคียงกันด้วย รวมทั้งการศึกษารูปแบบ การประเมินที่นักวิชาการทางการประเมินได้เสนอไว้ ซึ่งจะทำให้ผู้ประเมินได้แนวคิดและมองเห็นแนวทางในการ ประเมิน มีความเชื่อมั่นและสามารถออกแบบการประเมินได้อย่างคมชัดลึกมากขึ้น เนื่องจากรูปแบบการประเมินจะเป็นกรอบแนวความคิดที่บ่งบอกให้ทราบว่าในการประเมินหลักสูตรนั้น เราควรพิจารณาประเมินส่วนใดบ้าง (what) และในบางรูปแบบการประเมินอาจเสนอแนะถึงวิธีการประเมิน ตรวจสอบด้วยว่าควรทำอย่างไร (how) การศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับรูปแบบการประเมินต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้ประเมินสามารถออกแบบและวางแผนการประเมินได้อย่างสมเหตุสมผล ดังจะส่งผลให้การดำเนินการประเมินหลักสูตรให้บรรลุผลสำเร็จ

2.6.3 กำหนดวัตถุประสงค์และตัวบ่งชี้การประเมิน หลังจากที่ผู้ประเมินได้ศึกษาวิเคราะห์ ทำความเข้าใจ เกี่ยวกับหลักสูตรที่ต้องการประเมินและศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และรูปแบบการประเมินแล้วจะทำให้ทราบความชัดเจนว่าต้องการประเมินเพื่ออะไร จึงกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร ในแต่ละวัตถุประสงค์ของการประเมิน กำหนดตัวบ่งชี้การประเมินว่าจะประเมินอะไรบ้าง

2.6.4 การออกแบบการประเมิน การออกแบบการประเมินหลักสูตรเป็นการวางแผนการประเมินเพื่อกำหนดรูปแบบ ขอบเขตและแนวทางการประเมินเพื่อให้ได้สารสนเทศ

เกี่ยวกับหลักสูตรที่มุ่งประเมิน ซึ่งจะเน้นประโยชน์ต่อการตัดสินใจเพื่อการปรับปรุงพัฒนาและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรต่อไป การออกแบบการประเมินที่มีประสิทธิภาพที่จะให้ได้คำตอบตรง ตามวัตถุประสงค์ของการประเมินหรือได้สารสนเทศที่เป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ จะต้องมียุทธศาสตร์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ คือ

2.6.4.1 การออกแบบการวัดตัวแปร (measurement design) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดว่า ในการประเมิน หลักสูตรครั้งนี้ มุ่งศึกษาประเด็นการประเมิน ตัวแปร หรือตัวบ่งชี้การประเมินอะไรบ้าง และจะใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล หรือวัดตัวแปรประเภทใดบ้าง ขั้นตอนนี้จึงเป็นการกำหนดเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการ ประเมินให้มีความเหมาะสมหรือสอดคล้องกับลักษณะของตัวแปรหรือตัวบ่งชี้การประเมิน เช่น แบบสอบถาม แบบทดสอบ หรือแบบวัดต่างๆ เป็นต้น

2.6.4.2 การออกแบบการสุ่มตัวอย่าง (sampling design) หรือการเลือกผู้ให้ข้อมูลหลัก (key informants) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดว่า ในแต่ละประเด็นการประเมิน ตัวแปร ที่ศึกษาหรือตัวบ่งชี้การประเมินเหล่านั้น จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลใดหรือใครจะเป็นผู้ให้ข้อมูล ในกรณีของการประเมินหลักสูตร นิยมใช้กลุ่ม ตัวอย่างแบบเจาะจง (purposive sampling) หรือผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งมักจะเป็นผู้เกี่ยวข้องกับหลักสูตรเป็นอย่างดี ที่ สามารถจะให้ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ตรงประเด็น และชัดเจน

2.6.4.3 การออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูล (analysis design) เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดว่า ข้อมูลที่เก็บ รวบรวมมาได้จากเครื่องมือวัดแต่ละประเภทจะวิเคราะห์ข้อมูลอย่างไร ใช้วิธีการทางสถิติอย่างไร หรือวิเคราะห์ ข้อมูลด้วยสถิติชนิดใด

กล่าวโดยสรุปในการออกแบบการประเมินหลักสูตร เป็นการกำหนดแนวทางการประเมินหลักสูตร โดยผู้ประเมินจะต้องศึกษาวิเคราะห์ในแต่ละวัตถุประสงค์ของการประเมินว่า จะมุ่งศึกษาตัวแปร ประเด็นการประเมิน หรือตัวบ่งชี้การประเมินใดบ้าง จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งใด หรือใครเป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก โดยใช้เครื่องมือ วัดประเภทใดและจะนำข้อมูลมาวิเคราะห์อย่างไร รวมทั้งจะตัดสินใจผลการประเมินโดยใช้เกณฑ์อะไร

2.6.5 การจัดทำโครงการประเมินหลักสูตร หลังจากผู้ประเมินได้ออกแบบการประเมินหรือดำเนินการ ตามลำดับขั้นตอนที่ 1- 4 แล้ว จะต้องจัดทำโครงการประเมินหลักสูตร ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้จากการวางแผนการ ประเมินที่แสดงกรอบแนวคิดและแนวทางในการดำเนินการ

ประเมินหลักสูตรอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรในโครงการประเมินหลักสูตรจะมีส่วนประกอบหลายเรื่อง แต่ส่วนประกอบที่สำคัญคือกรอบแนวทางในการประเมิน หลักสูตร

2.6.6 การพัฒนาเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นขั้นตอนของการเตรียมจัดหาหรือจัดทำเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมิน โดยตรวจสอบว่าเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ระบุไว้ในโครงการประเมินนั้นมีหรือยัง จะใช้เครื่องมือที่มีผู้อื่นสร้างไว้แล้วหรือจะต้องสร้างขึ้นใหม่ เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องวัด ได้ตรงสอดคล้อง และครอบคลุมกับประเด็นการประเมิน ตัวแปรหรือตัวบ่งชี้การประเมิน หากเครื่องมือที่มีอยู่ไม่เหมาะสมที่จะใช้ ผู้ประเมินต้องสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลขึ้นมาใหม่ โดยจะต้องมีการตรวจสอบคุณภาพ ของเครื่องมือวัด เช่น ตรวจสอบด้านความเป็นปรนัย ความยาก (difficulty) ความตรง (validity) ความเที่ยง (reliability) เป็นต้น เทคนิควิธีและเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการประเมินมีหลายประเภท ผู้ประเมินต้องเลือกใช้ให้ เหมาะสม ตรงกับการวัดตัวแปร ตัวบ่งชี้หรือประเด็นการประเมิน และลักษณะของผู้ให้ข้อมูล เช่น แบบทดสอบ แบบสอบถาม การสังเกต การสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และการใช้ข้อมูลจากเอกสาร เป็นต้น (สมคิด พรหมจ้อย, 2542)

2.6.7 การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง โดยใช้เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล แต่ละประเภทที่ได้พัฒนาขึ้น ซึ่งจะต้องมีการวางแผน ประสานงานกับผู้ให้ข้อมูล กำหนดช่วงระยะเวลา วิธีการ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ชัดเจน เพื่อให้การเก็บรวบรวมข้อมูลมีความถูกต้อง และสมบูรณ์ครบถ้วน ผู้ประเมินจะต้องใช้เทคนิควิธีและเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลให้เป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้ เพื่อให้ทันตามเวลาที่กำหนดไว้

2.6.8 การวิเคราะห์ข้อมูล เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายของข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้เพื่อให้ ได้คำตอบตามวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล ต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับ ลักษณะของข้อมูล โดยทั่วไปการวิเคราะห์ข้อมูลกระทำได้ 2 ลักษณะคือวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ โดยใช้ สถิติเป็นเครื่องมือช่วย เช่น ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบนัยสำคัญทางสถิติด้วย t-test F-test เป็นต้น และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ส่วนมากใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis)

2.6.9 การรายงานผลการประเมินหลักสูตร เป้าหมายสำคัญของการประเมินหลักสูตรก็เพื่อนำสารสนเทศไป ใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนา และเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเป้าหมาย ผู้เรียน ผู้ปกครอง หรือสังคม ผู้ประเมินจึง

ต้องนำเสนอรายงานผลการประเมินต่อผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องเพื่อการ ตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตร อย่างมีเหตุผลและเกิดประโยชน์สูงสุด

2.7 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

ในปัจจุบันรูปแบบของการประเมินหลักสูตรสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

2.7.1 รูปแบบของการประเมินหลักสูตรที่สร้างเสร็จใหม่ๆ เป็นการประเมินผล ก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ รูปแบบที่เด่นของกลุ่มนี้ คือ รูปแบบการประเมินหลักสูตรของปุยแซงค์ (Puissance Analysis Technique)

2.7.2 รูปแบบของการประเมินหลักสูตรในระหว่างหรือหลังการใช้หลักสูตร สามารถแบ่งเป็นกลุ่มย่อยๆ ได้ 4 กลุ่ม

2.7.2.1 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดหลักสูตรเป็นหลัก (Goal Attainment) เป็นรูปแบบการประเมินหลักสูตรว่ามีคุณค่ามากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาผลที่ได้รับ ว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ เช่น รูปแบบการประเมินของไทเลอร์ (Ralph W. Tyler) และ รูปแบบการประเมินของแฮมเมอร์ (Robert L. Hammond)

2.7.2.2 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ไม่ยึดเป้าหมาย (Goal Free Evaluation Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ยึดตามสภาพความเป็นจริง มีความเป็นอิสระในการ ดำเนินงานประเมิน เช่น รูปแบบการประเมินของสคริฟเวน (Michael Scriven)

2.7.2.3 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก (Criterion Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่อาศัยผู้เชี่ยวชาญ ตัดสินคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์เป็นหลัก เช่น รูปแบบการประเมินของสเตค (Robert E. Stake)

2.7.2.4 รูปแบบการประเมินหลักสูตรที่ช่วยในการตัดสินใจ (Decision-Making Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการทำงานอย่างมีระบบทั้งการรวบรวมข้อมูล การ วิเคราะห์ข้อมูล และผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นๆ เช่น รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ โพรวัส (Malcolm Provus) สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) และดอริสโกว์ (Doris T. Gow)

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสเตค (The Stake's Congruence Contingency Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่เน้นการประเมินที่ยึดเกณฑ์เป็นหลัก โดยสเตคให้ความหมาย ของการประเมินหลักสูตรว่า เป็นการบรรยายและตัดสินคุณค่าของหลักสูตร เน้นเรื่องของการ

บรรยายเกี่ยวกับสิ่งที่ถูกประเมิน โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญในการตัดสินคุณค่า สเตคได้เสนอว่าน่าจะมีการพิจารณาข้อมูลเพื่อประเมินหลักสูตรใน 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านสิ่งที่มาก่อน หรือปัจจัยเบื้องต้น เป็นเงื่อนไขที่มีอยู่ก่อนที่จะส่งผลต่อผลผลิตเป็นสิ่งที่อยู่ก่อนการใช้หลักสูตร เช่น นักเรียน คุณลักษณะของครู หลักสูตร วัสดุอุปกรณ์ อาคารสถานที่สถานศึกษา ชุมชน เป็นต้น

2. ด้านกระบวนการ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นระหว่างการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นช่วงการใช้หลักสูตรครอบคลุมปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นระหว่าง ครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน ผู้ปกครองกับครู ผู้บริหารกับครู ผู้บริหารกับนักเรียน เป็นต้น

3. ด้านผลผลิต เป็นผลที่เกิดจากการใช้หลักสูตรหรือหลังจากที่มีการเรียนการสอนไปแล้ว เช่น ความรู้ความสามารถของนักเรียน เจตคติของนักเรียน ตลอดจนผลกระทบจากการสอนของครู ผู้บริหาร การเสื่อมสภาพของวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น

รูปแบบการประเมินแต่ละรูปแบบ อธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสเตค ต้องมีการกำหนดจุดประสงค์ของการประเมินที่มีความชัดเจน และการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการบรรยาย หรืออธิบายและการตัดสินใจ โดยใช้ข้อมูลหลักได้แก่ สิ่งที่มีอยู่ก่อนหรือปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการ และผลผลิต และพิจารณาถึงสิ่งที่คาดหวัง สิ่งที่เกิดขึ้นจริง มาตรฐาน และการตัดสินใจ (สุรวีย์ เพียรเพชรเลิศ ,2560, 68-69)

2. รูปแบบของการประเมินหลักสูตรของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) แดเนียด แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) ได้เสนอรูปแบบการประเมินที่เน้นการตัดสินใจ เรียกโดยทั่วไปว่าการประเมินแบบ cipp Model ซึ่งย่อมาจากตัวอักษรตัวแรกจากคำศัพท์ต่างๆ ดังต่อไปนี้ context (บริบทหรือสภาวะแวดล้อม) input (ปัจจัยนำเข้า) process (กระบวนการ) product (ผลผลิต) ซึ่งมีแนวทางการประเมินแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 การประเมินบริบท (context evaluation) เพื่อให้ได้หลักการ และเหตุผล มากำหนดจุดมุ่งหมาย โดยพิจารณาถึงสภาพแวดล้อม ความต้องการหรือสภาพปัญหาที่ยังไม่ได้รับการแก้ไข ประเด็นของการประเมินบริบทเกี่ยวกับหลักสูตร ได้แก่ จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร เนื้อหารายวิชา เป็นต้น การประเมินบริบทจะทำให้ได้ข้อมูลสนับสนุนก่อนการใช้หลักสูตร

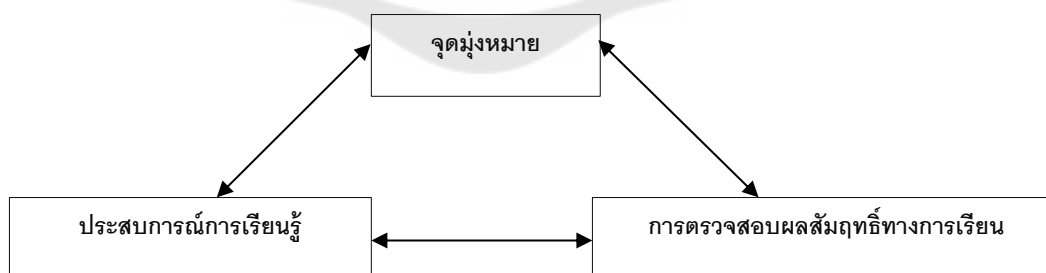
2.2 การประเมินปัจจัยนำเข้า (input evaluation) เพื่อให้ได้ข้อมูลในการพิจารณาการใช้ทรัพยากรต่างๆที่มี มาตรฐานสนับสนุนให้จุดมุ่งหมายของหลักสูตรบรรลุผล ประเด็นของ

การประเมิน ได้แก่อาคารสถานที่ สื่อการเรียนการสอน งบประมาณ และประสิทธิภาพของครูผู้สอน เป็นต้น การประเมินปัจจัยนำเข้าจะทำให้ได้ข้อมูลสนับสนุนการเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร

2.3 การประเมินกระบวนการ (process evaluation) เพื่อเป็นการประเมินการนำหลักสูตรไปใช้ว่าบรรลุผลสำเร็จในการนำหลักสูตรไปมากน้อยเพียงไร เช่น การบริหารจัดการหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล เป็นต้น การประเมินกระบวนการจะทำให้ได้รับข้อมูลในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

2.4 การประเมินผลผลิต (Product evaluation) เพื่อเป็นการประเมินผลที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตรว่าบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ ความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะของผู้เรียนเป็นอย่างไร เช่น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นต้น การประเมินผลผลิต จะทำให้ได้รับข้อมูลหลังจากการใช้งานหลักสูตร เพื่อการปรับปรุงหรือเปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการใช้หลักสูตร

3. รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ (Tyler) (Tyler,อ้างถึงในสุนีย์ ภูพันธ์ , 2546, น. 270 - 271)เป็นผู้ที่วางรากฐานการประเมินหลักสูตร โดยให้แนวคิดว่าการประเมินหลักสูตรเป็นการเปรียบเทียบว่า พฤติกรรมของผู้เรียนที่เปลี่ยนแปลงไปเป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยมีกระบวนการจัดการศึกษาทั้งหมด 3 ส่วน คือ จุดมุ่งหมายทางการศึกษา การจัดประสบการณ์เรียนรู้ และการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 2 รูปแบบการประเมินของไทเลอร์

ที่มา: Tyler, R. W.(1942). General Statement on Evaluation.

แนวคิดของไทเลอร์เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรที่ยึดความสำเร็จของ จุดมุ่งหมายเป็นหลักนั้น ไทเลอร์มีความเชื่อว่าจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างชัดเจนรัดกุม และ เฉพาะเจาะจงจะเป็นแนวทางในการประเมินผลได้ในภายหลัง ดังนั้นบทบาทของการประเมิน หลักสูตรจึงอยู่ที่การดูผลผลิตของหลักสูตรว่าตรงตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดหรือไม่ แนวคิดของไทเลอร์เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรจึงยึดความสำเร็จของจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal Attainment Model)

ไทเลอร์มีความเห็นว่าจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร คือ

3.1 เพื่อตัดสินว่าจุดมุ่งหมายของการศึกษาที่ตั้งไว้ในรูปของจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมนั้นประสบผลสำเร็จหรือไม่ ส่วนใดที่ประสบผลสำเร็จก็อาจเก็บไว้ใช้ได้ต่อไป แต่ส่วนใด ที่ไม่ประสบผลสำเร็จควรปรับปรุงแก้ไข

3.2 เพื่อการประเมินค่าความก้าวหน้าทางการศึกษาของกลุ่มประชากรขนาดใหญ่ เพื่อให้สาธารณชนได้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือและเข้าใจปัญหาความต้องการของการศึกษา และเพื่อ ใช้ข้อมูลนั้นเป็นแนวทางในการปรับปรุงนโยบายทางการศึกษาที่คนส่วนใหญ่เห็นด้วย

ด้วยเหตุนี้การประเมินหลักสูตรจึงเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนและการ ประเมินคุณค่าของหลักสูตร ไทเลอร์ได้จัดลำดับการเรียนการสอนและการประเมินผลดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายอย่างกว้างๆ โดยการวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ในการ กำหนดจุดมุ่งหมาย (Goal Sources) คือ นักเรียน สังคม และเนื้อหาสาระส่วนปัจจัยที่กำหนด ขอบเขตของจุดมุ่งหมาย (Goal Screens)

2. กำหนดจุดประสงค์เฉพาะหรือจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมอย่างชัดเจน ซึ่งจะ เป็นพฤติกรรมที่ต้องการวัดหลังจากจัดประสบการณ์การเรียน

3. กำหนดเนื้อหาหรือประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้

4. เลือกวิธีการเรียนการสอนที่เหมาะสมที่จะทำให้เนื้อหาหรือประสบการณ์ที่ วางไว้ประสบความสำเร็จ

5. ประเมินผลโดยการตัดสินใจด้วยการวัดผลทางการศึกษา หรือการทดสอบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. หากหลักสูตรไม่บรรลุตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ ก็จะต้องมีการตัดสินใจที่จะ ยกเลิกหรือปรับปรุงหลักสูตรนั้น แต่ถ้าบรรลุตามจุดมุ่งหมายก็อาจจะใช้เป็นข้อมูลย้อนกลับ

(Feedback) เพื่อปรับปรุงการกำหนดจุดมุ่งหมายให้สอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลง หรือใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาคุณภาพของหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของไทเลอร์ จะเห็นว่าเป็นการยึดความสำเร็จของผู้เรียนส่วนใหญ่เป็นเกณฑ์ในการตัดสิน โดยอาศัยการวัดพฤติกรรมก่อนและหลังเรียน (Pre-Post Measurement) และมีการกำหนดเกณฑ์ไว้ก่อนล่วงหน้าว่าความสำเร็จระดับใดจึงจะประสบความสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ การประเมินผลในลักษณะนี้จึงเป็นการประเมินผลสรุป (Summative Evaluation) มากกว่าการประเมินผลความก้าวหน้า (Formative Evaluation)

4. รูปแบบการประเมินของแฮมมอนด์ โรเบิร์ต มีแนวคิดการประเมินหลักสูตรโดยยึดจุดประสงค์เป็นหลักคล้ายไทเลอร์ แต่แฮมมอนด์ได้เสนอแนวคิดที่ต่างจากไทเลอร์ว่า โครงสร้างสำหรับการประเมินนั้นประกอบด้วยมิติใหญ่ๆหลายมิติ แต่ละมิติก็จะประกอบด้วยตัวแปรสำคัญอีกหลายตัวแปร ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของหลักสูตรขึ้นอยู่กับการปะทะสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในมิติต่าง ๆ 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านการเรียนการสอน มิติด้านสถาบัน และมิติด้านพฤติกรรม

4.1 มิติด้านการสอน ประกอบด้วย การจัดชั้นเรียนและตารางสอน เนื้อหา วิธีการจัดการเรียนการสอน สิ่งอำนวยความสะดวก งบประมาณ

4.2 มิติด้านสถาบัน ประกอบด้วยตัวแปรสำคัญ 6 ตัวแปร

4.2.1 นักเรียน สิ่งที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ อายุ เพศ ระดับชั้นที่กำลังศึกษา

4.2.2 ครู สิ่งที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ อายุ เพศ วุฒิสูงสุดทางการศึกษา

ประสบการณ์การสอน

4.2.3 ผู้บริหาร สิ่งที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ อายุ เพศ คุณวุฒิสูงสุดทางด้านการศึกษา ประสบการณ์ทางการศึกษา การฝึกอบรมเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร

4.2.4 ผู้เชี่ยวชาญ สิ่งที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ อายุ เพศ ความเชี่ยวชาญในเฉพาะด้าน

4.2.5 ครอบครัว องค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ สถานภาพ ขนาดครอบครัว รายได้

4.2.6 ชุมชน องค์ประกอบที่ต้องคำนึงถึง ได้แก่ สถานภาพชุมชน จำนวนประชากร ความเชื่อ

4.3 มิติด้านพฤติกรรม มีองค์ประกอบของพฤติกรรม 3 ด้าน คือ พฤติกรรมด้านความรู้ พฤติกรรมด้านทักษะ พฤติกรรมด้านเจตคติ

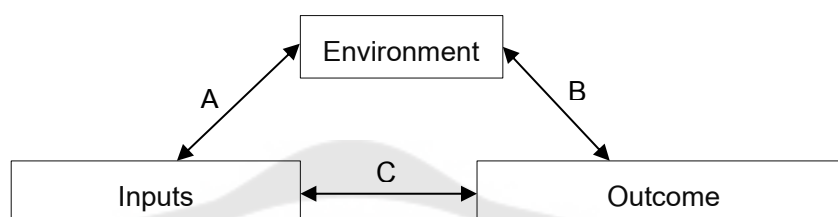
จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่ารูปแบบการประเมินหลักสูตรแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆคือ การประเมินหลักสูตรที่เพิ่งสร้างเสร็จก่อนที่จะนำหลักสูตรไปใช้ และการประเมินหลักสูตรในระหว่างหรือหลังการใช้หลักสูตร โดยแต่ละรูปแบบการประเมินมีวิธีการและรูปแบบที่ต่างกันไป ซึ่งการเลือกใช้จะต้องเหมาะสมกับหลักสูตรที่เราจะประเมิน ซึ่งจากที่กล่าวมาข้างต้นเป็นเพียงรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่นิยมใช้ ยังคงมีอีกหลายรูปแบบที่สามารถนำมาใช้ในการประเมินหลักสูตรได้ ซึ่งในที่นี้จะกล่าวถึง รูปแบบการประเมินของแอสติน หรือที่เรียกว่า I-E-O Model ที่ถูกพัฒนาขึ้นโดย Alexander Astin โดยเป็นการประเมินที่ครอบคลุมถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ปัจจัยนำเข้า (Inputs) สภาพแวดล้อม (Environment) และผลลัพธ์ (Outputs) ซึ่งมีการใช้ในการศึกษาผลการศึกษานักศึกษามหาวิทยาลัยในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ซึ่งรูปแบบการประเมินของแอสตินที่ครอบคลุมในทุกด้านทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษารูปแบบการประเมินนี้เพื่อมาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งเป็นการประเมินหลักสูตรหลังจากเสร็จสิ้นการใช้หลักสูตรเรียบร้อยแล้วทำให้สามารถเก็บข้อมูลได้ครอบคลุมทุกด้านของการประเมิน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจะได้กล่าวถึงรูปแบบการประเมินของแอสติน (Astins I-E-O Model) ในหัวข้อต่อไป

3. รูปแบบการประเมินของแอสติน (Astins I-E-O Model)

แอสติน (Astin, 2012, น. 17)กล่าวว่า เป็นเวลาหลายทศวรรษตอนนี้เราใช้สิ่งที่เรียกว่า input-environment-Outcome (I-E-O) เป็นแนวทางสำหรับกิจกรรมการประเมินในระดับอุดมศึกษา รูปแบบ I-E-O เป็นเรื่องง่าย แต่เป็นกรอบที่มีประสิทธิภาพสำหรับการออกแบบกิจกรรมการประเมินและเพื่อจัดการกับปัญหาที่ซับซ้อนในประเมินผล เนื่องจากโมเดลนี้เป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นในช่วงปีแรก ๆ ของ Astin

รูปแบบการประเมิน I-E-O การศึกษาขั้นต้นเหล่านี้ทำให้เราเชื่อว่าหลักสูตรการประเมินผลการศึกษาใด ๆ ยังไม่สมบูรณ์เว้นแต่จะมีข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต ผลการเรียนรู้ของนักเรียน และสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่นักเรียนสัมผัส ผลลัพธ์แน่นอนว่าหมายถึง "พรสวรรค์" ที่เราพยายามพัฒนาในหลักสูตรการศึกษาของเรา ปัจจัยการผลิต หมายถึง คุณภาพส่วนบุคคลที่นักเรียนนำมาสู่หลักสูตรการศึกษาในขั้นแรก (รวมถึงความสามารถเริ่มต้นของนักเรียนที่พัฒนาขึ้นในช่วงเวลาที่เข้าเรียน) และสิ่งแวดล้อม หมายถึง ประสบการณ์จริงของนักเรียนในระหว่าง

การศึกษาในหลักสูตร สิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งเนื่องจากสภาพแวดล้อม รวมถึงสิ่งที่นักการศึกษาต้องควบคุมโดยตรงเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน วัตถุประสงค์หลักของการประเมินและการประเมินผลที่ควรจะเน้นมากที่สุดคือ การเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีการจัดโครงสร้างสภาพแวดล้อมทางการศึกษาเพื่อเพิ่มการพัฒนาความสามารถ

ภาพประกอบ 3 โมเดลการประเมิน I-E-O

ที่มา: Astin, A. W. (2012). Assessment for excellence

ลูกศรสามตัวในภาพประกอบ 1 (A, B และ C) แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัว 3 ตัวแปร การประเมินและการประเมินผลด้านการศึกษากับความสัมพันธ์โดยรวม B - ผลกระทบของตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมต่อตัวแปรผลลัพธ์ อย่างไรก็ตามเนื่องจากประวัติของการวิจัยเกี่ยวกับ Ph.D. การแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับผลลัพธ์ของนักเรียน โดยไม่คำนึงถึงปัจจัยการผลิตของนักเรียน ปัจจัยการผลิตของนักเรียนอาจสัมพันธ์กับผลลัพธ์ทั้งสอง (ลูกศร C) และสภาพแวดล้อม (ลูกศร A) อีกนัยหนึ่งว่าความแตกต่างระหว่างนักเรียนมีแนวโน้มที่จะแสดงความสอดคล้องกัน (เช่นความสัมพันธ์) ในช่วงเวลา (ลูกศร C) และประการที่สองว่านักเรียนประเภทต่างๆมักเลือกสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่แตกต่างกัน (A) ความจริงที่ว่าปัจจัยการผลิตมีความเกี่ยวข้องกับผลผลิตและสภาพแวดล้อม หมายความว่าปัจจัยการผลิตสามารถส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมกับผลผลิตได้

รูปแบบ I-E-O เป็นหลักเกณฑ์ในการประเมินผลที่สามารถนำมาใช้เพื่อปรับปรุงทางการศึกษาคือการทำให้ครูรู้ความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพของนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน รูปแบบ I-E-O ได้รับการออกแบบมาโดยเฉพาะเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลลัพธ์ที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายและแนวปฏิบัติด้านการศึกษาที่แตกต่างกัน การใช้แบบจำลองนี้ช่วยให้ผู้ที่รับผิดชอบในกิจกรรมการประเมินเพิ่มความเข้าใจในการพัฒนาการของนักศึกษาหรือคณาจารย์ได้รับผลกระทบจากนโยบายการศึกษาและแนวปฏิบัติด้านการศึกษาต่างๆ

แอสติน (Astin, 1971) ได้ทำการศึกษาและเสนอโมเดล I-E-O สำหรับการศึกษาคณาจารย์ เรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า (Inputs) สภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา (Environment) และผลการเรียนรู้ของนักศึกษา (Outcomes) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายต้องการที่จะพัฒนาทฤษฎีที่นักวิจัยทั่วไปสามารถนำไปใช้ในการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษา รวมทั้ง ผู้บริหารในสถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์ก็อาจนำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้แก่ นิสิตนักศึกษาได้

1. ปัจจัยนำเข้า (Input) หมายถึง คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ เมื่อเริ่มเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นพื้นฐานความรู้เดิม รวมทั้งประสบการณ์การเรียนรู้ใดๆก็ตามที่ นิสิตนักศึกษาได้รับมาก่อนที่จะเข้าเรียน เช่น รายวิชาต่างๆที่ได้เรียนมาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และลักษณะส่วนตัวของนักศึกษา เช่น เพศ อายุ การนับถือศาสนา เป็นต้น

2. สภาพแวดล้อม (Environment) หมายถึง มวลประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาได้รับระหว่างที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เช่น หลักสูตร การเรียนการสอน นโยบายของสถาบัน ความสัมพันธ์กับคณาจารย์และเพื่อนนักศึกษา โดยอาจวัดได้จากสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เช่น อาคารสถานที่ อาจารย์ผู้สอน กิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น

3. ผลการเรียนรู้ (Outcome) หมายถึง คุณลักษณะของนักศึกษาในด้านต่างๆ หลังจากได้รับประสบการณ์ต่างๆจากสภาพแวดล้อมในสถาบัน เป็นความเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของนักศึกษาที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการได้รับมวลประสบการณ์ในสถาบันและปัจจัยนำเข้าของนักศึกษาแต่ละคน

3.1 การประเมินปัจจัยนำเข้าของผู้เรียน (Inputs)

ปัจจัยนำเข้า (Inputs) หมายถึง คุณลักษณะของนิสิตนักศึกษาในด้านต่างๆ เมื่อเริ่มเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเป็นพื้นฐานความรู้เดิม รวมทั้งประสบการณ์การเรียนรู้ใดๆก็ตามที่ นิสิตนักศึกษาได้รับมาก่อนที่จะเข้าเรียน เช่น รายวิชาต่างๆที่ได้เรียนมาในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย รวมถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และลักษณะส่วนตัวของนักศึกษา เช่น เพศ อายุ การนับถือศาสนา เป็นต้น

สำหรับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ได้เริ่มดำเนินการใช้หลักสูตรในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โดยหลักสูตรนี้ใช้กับนักศึกษา จำนวน 6 คณะ 3 วิทยาลัย 4 วิทยาเขต ดังนี้

1. คณะครุศาสตร์
2. คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
3. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
4. คณะวิทยาการจัดการ
5. คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
6. คณะศิลปกรรมศาสตร์
7. วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
8. วิทยาลัยสหเวชศาสตร์
9. วิทยาลัยโลจิสติกส์และซัพพลายเชน
10. วิทยาลัยสถาปัตยกรรมศาสตร์
11. ศูนย์การศึกษาจังหวัดนครปฐม
12. ศูนย์การศึกษาจังหวัด ราชบุรี
13. ศูนย์การศึกษาจังหวัดอุดรธานี
14. ศูนย์การศึกษาจังหวัดสมุทรสงคราม

การรับสมัครและการสรรหานักศึกษา แอสติน (Astin, 2012, น. 73) กล่าวว่าด้วยความมุ่งมั่นของสถาบันที่มีต่อทรัพยากรและแนวคิดเกี่ยวกับชื่อเสียงความเป็นเลิศ ดังนั้นการทดสอบเพื่อการรับเข้าเรียนของนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาจะได้รับ การตรวจสอบอย่างเป็นทางการโดยมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2560, น. 17) จัดการศึกษาในระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิตศึกษา โดยการจัดการศึกษาภาคปกติเป็นการจัดการศึกษาเต็มเวลา ระบบทวิภาค โดยใน 1 ปีการศึกษาแบ่งออกเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติมีระยะเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์และมหาวิทยาลัยอาจเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อนโดยกำหนดระยะเวลาการศึกษาและจำนวนหน่วยกิตให้มีสัดส่วนเทียบเคียงกันกับภาคการศึกษาปกติโดยแบ่งการศึกษาเป็นภาคปกติและภาคพิเศษ จัดการเรียนการสอนในวันจันทร์-อาทิตย์ด้า เน้นการจัดการเรียนการสอนโดย คณะ วิทยาลัย ศูนย์การศึกษาโครงการความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐเอกชน และมหาวิทยาลัยในต่างประเทศในการจัดการศึกษา แลกเปลี่ยนบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเพิ่มความรู้ศักยภาพและประสบการณ์ในด้านการเรียนการสอนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาได้ดำเนินการรับสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาระดับปริญญาตรีภาคปกติตามนโยบาย

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาระบบการคัดเลือกแบบใหม่ คือ TCAS (Thai University Central Admission System) โดยเริ่มใช้ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นไป แบ่งเป็น 5 รอบดังนี้

รอบที่ 1 การรับด้วยแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) โดยไม่มีการสอบข้อเขียนการรับด้วย Portfolio โดยไม่มีการสอบข้อเขียน สำหรับนักเรียนทั่วไปนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษนักเรียนโควตานักเรียนเครือข่าย ให้นักเรียนยื่นสมัครกับมหาวิทยาลัย ซึ่งจะรับสมัครประมาณเดือนพฤศจิกายน - ธันวาคม ของทุกปีโดยผู้สมัครกำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าและมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัย คัดเลือกจากผลงานในเล่ม Portfolio

รอบที่ 2 การรับแบบโควตาที่มีการสอบปฏิบัติหรือข้อเขียนการรับแบบโควตา ที่มีการสอบปฏิบัติหรือข้อเขียน สำหรับนักเรียนในเขตพื้นที่หรือภาคโควตาโรงเรียนในเครือข่าย และโครงการความสามารถพิเศษต่างๆ ซึ่งมหาวิทยาลัยประกาศเกณฑ์การสอบคัดเลือกให้นักเรียนยื่นสมัครโดยตรงกับมหาวิทยาลัย ซึ่งจะรับสมัครประมาณเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคมของทุกปีและเข้ารับการคัดเลือกตามเกณฑ์การสอบ มหาวิทยาลัยแบ่งโควตาเป็น 3 ประเภทดังนี้

1. โควตาความสามารถทางวิชาการ คัดเลือกจากนักเรียนที่เรียนดีมีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยผู้สมัครกำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (รวม 5 ภาคการศึกษา) มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50

2. โควตาความสามารถพิเศษ (กีฬา ดนตรีศิลปะ และนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนทั่วไป ถ้ามีความสามารถทางกีฬาต้องอยู่ในระดับเขตหรือนักกีฬาทีมชาติถ้าเป็นความสามารถเฉพาะด้านอยู่ในเกณฑ์ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

3. โควตาทุนการศึกษา (ทุนเพชรสุนันทา) สำหรับนักเรียนดีเด่นทั่วประเทศโดยการคัดเลือกต้องอยู่เกณฑ์ที่ทางมหาวิทยาลัยกำหนด โดยมหาวิทยาลัยสนับสนุนให้มีเงินทุนเรียน มีผลการเรียนในระดับดีตลอดในระดับปริญญาตรีปริญญาโทและปริญญาเอก และร่วมปฏิบัติงานกับทางมหาวิทยาลัย โดยผู้สมัครต้องกำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (รวม 5 ภาคการศึกษา) มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.25 ยกเว้น คณะศิลปกรรมศาสตร์มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.75

รอบที่ 3 การรับตรงร่วมกันการรับตรงร่วมกัน สำหรับนักเรียนทั่วไป ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย(ทปอ.) เป็นหน่วยงานรับสมัคร นักเรียนสามารถเลือกได้ 4 สาขาวิชา โดยไม่มีลำดับและสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ(องค์การมหาชน) (สทศ.) จัดให้มีการ

สอบกลางร่วมกันในเวลาเดียวกัน โดยมหาวิทยาลัยกำหนดเกณฑ์การคัดเลือกโดยใช้คะแนน GATPAT และ O-Net ซึ่งจะรับสมัครประมาณเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ของทุกปี

รอบที่ 4 การรับแบบ Admission การรับแบบ Admission สำหรับนักเรียนทั่วไป โดยที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) เป็นหน่วยงานในการรับสมัคร นักเรียนสามารถเลือกสมัครได้ 4 สาขาวิชา แบบมีลำดับโดยใช้เกณฑ์ค่าน้ำหนักคะแนน GAT PAT และ O-Net และสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน) (สทศ.) จัดให้มีการสอบกลางร่วมกันในเวลาเดียวกันซึ่งจะรับสมัครประมาณเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ของทุกปี

รอบที่ 5 การรับตรงแบบอิสระ การรับตรงแบบอิสระ มหาวิทยาลัยจะดำเนินการรับสมัครประมาณเดือนกุมภาพันธ์-พฤษภาคม ของทุกปี โดยผู้สมัครกำลังศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่าไม่มีการสอบข้อเขียน ใช้วิธีการสอบสัมภาษณ์พิจารณาจากผลการเรียน หรือผลงานจากเล่มPortfolio (ถ้ามี)

เกณฑ์พื้นที่ที่ใช้สอย ห้องบรรยายและห้องสัมมนา ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ (2556: 16) ได้กำหนดประกาศเรื่อง แนวทางการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์อาคารของสถาบันอุดมศึกษา เรื่องเกณฑ์พื้นที่ที่ใช้สอย ในส่วนของห้องบรรยายและห้องสัมมนา ไว้ดังนี้

1. ห้องบรรยายที่มีขนาดความจุ 300 คน 0.9 ตร.ม. ต่อ คน
2. ห้องบรรยายที่มีขนาดความจุ 200 คน 0.9 ตร.ม. ต่อคน
3. ห้องบรรยายที่มีขนาดความจุ 100 คน 1.0 ตร.ม. ต่อ คน
4. ห้องบรรยายที่มีขนาดความจุ 50 คน 1.1 ตร.ม. ต่อ คน
5. ห้องบรรยายที่มีขนาดความจุ 25 คน 1.5 ตร.ม. ต่อ คน
6. ห้องสัมมนาหรือห้องติวขนาดความจุ 30 คน 1.8 ตร.ม. ต่อ คน

สำหรับการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ โดยใช้ห้องบรรยายขนาดใหญ่ รวมถึงมีการจัดสำรองห้องออนไลน์ เพื่อถ่ายทอดการเรียนการสอนไปยังห้องและศูนย์การศึกษาต่างๆ

3.2 การประเมินด้านสิ่งแวดล้อม (Environment)

แอสติน Astin (2012, น. 17) กล่าวว่า การประเมินด้านสิ่งแวดล้อมเป็นเรื่องที่ยาก และซับซ้อนมีความท้าทายในด้านการประเมินมากที่สุดนอกจากนี้ยังเป็นหัวข้อที่ละเอียดที่สุด ในแง่กว้างที่สุดสภาพแวดล้อมจะครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในระหว่างหลักสูตร การศึกษาซึ่งน่าจะส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ที่ได้รับการพิจารณา สภาพแวดล้อมจึงไม่ใช่เพียง แต่บุคลากร

หลักสูตรการสอนและสิ่งอำนวยความสะดวก แต่ยังคงไปถึงสภาพแวดล้อมทางสังคมและสถาบันที่ดำเนินการอยู่ ดังนั้นสำหรับนักเรียนที่เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย สภาพแวดล้อมอาจรวมถึงเทคนิคการสอนของอาจารย์ผู้สอน สภาพแวดล้อมทางกายภาพในห้องเรียนและในส่วนอื่น ๆ ของมหาวิทยาลัย พฤติกรรมของเพื่อนร่วมห้อง และกิจกรรมนอกหลักสูตรอื่น ๆ ที่นักเรียนเข้าร่วมตลอดจนโปรแกรมพิเศษใด ๆ ที่นักเรียนได้รับ (เช่น การประชุมพิเศษ การลงทะเบียน การให้คำปรึกษา และการให้เกียรติ)

แหล่งข้อมูลสิ่งแวดล้อม แอสติน (Astin (2012, น. 17) กล่าวว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันทั้งหมด (เช่น ความสามารถในการคัดเลือกและสิ่งอำนวยความสะดวก) มักได้มาจากสถาบันการศึกษา แต่ข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสถาบันทั้งหมดยังสามารถได้รับผ่านการสำรวจของคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ในแนวทางนี้ผู้คนที่อยู่ในสถาบันจะได้รับคำถามมาตรฐานและคำตอบที่ได้รับจากผู้ตอบแบบสอบถามจะเป็นตัวชี้วัดของสภาพแวดล้อม

ตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อมภายในสถาบันส่วนใหญ่มีการตัดทอนหน่วยย่อยภายในองค์กรอย่างเป็นทางการภายในสถาบัน นั่นคือไม่ใช่ให้นักเรียนทุกคนภายในแผนกหรือโรงเรียนที่กำหนดจะพบกับประสบการณ์ดังกล่าวและประสบการณ์โดยทั่วไปจะมีผลกับนักเรียนอย่างน้อยหนึ่งคนในทุกหน่วยงานย่อยขององค์กร มีหลักสูตรด้านสิ่งแวดล้อมที่ดีเยี่ยมมากมายที่ตัดผ่านหน่วยงานย่อยขององค์กรเช่น โรงเรียนหรือหน่วยงานต่างๆ ความท้าทายเกี่ยวกับระเบียบวิธีการสำหรับนักวิจัย คือการระบุประสบการณ์ดังกล่าวและจัดทำวิธีการที่เหมาะสมในการวัดพวกเขา และเพื่อกำหนดว่านักเรียนแต่ละคนจะได้รับประสบการณ์ในการเรียนแต่ละครั้งหรือไม่ แม้ว่ารายการที่แสดงในที่นี้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ แต่ก็เป็นส่วนต้นเบื้องต้นในการพิจารณาว่าสภาพแวดล้อมภายในสถาบันใดที่สถาบันอาจต้องการประเมินและประเมินผล

1. ลักษณะของแต่ละชั้นเรียนที่นักเรียนลงทะเบียน (เช่น เนื้อหา, ขนาด, วิธีการสอน)
2. ลักษณะของเพื่อนร่วมชั้นเรียนเพื่อนร่วมห้องหรือเพื่อนสนิท
3. ลักษณะของบุคคลสำคัญในหมู่พนักงานของสถาบัน (เช่น อาจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้บริหาร)
4. การใช้บริการและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในวิทยาเขต (เช่น บริการด้านสุขภาพศูนย์การเรียนรู้)
5. ระยะเวลาที่ทุ่มเทให้กับกิจกรรมต่างๆ (เช่น การอ่านนอกเวลา, ส่งข้อความ/ ส่งอีเมล, การพักผ่อนหย่อนใจ, การนอนหลับ)

6. ประเภทและปริมาณของการให้คำปรึกษาและคำปรึกษาที่ได้รับ
7. การมีส่วนร่วมในโปรแกรมการศึกษาพิเศษ (เช่น โปรแกรมเกียรตินิยม) การศึกษาขึ้นอยู่กับ, ปีในต่างประเทศ, พัฒนาการหรือการแก้ไข, ภาคการศึกษา)
8. การเตรียมการในชีวิต (เช่น หอพักห้องรับแขกหรือห้องรับแขกส่วนตัว)
9. การใช้แอลกอฮอล์หรือยาเสพติด (เช่น ยากล่อมประสาท, ยานอนหลับ, ยาสูบ) ประเภทและจำนวนเงินที่ได้รับความช่วยเหลือทางการเงินสถานภาพจ้างงาน (เช่น ประเภทและสถานที่ทำงานชั่วคราว)
10. การมีรถส่วนตัว/สถานภาพสมรสและจำนวนบุตร

องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมสถาบันอุดมศึกษา แอสติน และ ลี (alexander W. Astin and Calvin B.T. Lee, 1972) ได้กล่าวถึงสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาว่าหมายถึง พฤติกรรม เหตุการณ์หรือคุณลักษณะอื่นๆ ของสถาบันที่มีศักยภาพทำให้การรับรู้ของนักศึกษาเปลี่ยนไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถยืนยัน โดยสังเกตเห็นได้ และได้แบ่งสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ 2) สภาพแวดล้อมทางการบริหาร 3) สภาพแวดล้อมทางด้านวิชาการ และ 4) สภาพแวดล้อมทางด้านกลุ่มเพื่อน ในขณะที่อर्थันท์ ประสิทธิ์รัตน์ (2533) ได้ชี้ให้เห็นถึงสภาพแวดล้อมตามหลักจิตวิทยา โดยเหตุที่มนุษย์อาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อม จึงถือว่าสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่เร้าให้มนุษย์แสดงพฤติกรรม ซึ่งในทางจิตวิทยาแบ่งสิ่งแวดล้อม ออกเป็น 2 ประเภท คือ 1) สิ่งแวดล้อมภายนอก (Explicit Environment) ได้แก่ สิ่งแวดล้อม ซึ่งอยู่นอกกายมนุษย์ ได้แก่ วัตถุ สิ่งของ คน สัตว์ กิจกรรมอันเกิดจากวัตถุ สิ่งของ คน และสัตว์ รวมไปถึงสิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งไม่มีตัวตน เช่น หลักศีลธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีด้วย ถ้าสิ่งแวดล้อมเหล่านี้เร้าให้มนุษย์แสดงพฤติกรรม ก็เรียกว่า สิ่งเร้าภายนอก (External Stimulus) และ 2) สิ่งแวดล้อมภายใน (Implicit Environment) ได้แก่ การกระทำ ของอวัยวะต่างๆ ภายในร่างกายของมนุษย์เอง เช่น ความหิว ความกระหาย ความอยาก ถ้าสิ่งแวดล้อมภายในเร้าให้มนุษย์กระทำพฤติกรรม ก็เรียกว่า สิ่งเร้าภายใน (Internal Stimulus)

คุณลักษณะการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ทวีศิลป์ สารแสน (2543) ได้กล่าวถึงการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ไว้ว่าสามารถแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะด้วยกันคือ

3.2.1 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ เป็นสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ที่ส่งผลกระทบต่อ การเรียน แบ่งเป็นสภาพแวดล้อมในห้องเรียน และสภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน

3.2.1.1 สภาพแวดล้อมในห้องเรียน จะประกอบไปด้วยห้องเรียน อุปกรณ์การจัดการเรียนการสอน สี เสียง แสงสว่าง สื่อการสอน อุณหภูมิ และการระบายอากาศ โดยห้องเรียนและอุปกรณ์ ได้แก่ พื้นห้อง ผนังห้อง ประตู หน้าต่าง ขนาดและพื้นที่ว่างภายในห้องเรียน โต๊ะ เก้าอี้ กระดานดำ อุปกรณ์ตกแต่งห้องเรียน เป็นต้น

3.2.1.2 สภาพแวดล้อมนอกห้องเรียน ครอบคลุมแหล่งวิทยบริการ และห้องปฏิบัติการต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกับการเรียน เป็นแหล่งที่ผู้เรียนจะไปศึกษา ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมและเป็นแหล่งฝึกปฏิบัติทางภาษา ห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ แขนงต่างๆ สภาพแวดล้อมทางกายภาพในการเรียนนอกห้องเรียนจะครอบคลุมเกี่ยวกับ อุปกรณ์สำหรับการศึกษาค้นคว้าด้วย

3.2.2 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมด้านจิตภาพ เป็นองค์ประกอบของสภาพแวดล้อม ที่ทำให้เกิดความรู้สึกในทางบวกหรือลบ สภาพแวดล้อมทางจิตภาพ จำแนกได้เป็น 2 แบบ คือ สภาพแวดล้อมทางจิตภาพที่เป็นกายภาพ และสภาพแวดล้อมทางจิตภาพที่เป็นบุคคล

3.2.2.1 สภาพแวดล้อมทางจิตภาพที่เป็นกายภาพ เป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางบวกหรือทางลบ ตัวแปรที่ก่อให้เกิดความรู้สึกดังกล่าว เช่น สี พื้น ที่ว่าง และสภาพแออัด เป็นต้น

3.2.2.2 สภาพแวดล้อมทางจิตภาพที่เป็นบุคคล เป็นสภาพแวดล้อมที่มีผลเนื่องมา จากบุคลิกภาพของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ ลักษณะบุคลิกภาพของครูที่ส่งอิทธิพลต่อความรู้สึกของผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบ

3.2.3 องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมด้านสังคม โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมในห้องเรียน ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการออกกฎระเบียบก็คือ ผู้สอน ในการกำหนดกฎระเบียบจะมีลักษณะเป็น อย่างไรนั้น ปัจจัยหนึ่งเกิดจากความเชื่อ ถ้าหากผู้สอนเชื่อว่าผู้เรียนมีลักษณะเป็นคนขี้เกียจ ไม่รับผิดชอบ การออกกฎระเบียบจะมีลักษณะเข้มงวด ช่มชู้ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลจะห่างเหิน ลักษณะผู้ใหญ่มากกับเด็ก นายกับบ่าว นักโทษกับผู้ควบคุม เป็นต้น แต่ถ้าหากผู้สอน เชื่อว่าผู้เรียนเป็นคนขยัน มีความรับผิดชอบ การกำหนดกฎระเบียบจะมีลักษณะที่ให้การ สนับสนุน อำนวยความสะดวกและให้เสรีภาพ มีความเป็นประชาธิปไตย กฎระเบียบลักษณะนี้

ความสัมพันธ์จะเป็นมิตร และมีความเป็นกันเอง มีความร่วมมือกัน ฟังความคิดเห็นซึ่ง กันและกัน เป็นต้น

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า องค์ประกอบของสภาพแวดล้อมของสถาบันอุดมศึกษา หมายถึง สภาพแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา เพื่อให้มีการพัฒนาการด้าน การเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอก และเสริมศักยภาพให้นิสิตนักศึกษาเป็นคนที่มีความ สมบูรณ์พร้อม ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เพื่อให้นิสิตนักศึกษา สามารถปรับตัวให้เข้า กับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างมีความสุข

3.3 การประเมินผลการเรียนรู้ (Outcome)

แอสติน (Astin, 2012) กล่าวถึงผลการเรียนรู้ (Outcome) ว่าหมายถึง คุณลักษณะ ของนักศึกษาในด้านต่างๆ หลักจากได้รับประสบการณ์ต่างๆจากสภาพแวดล้อมในสถาบัน เป็น ความเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของนักศึกษาที่เกิดขึ้นเป็นผลจากการได้รับมวลประสบการณ์ใน สถาบันและปัจจัยนำเข้าของนักศึกษาแต่ละคน

สำหรับการประเมินของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง 2561 จะ ประเมินในด้าน เกณฑ์เฉลี่ยของนักศึกษาที่เรียนในหลักสูตร อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาตลอด หลักสูตร การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก และสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement) ของหลักสูตรฯ

3.4 การออกแบบการประเมินที่ไม่สมบูรณ์

Astin (2012, น. 31) กล่าวถึงวิธีที่ดีที่สุดในการเข้าใจถึงความสำคัญของ ส่วนประกอบทั้งสามในการออกแบบการประเมิน I-E-O คือการพิจารณาว่าจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อ ส่วนประกอบหนึ่งหรือสองในสามขาดหายไป เนื่องจากกิจกรรมการประเมินโดยทั่วไปในการศึกษา ระดับอุดมศึกษาบ่อยครั้งมากกว่าการไม่ละทิ้งองค์ประกอบจากแบบจำลอง I-E-O เราจึงต้องการ อภิปรายการออกแบบที่ไม่สมบูรณ์เหล่านี้โดยใช้ตัวอย่างที่นำมาจากประสบการณ์ที่พบในวิทยา เขตวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งมีการออกแบบที่ไม่สมบูรณ์ที่แตกต่างกัน 4 รูปแบบ ดังนี้

3.4.1 การประเมินผลลัพธ์อย่างเดียว การประเมิน "ผลการเรียนรู้" ได้รับความ นิยมอย่างมากในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมา การประเมินผลลัพธ์อย่างเดียวยังอาจเป็นวิธีที่เร็วที่สุด ซึ่งการ ประเมินออกแบบมาเพื่อตัดสินว่าวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตรนั้น ๆ บรรลุผลหรือไม่ การ ประเมินที่พบบ่อยที่สุดของรูปแบบนี้คือ การสอบ

ข้อได้เปรียบหลักของการประเมินที่ใช้แบบจำลองนี้คือพวกเขาเน้นความสนใจ ไปที่ปัญหาพื้นฐานของการกำหนดและวัดผลลัพธ์ที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายของหลักสูตรการศึกษา

ที่เป็นปัญหา แม้แต่กระบวนการของการพยายามกำหนดและวัดเป้าหมายของหลักสูตรการศึกษา อาจเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีประโยชน์สำหรับอาจารย์และผู้กำหนดนโยบาย อย่างไรก็ตาม ข้อเสียเปรียบหลักของวิธีการนี้คือการสร้างข้อมูลที่ยากมากหากไม่สามารถตีความได้ กล่าวอีกนัยหนึ่งความหมายของข้อมูลที่สร้างโดยวิธีนี้ไม่ชัดเจน

ความคลุมเครือในการตีความเกิดขึ้นในทุกระดับที่มีการนำแบบจำลองการประเมินผลลัพ์อย่างเดียวยุไปใช้ เริ่มจากการสอบปลายภาคในห้องเรียน หากไม่มีข้อมูลอย่างอื่นเพิ่มเติม อาจารย์ที่พยายามจะประเมินการสอนโดยใช้การสอบขั้นสุดท้าย จะถูกบังคับให้สมมติว่าสิ่งที่ผ่านการทดสอบคือสิ่งที่เรียนรู้ ซึ่งข้อสันนิษฐานนั้นยากที่จะพิสูจน์ ตัวอย่างเช่นมีบางหลักสูตรที่นักเรียนไม่ได้เริ่มด้วยความรู้อย่างน้อยในเรื่องของหลักสูตร และนักเรียนมักจะแตกต่างกันในแง่ที่บางคนรู้มากกว่าคนอื่นเกี่ยวกับ

วิธีการประเมินผลลัพ์อย่างเดียวยุมีข้อบกพร่อง 2 ประการ คือ ประการแรกไม่มีวิธีที่จะรู้ว่าผู้เรียนได้รับการเรียนรู้จริงมากน้อยเพียงใด เนื่องจากหลักสูตรไม่มีข้อมูลนำเข้าที่จะใช้ในการเปรียบเทียบกับผลการประเมินผล ประการที่สองในกรณีที่ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่นักเรียนเรียนรู้ภายใต้สถานการณ์สิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันทำให้ไม่มีวิธีที่จะบอกจากข้อมูลการประเมินว่าหลักสูตรการศึกษานั้นมีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิภาพหรือไม่

3.4.2 การประเมินสิ่งแวดล้อมและการประเมินผลลัพ์ แนวทางการประเมินสิ่งแวดล้อมและการประเมินผลลัพ์ แสดงถึงการปรับปรุงวิธีการประเมินผลลัพ์อย่างเดียวยุ ซึ่งมีกรรวมข้อมูลเกี่ยวกับความแตกต่างด้านสิ่งแวดล้อมที่สามารถช่วยในการตีความผลลัพ์การศึกษาของนักเรียนในการประเมินผล ข้อจำกัดหลักของวิธีการนี้คือไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลปัจจุบันนำเข้า

ปัญหาหลักที่เกิดขึ้นกับแนวทางนี้คือไม่สามารถควบคุมปัจจัยนำเข้าที่แตกต่างกันได้ สถานการณ์เดียวที่เราจะได้ข้อสรุปในการสรุปว่าความแตกต่างของผลผลิตในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันนั้นอันที่จริงเกิดจากความแตกต่างด้านสิ่งแวดล้อมเป็นสิ่งหนึ่งที่นักเรียนได้รับมอบหมายโดยการสุ่มไปที่สภาพแวดล้อมที่ได้รับแตกต่างกัน นอกจากว่าหลักสูตรนั้นไม่มีความแตกต่างในลักษณะของปัจจัยนำเข้าของผู้เรียน แต่ อย่างไรก็ตามหากไม่มีข้อมูลที่นำเข้าจริงข้อสันนิษฐานดังกล่าวมักจะปกป้องได้ยาก

3.4.3 การประเมินปัจจัยนำเข้า และการประเมินผลลัพธ์ โดยสรุปตัวแบบการประเมินปัจจัยนำเข้า และการประเมินผลลัพธ์ สร้างความยากลำบากในเชิงการอนุมานซึ่งเป็นผลมาจากความต้องการที่จะสันนิษฐานว่าการเปลี่ยนแปลงนั้นเทียบเท่ากับผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ปัญหานี้ชี้ให้เห็นว่ามันจะมีประโยชน์ในการพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของนักเรียนที่เกิดขึ้นในระหว่างหลักสูตรการศึกษา ซึ่งประกอบด้วยสององค์ประกอบ: การเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากผลกระทบของสภาพแวดล้อมการศึกษาและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากอิทธิพลอื่น ๆ

เนื่องจากค่าใช้จ่ายและเวลาที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูล นักวิจัยหลายคนพยายามที่จะลดกระบวนการโดยการประเมินนักศึกษาพร้อมกันในบางกระบวนการ นอกเหนือจากปัญหาที่กล่าวถึงแล้ววิธีลัดนี้เต็มไปด้วยข้อผิดพลาดที่ใคร ๆ ก็สงสัยว่ามีเหตุผลเพียงเล็กน้อยที่คิดว่าการเปลี่ยนแปลง "ที่สังเกต" นั้นสัมพันธ์กับประสบการณ์ที่ได้รับในวิทยาลัย

3.4.4 การประเมินสภาพแวดล้อมเท่านั้น การประเมินประเภทนี้เรามุ่งเน้นความสนใจไปที่หลักสูตรการศึกษา เทคนิคการสอน เนื้อหาหลักสูตร วัสดุหลักสูตร การมอบหมายหลักสูตร สิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพ คุณสมบัติของอาจารย์ เมื่ออาจารย์ประเมินหลักสูตรของกันและกัน

ปัญหาเกี่ยวกับการประเมินสภาพแวดล้อมอย่างเดียวนั้นคือ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการวิพากษ์วิจารณ์ก่อนหน้าของเรา เกี่ยวกับชื่อเสียงและแนวทางการใช้ทรัพยากรเพื่อความเป็นเลิศ กล่าวอีกนัยหนึ่งไม่ว่ารายละเอียดของข้อมูลเชิงพรรณนาจะถูกเปิดเผยผ่านวิธีการใด ๆ ใดก็ตาม ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบหรือประสิทธิผลที่แท้จริงของหลักสูตรการศึกษา ในกรณีที่ไม่มีข้อมูลดังกล่าวเราถูกบังคับให้อนุมานเพื่อให้การตัดสินใจประเมินใด ๆ เกี่ยวกับหลักสูตร ตัวอย่างเช่นหากหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งมีความบกพร่องในบางแง่มุมจำเป็นที่จะต้องสมมติว่าการขาด ข้อกล่าวหาที่ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ไม่พึงประสงค์ในแง่ของผลการศึกษาที่ต้องการของหลักสูตร (การเรียนรู้ของนักเรียน)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

พัชรา บุญมานำ (2553, น. 94-104) ได้ประเมินหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอน นักศึกษา และผู้ใช้บัณฑิต โดยมี

วัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไประดับปริญญาตรี ปี พ.ศ. 2547 และหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2552 ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซีบี (CIPP Model) ของสตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) ซึ่งจะประเมินในด้านต่างๆ สรุปผลการวิจัย ดังนี้ ด้านการประเมินบริบท อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษา มีความเห็นว่าบริบทโดยรวมของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปมีความเหมาะสมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากเช่นเดียวกัน ด้านการประเมินปัจจัยเบื้องต้นอาจารย์ผู้สอน และนักศึกษามีความเห็นว่าปัจจัยเบื้องต้นของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วเห็นว่าด้านอาจารย์ผู้สอนและด้านสื่อการเรียนการสอน ตำรา อาคารและสถานที่มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านนักศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับปานกลาง ด้านการประเมินกระบวนการ อาจารย์ผู้สอน และนักศึกษามีความเห็นว่ากระบวนการของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปโดยรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านแล้วเห็นว่ามีเหมาะสมในระดับมากเช่นเดียวกัน และด้านการประเมินผลผลิตผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิตด้านความรู้ความสามารถพื้นฐานและความรู้ความสามารถทางวิชาการในระดับพอใจ และมีความพึงพอใจต่อคุณภาพบัณฑิตด้านคุณคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพอยู่ในระดับพอใจมาก

สนอง แก้วเกิด (2548, น. 1) ได้ประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปสถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2542 ตามความคิดเห็นของนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรในสถาบันราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินซีบี (CIPP Model) เป็นกรอบแนวคิดหลักในการประเมิน ประชากร ได้แก่ นักศึกษาที่เริ่มเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ระดับปริญญาตรี จำนวน 9,315 คน คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 60 คนและอาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 665 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของ Krejcie and Morgan และทำการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ประกอบด้วยนักศึกษาที่เริ่มเข้าศึกษาในสถาบันราชภัฏภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 ในระดับปริญญาตรี จำนวน 370 คน คณะกรรมการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 55 คน และอาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 248 คน ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ 1) ด้านบริบท ได้แก่ จุดประสงค์ทั่วไปและ

ความมุ่งหมายของกลุ่มวิชา นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอน และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมปานกลาง 2) ด้านปัจจัยเบื้องต้นได้แก่ จำนวนหน่วยกิต เนื้อหาวิชา และสิ่งอำนวยความสะดวก นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอน และคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมปานกลาง 3) ด้านกระบวนการ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล และการบริหารและการบริหารหลักสูตร นักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีปฏิบัติมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตร มีความคิดเห็นว่ามีปฏิบัติปานกลาง และ 4) ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณภาพของนักศึกษา นักศึกษามีความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสมมาก ส่วนอาจารย์ผู้สอนและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรมีความคิดเห็นว่ามีเหมาะสมปานกลาง

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ (2549, น. 114 -139) ได้ประเมินหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีจุดมุ่งหมายของการประเมินประกอบด้วย 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาทั่วไปที่เป็นอยู่มีความเหมาะสมเพียงใด 2) กระบวนการที่ใช้บรรลุจุดมุ่งหมายได้ มากน้อยเพียงใด และ 3) การบริหารเพื่อสนับสนุนจุดมุ่งหมายและวิธีการดังกล่าวประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด วิธีการวิจัยประกอบด้วยการศึกษาเอกสาร การวิจัยเชิงสำรวจ และการประชุมเฉพาะกลุ่ม โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต จำนวน 2,398 คน และอาจารย์ จำนวน 49 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติและจากการประชุมเฉพาะกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่า นิสิตมีความเห็นว่าคุณค่าหวังแตกต่างกันในทุกกลุ่ม วิชาทั้งในด้านจุดมุ่งหมาย การจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการ แสดงว่าหลักสูตรวิชาศึกษา ทั่วไปประสบความสำเร็จในระดับปานกลางเท่านั้น ในขณะที่ความคาดหวังอยู่ในระดับมาก ส่วนผล การวิเคราะห์ความคิดเห็นของอาจารย์เห็นว่าบรรลุผลระดับมาก แต่ความคาดหวังก็มากกว่าทุกข้อ ส่วนผลการประชุมเฉพาะกลุ่มก็เป็นไปในทางเดียวกัน คือ บรรลุไม่มาก และมีแนวโน้มไปในทางน้อย อีกด้วย

ปองทิพย์ เทพอารีย์ (2561, น. 1868 -1881) ได้ประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษา ทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้แนวคิดการประเมินหลักสูตรของแฮมมอนด์ ที่ยึดวัตถุประสงค์เป็นหลัก ใน 3 มิติ คือ มิติด้านการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มิติด้านการจัดการเรียนการสอน และมิติด้านพฤติกรรมผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยผู้สอนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปจำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความ

เบี่ยงเบนมาตรฐาน มีการสนทนากลุ่มและการสัมภาษณ์ผู้บริหารฝ่ายวิชาการผู้ใช้หลักสูตรหมวด วิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 3 มิติดังนี้

1. มิติด้านการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D.= 0.13) และผลการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับประเด็นมิติด้านการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยมีตัวแทนจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม มหาวิทยาลัยศรีปทุม และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับมุมมอง และวิธีการบริหารจัดการที่แตกต่างกันในแต่ละมหาวิทยาลัย

2. มิติด้านการจัดการเรียนการสอน ความคิดเห็น โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$, S.D.= 0.08) ผลจากการสนทนากลุ่ม เกี่ยวกับประเด็นมิติด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมสนทนา ส่วนใหญ่จัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning แต่ในบางรายวิชา มีการจัดกิจกรรมเป็นหลัก โดยที่บรรยายในห้องเรียนขนาดใหญ่ทำให้อัตราส่วนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนยังไม่สมดุล คือ ผู้สอน 1 คน รับผิดชอบผู้เรียน 100 คน

3. มิติด้านพฤติกรรมผู้เรียน ความคิดเห็นของมิติด้านพฤติกรรมผู้เรียน โดยเฉลี่ย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = 0.10) ผลจากการสนทนากลุ่ม พบว่า ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมสนทนา มีการประเมินผลการเรียนรู้ครบใน 5 ด้าน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ซึ่งได้แก่ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้โมเดล I-E-O ของ Astin

สุมิตตา สว่างทุกซ์ (2553, น.80) ได้ศึกษาแนวคิด I-E-O Model ด้านผลกระทบของสภาพแวดล้อมภายในสถาบันอุดมศึกษาที่มีผลต่อการพัฒนานิสิตนักศึกษา เกี่ยวกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้มีการคิดจิตทั้ง 5 เป็นผลลัพธ์ภายหลังจากที่นักศึกษาพยาบาลได้รับการพัฒนาด้วยรูปแบบการพัฒนาศักยภาพการคิดตามแนวคิดทั้ง 5 ของการ์ดเนอร์ ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่จัดให้ โดยมีประสบการณ์ ความรู้หรือลักษณะของนักศึกษาแต่ละคนเป็นปัจจัยนำเข้า

Campbell และ Blakey (1996) ใช้รูปแบบ IEO ของ Astin ที่วิทยาลัยชุมชนโดยมีวัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อความคงทนของนักเรียน (Retention) การศึกษาชี้ให้เห็นถึงปัจจัยหลายประการที่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จทางวิชาการ ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสม,

การเข้าร่วมภาคเรียนในช่วงฤดูร้อน, การเปลี่ยนแปลงหลักสูตร, พื้นฐานทางวิชาการที่ดี, หน่วยกิตโดยเฉลี่ย, การเข้าเรียนในวิทยาลัยทันทีหลังจากจบมัธยมปลาย, วิชาเอก และอายุ

Long and Amey (1993) ได้ศึกษาแบบจำลองการถดถอยโลจิสติกผลลัพธ์มีอัตราการขาดการณ 95% โดยใช้แบบจำลอง IEO ของ Astin ที่ Johnson County Community College ในรัฐแคนซัส นักวิจัยพบว่าตัวแปรต้นสองตัว (การอ่านคะแนนและเกรดเฉลี่ยของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น) และหนึ่งตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม (จำนวนหน่วยกิตระยะแรก) สามารถใช้ในการทำนายความสำเร็จทางวิชาการของนักเรียนโดยวัดจากผลการเรียนรวมทั้งหลักสูตรที่ไม่ใช่การแก้ไขและการพัฒนาหลักสูตร เกรดเฉลี่ย และคอร์สเรียนภาษาอังกฤษที่สมบูรณ์แบบที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พบว่าในประเทศไทยมีการใช้รูปแบบรูปแบบการประเมินซีบีพี (CIPP Model) เป็นส่วนใหญ่ และการประเมินรูปแบบอื่นๆ เช่น รูปแบบการประเมิน 3 มิติ ของแฮมมอนด์ โดยการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปส่วนใหญ่ของแต่ละมหาวิทยาลัย ซึ่งจะเน้นไปที่การประเมินด้านต่างๆ ไป การผู้วิจัยเลือกประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน I-E-O ของ Astin มาใช้เนื่องจาก รูปแบบการประเมินของ Astin จะให้ความสำคัญกับการประเมินเน้นไปที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งครอบคลุมตั้งแต่ ปัจจัยนำเข้าเกี่ยวกับผู้เรียน สภาพแวดล้อมที่ผู้เรียนได้รับระหว่างการศึกา และผลการเรียนของผู้เรียน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะเป็นสารสนเทศที่สำคัญที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุง หลักสูตร และวางแผนการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับผู้เรียนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการประเมิน

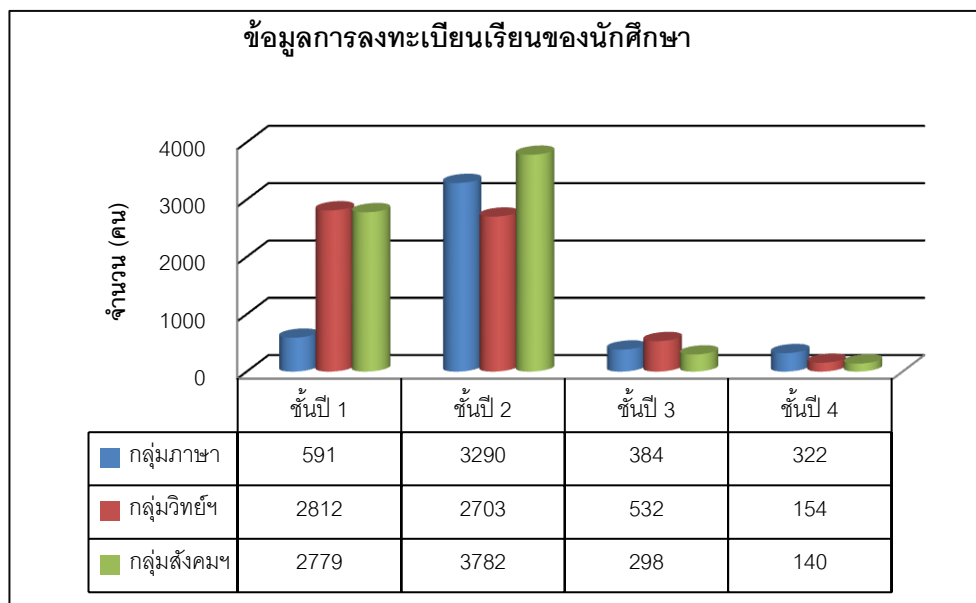
การศึกษาวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบ ไอ-อี-ไอ ของ อเล็กซานเดอร์ แอสติน โดยในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ใช้การศึกษาวิจัย 2 รูปแบบได้แก่ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และผ่านการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย (IRB) ผู้วิจัยได้มีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. การดำเนินการดำเนินการประเมิน
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ จำแนกออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. นักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่เรียนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 22,287 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้เกณฑ์ 5 เปอร์เซ็นต์ ได้กลุ่มตัวอย่าง 1,115 คน โดยเก็บกลุ่มตัวอย่างเพื่อป้องกันการขาดหายของข้อมูล จึงได้กำหนดขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 1,150 คน จากนั้นใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยใช้การแบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (คำนวณจากสัดส่วนการลงทะเบียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1-4) แสดงรายละเอียด ดังนี้

ภาพประกอบ 4 ข้อมูลแสดงจำนวนการลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของนักศึกษาแยกข้อมูลเป็นชั้นปี

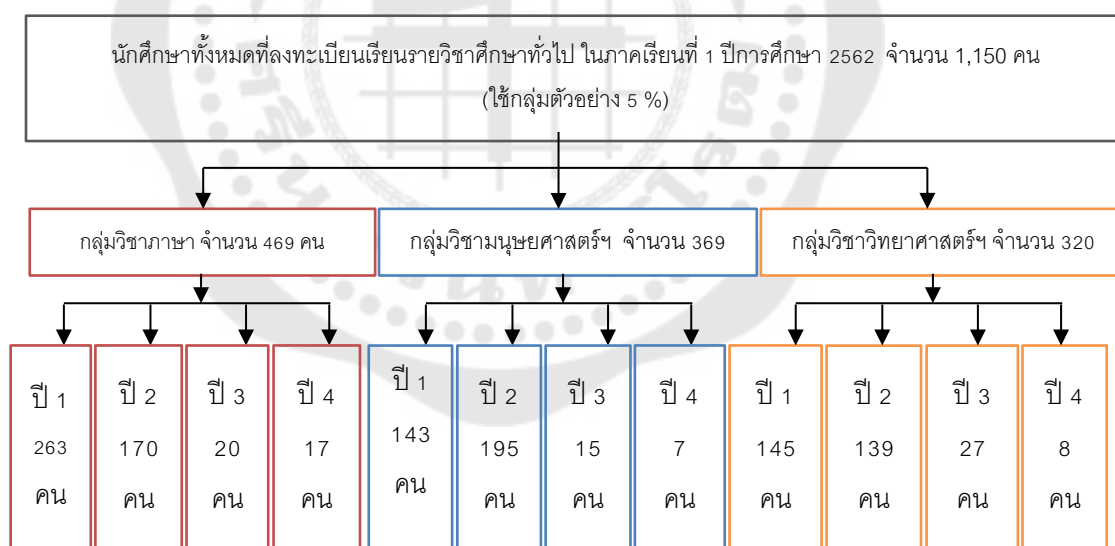
จากภาพประกอบ 4 ข้อมูลแสดงจำนวนการลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของนักศึกษาแยกข้อมูลเป็นชั้นปี จะพบว่าจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 แบ่งเป็น 3 กลุ่มวิชา ดังนี้ กลุ่มวิชาภาษา มีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนทั้งสิ้น 4,587 คน โดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนมากที่สุด กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ มีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนทั้งสิ้น 6,201 คน โดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ลงทะเบียนมากที่สุด และกลุ่มสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มีจำนวนนักศึกษาลงทะเบียนทั้งสิ้น 6,999 คน โดยมีนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ลงทะเบียนมากที่สุด

จากข้อมูลการลงทะเบียนจากภาพประกอบข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้คำนวณกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากสัดส่วนการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษาแต่ละชั้นปี ได้จำนวนนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 1,150 คน แบ่งเป็นนักศึกษาที่เรียนกลุ่มภาษา 469 คน กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 320 คน และ กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ จำนวน 361 คน แสดงรายละเอียดได้ดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 1,150 คน (จากสัดส่วนการลงทะเบียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 4)

กลุ่มวิชา/ ชั้นปี	ชั้นปี 1	ชั้นปี 2	ชั้นปี 3	ชั้นปี 4	รวม (คน)
กลุ่มวิชาภาษา	263	170	20	16	469
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	145	140	27	8	320
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	144	195	15	7	361
	รวมทั้งสิ้น				1,150

จากตาราง แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บข้อมูลทั้งสิ้น 1,150 คน (จากสัดส่วนการลงทะเบียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 - 4) สามารถอธิบายแสดงขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างได้ ดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 แสดงข้อมูลการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นชั้นภูมิ (Stratified Sampling)

โดยกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวข้างต้น จะใช้ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทั้งสิ้น 1,150 คน โดยเป็นการเก็บแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์โดยใช้รูปแบบออนไลน์ (เนื่องจากในช่วงการเก็บข้อมูลอยู่ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19)

2. อาจารย์ผู้สอน ได้แก่ อาจารย์ผู้สอนในหมวดรายวิชาศึกษาทั่วไปของหลักสูตร ตั้งแต่ปีการศึกษา 2560 จำนวน 34 คน โดยเป็นอาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์สอนระดับอุดมศึกษามาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์

3. ผู้ช่วยสอน (TA) ได้แก่ ผู้ช่วยสอนประจำรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนทั้งสิ้น 12 คน

4. อาจารย์ผู้สอนประจำคณะ/ สาขา โดยคัดเลือกจากตัวแทนของ 3 กลุ่มวิชา โดยอาจารย์ผู้สอนประจำคณะ/ สาขา เป็นผู้สอนที่มีประสบการณ์การสอนในคณะ/สาขา ไม่น้อยกว่า 5 ปี และสอนในคณะ/สาขา ที่มีรายวิชาสอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 3 ท่าน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประกอบด้วย แบบวิเคราะห์หลักสูตร แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง แบบสอบถาม และแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนและรายละเอียดในการดำเนินการ โดยแบ่งตามแนวทางการดำเนินการประเมิน ดังนี้

ระยะที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องคือ แบบวิเคราะห์หลักสูตร

1. แบบวิเคราะห์หลักสูตร

แบบวิเคราะห์หลักสูตรสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร โดยผู้วิจัยแบ่งการวิเคราะห์หลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยแบบวิเคราะห์หลักสูตรแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.1 การวิเคราะห์แนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร โดยวิเคราะห์แนวคิดเบื้องหลัง ปรัชญาการพัฒนาหลักสูตร

1.2 การวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยวิเคราะห์ความสอดคล้องของจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เปรียบเทียบกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

1.3 การวิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตร โดยเปรียบเทียบกับโครงสร้างของหลักสูตร ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กับ เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.4 การวิเคราะห์เนื้อหา/ วิชาของหลักสูตร โดยวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหารายวิชากับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.5 การวิเคราะห์การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร โดยวิเคราะห์ความสอดคล้องในการประเมินผลของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่กำหนด

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบวิเคราะห์หลักสูตร ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหารายวิชาของหลักสูตร กรอบแนวคิดของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และ กรอบแนวคิดหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (TQF: HEd) มาสร้างแบบวิเคราะห์หลักสูตร

1.2 สร้างแบบวิเคราะห์หลักสูตรใช้ข้อคำถามครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการประเมินด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.3 วิพากษ์และปรับแก้แบบวิเคราะห์หลักสูตรกับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้คำถามมีความครอบคลุม เพียงตรง และมีความเหมาะสมของเนื้อหา

ตาราง 3 ตัวอย่างข้อคำถามในเครื่องมือแบบวิเคราะห์เอกสารหลักสูตรฯ

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			ข้อเสนอแนะ เพิ่มเติม
	-1	0	1	
กลุ่มวิชาภาษา GEL0101 การใช้ภาษาไทย การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสาร การสืบค้นสารสนเทศและการนำเสนอผลงาน การใช้ภาษาไทยในสื่อร่วมสมัย และการเชื่อมโยงภาษาไทยในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน				

ระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตร ผู้วิจัยใช้เครื่องมือที่เกี่ยวข้องคือ แบบสัมภาษณ์ แบบสอบถาม และแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

1. แบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์โดยสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อใช้เก็บข้อมูลเชิงลึก โดยสร้างเป็นแบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ ผู้ช่วยสอน และนักศึกษาต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยครอบคลุมประเด็นการประเมินในด้านปัจจัยนำเข้าการเรียนรู้ (Inputs) ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process) และด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome) โดยแบ่งเป็น 4 ฉบับดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร (IV : Expert)

ฉบับที่ 2 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์และผู้ช่วยสอนประจำหลักสูตร (IV: Professor)

ฉบับที่ 3 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของอาจารย์ประจำคณะ/วิชาเอก (IV :Master)

ฉบับที่ 4 แบบสัมภาษณ์ความคิดเห็นของนักศึกษา (IV : Student)

โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ตรวจสอบเครื่องมือ และนำไปใช้ ดังนี้

1.1 ศึกษาค้นคว้า เอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร และศึกษาลักษณะการสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (structured interview) รวมถึงชนิดและรูปแบบคำถามในแบบสัมภาษณ์

1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ โดยกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรในด้าน ปัจจัยนำเข้าการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ และครอบคลุมองค์ประกอบในการประเมินหลักสูตร

1.3 วิพากษ์ และปรับแก้ไขข้อคำถามกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อให้คำถามมีความครอบคลุม เพียงตรง และมีความเหมาะสมของเนื้อหา

1.4 นำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำมาหาค่าความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาประเด็นสัมภาษณ์แต่ละประเด็นว่ามีความสอดคล้องกับการประเมินหลักสูตรหรือไม่ โดยคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำแบบสอบถามมาปรับปรุง

แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

1.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่มีคุณภาพไปเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการเก็บข้อมูลกับนักศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบข้อคำถามรูปแบบออนไลน์ ประกอบด้วยในการเก็บข้อมูลเนื่องจากในช่วงของการเก็บข้อมูล (ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562) อยู่ในช่วงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน เป็นรูปแบบออนไลน์ จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19

2. แบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการประเมินครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยครอบคลุมประเด็นการประเมินในด้านปัจจัยนำเข้าการเรียนรู้ (Inputs) ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process) และด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome) โดยแบ่งเป็น 2 ฉบับ ดังนี้

ฉบับที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร (QE : Expert)

ฉบับที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษา (QE : Student)

แบบสอบถามแต่ละชุด แบ่งเป็น 3 ตอนตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 การประเมินด้านปัจจัยนำเข้าการเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ และด้านผลการเรียนรู้ของหลักสูตร และตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับหลักสูตร มีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

2.1 ศึกษาค้นคว้า เอกสารงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตร และศึกษาลักษณะของเครื่องมือแบบมาตราประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert) (วิเชียร เกตุสิงห์, 2543, น. 65-74)

2.2 สร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดข้อคำถามให้ครอบคลุมจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรในด้าน ปัจจัยนำเข้าการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ และครอบคลุมองค์ประกอบในการประเมินหลักสูตร

2.3 วิพากษ์ และปรับแก้ไขข้อคำถามกับอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้คำถามมีความครอบคลุม เทียบตรง และมีความเหมาะสมของเนื้อหา

2.4 นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร และด้านการวัดประเมินผล เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และนำมาหาค่า ความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา ประเด็นข้อคำถามแต่ละประเด็นว่ามีความสอดคล้องกับการประเมินหลักสูตรหรือไม่ โดยคัดเลือก ข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป และนำแบบสอบถามมาปรับปรุง แก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ โดยผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของความ คิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อ มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

2.5 นำแบบสอบถามที่มีคุณภาพไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่อไป โดยการเก็บข้อมูลกับนักศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบข้อคำถามรูปแบบออนไลน์ในการเก็บข้อมูล เนื่องจากในช่วงของการเก็บข้อมูล (ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562) อยู่ในช่วงการปรับเปลี่ยน รูปแบบการเรียนการสอน เป็นรูปแบบออนไลน์ จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19

ตาราง 4 ตัวอย่างข้อคำถามในเครื่องมือแบบสอบถาม (IV)

รายการ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน					
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและ สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร					
2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการ เรียนรู้ของหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร					
3. เอกสาร อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ใน หลักสูตรมีความเหมาะสมและเพียงพอ หรือไม่ อย่างไร					
4. นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนการ สอน หรือไม่ อย่างไร					
5. มีการส่งเสริมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียน หรือไม่ อย่างไร					

3. แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบก่อนเรียนของคุณะ/สาขาวิชา ที่สร้างโดยอาจารย์ผู้สอน สำหรับใช้ประเมินก่อนเรียนของนักศึกษาที่ผ่านการเรียนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบก่อนเรียนกลุ่มวิชาภาษา (TEST: 1)

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบก่อนเรียนกลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (TEST: 2)

ฉบับที่ 3 แบบทดสอบก่อนเรียนกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ (TEST: 3)

โดยแบบทดสอบเป็นแบบปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และแบบเติมคำ จำนวน วิชาละ 30 ข้อ โดยผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือแบบทดสอบ ดังนี้

3.1 นำแบบทดสอบและผลการทดสอบในรายวิชาที่อาจารย์ผู้สอนเคยใช้ในภาค การศึกษาก่อนหน้ามาวิเคราะห์หาคุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ ค่า ความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก และจากนั้นคัดเลือกข้อที่มีคุณภาพ และปรับปรุงแก้ไขตาม พร้อมขอข้อเสนอแนะจากอาจารย์ผู้สอนเพื่อสร้างเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนที่จะใช้ในการประเมิน

3.2 ผลการหาคุณภาพของข้อสอบ จำนวน 3 รายวิชาที่สร้างขึ้น ดังนี้

3.2.1 วิชา ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน มีค่าความเชื่อมั่น 0.91 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.48 - 1.00 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0 - 0.51

3.2.2 วิชา SCM สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจและการเมืองไทย มีค่าความเชื่อมั่น 0.90 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.06 - 0.94 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.11 - 1.00

3.2.3 วิชาISC พื้นฐานทางระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 ค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.14 - 0.94 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.13 - 0.68

3.3 นำแบบทดสอบก่อนเรียนที่สร้างขึ้น ไปใช้ทดสอบกับนักศึกษา โดยสร้างเป็น แบบทดสอบออนไลน์ (Google form) เนื่องจากจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-

19

กรอบการดำเนินงานการประเมิน

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมิน IEO ของแอสติน พิจารณา การประเมิน ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการ การเรียนรู้ และด้านผลการเรียนรู้ แสดงดังกรอบการดำเนินงานการประเมินหลักสูตรหมวดวิชา ศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดังตาราง

ตาราง 5 กรอบการดำเนินงานประเมินหลักสูตรมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประเด็นการประเมิน	คำถามการประเมิน	แหล่งข้อมูล/ หลักฐาน	เครื่องมือ/วิธี เก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการประเมิน
ระยะที่ 1						
การวิเคราะห์หลักสูตร						
1.1 แนวคิดเบื้องหลังของ การพัฒนาหลักสูตร	- มีแนวคิด/ปรัชญาของหลักสูตรหรือไม่ และ สอดคล้องกับแนวคิด/ปรัชญา ของหมวด วิชาศึกษาทั่วไปหรือไม่อย่างไร	- ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร	- แบบวิเคราะห์ หลักสูตร	- ค่าเฉลี่ย - ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ระดับมากขึ้นไป ที่สุด ($\bar{X} \geq 3.51$) - ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานสอดคล้อง กันสูง (S.D. น้อยกว่า 1.00)	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ในระดับมาก ที่สุด ($\bar{X} \geq 4.55$) ค่า S.D. = 0.47
1.2 จุดมุ่งหมายของ หลักสูตร	- ครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของ หลักสูตร หรือไม่อย่างไร					
1.3 โครงสร้างของ หลักสูตร	- สัดส่วนของหมวดวิชา และรายวิชา มีความ เหมาะสม/กลมกลืนกับโครงสร้างวิชาเอก หรือไม่ อย่างไร					
1.4 เนื้อหา/ รายวิชาของ หลักสูตร	- เนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์ของ หลักสูตร หรือไม่อย่างไร	- เอกสาร หลักสูตร	- ศึกษาเอกสาร	- วิเคราะห์ เนื้อหา	- เป็นไปตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ และนำผลที่ ได้มาสรุปอภิปราย	สอดคล้องกับ เกณฑ์ที่กำหนด
1.5 การประเมินผลการ เรียนรู้ของหลักสูตร	- การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร สอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติหรือไม่ อย่างไร	- มคอ.2, มคอ. 3				

ประเด็นการประเมิน	คำถามการประเมิน	แหล่งข้อมูล/ หลักฐาน	เครื่องมือ/วิธี เก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการ ประเมิน
ระยะที่ 2						
การประเมินหลักสูตร						
1. ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การ เรียนรู้ (Inputs)						
1.1 คุณลักษณะแรกเริ่ม เรียนของนักศึกษา	- คุณสมบัติ ความรู้ความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนเป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดหรือไม่ (ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2561) - ความคาดหวังของนักศึกษาต่อผู้สอนและหลักสูตรเป็นอย่างไรร	- เอกสาร เกี่ยวกับ รับสมัครเข้า ศึกษา	- คำร้องขอ ของนักศึกษา ที่ผ่านเกณฑ์	- เป็นไปตามเกณฑ์ การรับเข้าศึกษาที่ มหาวิทยาลัยกำหนด 100% (คุณสมบัติครบ 6 ข้อ ตามประกาศ)	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} \geq 3.51$)	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ระดับดีมาก ($\bar{X} \geq 4.20$)
				- แบบสอบถาม (QE : Student)	- ค่าเฉลี่ย เปรียบเทียบ มาตรฐาน	- ค่า S.D. = 0.77
					- ค่าเฉลี่ยที่สอดคล้อง มาตรฐานสอดคล้อง กันสูง (S.D. น้อยกว่า 1.00)	

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	คำถามการประเมิน	แหล่งข้อมูล/ หลักฐาน	เครื่องมือ/วิธี เก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการ ประเมิน
1.2 เกณฑ์เฉลี่ยระดับ มัธยมศึกษา	- ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับ มัธยมศึกษาเป็นอย่างไร	- เอกสาร เกี่ยวกับ รับสมัครเข้า ศึกษา	- ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง ผ่านเกณฑ์	- คำนวณค่า เฉลี่ย	- เป็นไปตามเกณฑ์ที่ มหาวิทยาลัยกำหนด ร้อยละ 78.33 100% (เกรดเฉลี่ย สะสม 2.50 ขึ้นไป)	- ตรงตามเกณฑ์
1.3 คุณลักษณะของ อาจารย์และผู้ช่วยสอน	- มีคุณวุฒิ และประสบการณ์ในการสอน เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่ อย่างไร - อัตราส่วนระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน และ ผู้เรียนมีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	- เอกสาร เกี่ยวกับ ข้อมูล อาจารย์/ ผู้ช่วยสอน ประจำ หลักสูตร	- ศึกษาเอกสาร ที่เกี่ยวข้อง ผ่านเกณฑ์	- คำนวณค่า เฉลี่ย	- ประกาศกระทรวง ศึกษา เรื่องเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตร ระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 พ.ศ.2558 100%	- ตรงตามเกณฑ์ มาตรฐาน หลักสูตรระดับ ปริญญาตรี พ.ศ.2558 100%
						- อัตราส่วนอาจารย์ ต่อนักศึกษาเต็มเวลา 1: 15 ตามเกณฑ์ สกอ.

ตาราง 5 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	คำถามการประเมิน	แหล่งข้อมูล/ หลักฐาน	เครื่องมือ/วิธี เก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการ ประเมิน
2. ด้านสภาพแวดล้อม และกระบวนการ เรียนรู้ (Environment & Process)		- นักศึกษา	- แบบสอบถาม (QE : Student)	- ค่าเฉลี่ย - ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ระดับมากขึ้นไป ($\bar{x} \geq 3.51$) - ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานสอดคล้อง กันสูง (S.D. น้อยกว่า 1.00)	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ในระดับดีมาก ($\bar{x} \geq 4.10$) ค่า S.D. = 0.79
2.1 การจัดสภาพแวดล้อม ทางการเรียน	- อาคาร สถานที่ เพียงพอ/เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร - แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ เหมาะสมกับ การเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร - สื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้ มีความ เหมาะสมและหลากหลายหรือไม่ อย่างไร	- อาจารย์ ผู้สอน - ผู้ช่วยสอน (TA)	- การสัมภาษณ์ (IV : Professor)	- วิเคราะห์ เนื้อหา	- นำผลที่ได้มาสรุป อภิปราย และ พิจารณาร่วมกับ ประเมินด้านอื่นๆ	
• สภาพแวดล้อมด้าน กายภาพ						

ประเด็นการประเมิน	คำถามการประเมิน	แหล่งข้อมูล/ หลักฐาน	เครื่องมือ/วิธี เก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการ ประเมิน
● สภาพแวดล้อมด้านจิตภาพ - สภาพแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียน ส่งเสริมการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร - มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร - ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน		- นักศึกษา	- แบบสอบถาม (QE : Student)	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} \geq 3.51$) - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสอดคล้องกันสูง (S.D. น้อยกว่า 1.00)	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} \geq 3.85$) ค่า S.D. = 0.90
2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอน		- อาจารย์ผู้สอน - ผู้ช่วยสอน (TA)	- การสัมภาษณ์ (IV : Professor)	- วิเคราะห์เนื้อหา	- นำผลที่ได้มาสรุปอภิปราย และพิจารณาร่วมกับกรประเมินด้านอื่นๆ	
	- การจัดการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร - มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้สอนหรือไม่ อย่างไร					

ประเด็นการประเมิน	คำถามการประเมิน	แหล่งข้อมูล/ หลักฐาน	เครื่องมือ/วิธี เก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการ ประเมิน
	- เอกสาร อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมและเพียงพอหรือไม่ อย่างไร - นักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนการสอน หรือไม่ อย่างไร - มีการส่งเสริมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียน หรือไม่ อย่างไร	- นักศึกษา	- แบบสอบถาม (QE : Student)	- ค่าเฉลี่ย - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} \geq 3.51$) - ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสอดคล้องกันสูง (S.D. น้อยกว่า 1.00)	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} \geq 4.00$) - ค่า S.D. = 0.80
3. ด้านผลการเรียนรู้ (Outputs & Outcome)		- เกณฑ์เฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มวิชาในหมวดวิทยาศาสตร์ทั่วไปของนักศึกษาเป็นอย่างไร - จำนวนนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตรเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่ยกเลิกรายวิชาเรียนเป็นอย่างไร	- รายงานผลการเรียน - ศึกษาดูเอกสาร	- ร้อยละของเกรดแต่ละกลุ่มวิชา (3 กลุ่ม)	- ค่าระดับคะแนนแต่ละกลุ่มวิชาผ่านเกณฑ์ (มีค่าเกรดรวมเฉลี่ยที่ D- ขึ้นไป) ร้อยละ 80 ขึ้นไป	- ผ่านเกณฑ์ทั้ง 3 กลุ่ม

ประเด็นการประเมิน	คำถามการประเมิน	แหล่งข้อมูล/ หลักฐาน	เครื่องมือ/วิธี เก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการ ประเมิน
3.2 อัตราการคงอยู่ของ นักศึกษา	- จำนวนนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียน ของหลักสูตรเทียบกับจำนวนนักศึกษาที่ ยกเลิกรายวิชาเรียนเป็นอย่างไร	- เอกสารงาน ทะเบียน/ รายงานการ ลงทะเบียน	- ศึกษาเอกสาร	- ร้อยละ ของนศ.ที่ เรียนครบตาม เวลาเรียนของ หลักสูตร (3 กลุ่มวิชา)	- จำนวนนักศึกษาที่ เรียนครบตามเวลา เรียนของหลักสูตร มากกว่า ร้อยละ 80 ของ นักศึกษาที่ ลงทะเบียนทั้งหมด	- อัตราการคง อยู่คิดเป็นร้อยละ 87.20
3.3 การนำความรู้ไปใช้ใน วิชาเอก	- ปัญหา/สาเหตุของการยกเลิกเรียน รายวิชาของนักศึกษาคืออะไร	- นักศึกษา	- การสัมภาษณ์ (IV : Student)	- วิเคราะห์ เนื้อหา	- นำผลที่ได้มาสรุป อภิปราย และ พิจารณาร่วมกับการ ประเมินด้านอื่นๆ	- นำผลที่ได้มาสรุป อภิปราย และ พิจารณาร่วมกับการ ประเมินด้านอื่นๆ
	- ความรู้พื้นฐานของรายวิชาที่ศึกษาทั่วไป หลักสูตร มีความสอดคล้องกับความ ต้องการของ วิชาเอก หรือไม่ อย่างไร	- อาจารย์ ประจำ วิชาเอก	- การสัมภาษณ์ (IV : Major)	- วิเคราะห์ เนื้อหา	- นำผลที่ได้มาสรุป อภิปราย และ พิจารณาร่วมกับการ ประเมินด้านอื่นๆ	- ผ่านเกณฑ์ 1 รายวิชา (กลุ่ม วิทยาศาสตร์)
	- นักศึกษามีความสามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้ จากรายวิชาที่ศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียน การสอนของวิชาเอก ได้หรือไม่ อย่างไร	- นักศึกษา	- แบบทดสอบ ก่อนเรียน (TEST: 1-3)	- ร้อยละของ นักศึกษาที่ ผ่านเกณฑ์ (รายวิชา)	- ผลการสอบผ่าน เกณฑ์ตั้งแต่ 70% ขึ้น ไป (รายวิชา)	- ผ่านเกณฑ์ 1 รายวิชา (กลุ่ม วิทยาศาสตร์)

ประเด็นการประเมิน	คำถามการประเมิน	แหล่งข้อมูล/ หลักฐาน	เครื่องมือ/วิธี เก็บรวบรวม ข้อมูล	วิธีการ วิเคราะห์ ข้อมูล	เกณฑ์มาตรฐาน	ผลการ ประเมิน
3.4 สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement)	- กระบวนการจัดการเรียนการสอนของ หลักสูตรทำให้เกิดผลการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ - ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามกรอบ มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) หรือไม่อย่างไร	- ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตร	- แบบสอบถาม (QE : Expert)	- ค่าเฉลี่ย - ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ระดับมากขึ้นไป ($\bar{X} \geq 3.51$) - ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐานสอดคล้อง กันสูง (S.D. น้อยกว่า 1.00)	- ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ในระดับมาก ($\bar{X} \geq 3.58$) ค่า S.D. = 0.44 - ค่าเฉลี่ยที่อยู่ใน ในระดับมาก ($\bar{X} \geq 37.8$) ค่า S.D. = 0.19
		- นักศึกษา - การรับ รางวัล/ ผลงานสร้าง ชื่อเสียง	- การสัมภาษณ์ (IV : Student)	- วิเคราะห์ เนื้อหา	- นำผลที่ได้มาสรุป อภิปราย และ พิจารณาร่วมกับด้าน อื่นๆ	

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจัดเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยทำการศึกษาลักษณะจากเอกสารหลักสูตร และเก็บข้อมูลจาก ผู้บริหาร อาจารย์และคณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร และบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร
2. หลังจากได้ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตรและดำเนินการสร้างแบบวิเคราะห์หลักสูตร ในระยะที่ 1 โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูลการวิเคราะห์หลักสูตร โดยใช้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรเป็นผู้ประเมินจำนวน 3 ท่าน ทำการประเมินและเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์
3. การประเมินหลักสูตรครั้งนี้ใช้แบบสอบถาม ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งแบบเอกสารและแบบการประเมินออนไลน์ เนื่องจากช่วงของการเก็บข้อมูลอยู่ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 (ช่วงเดือนเมษายน - พฤษภาคม 2563)
4. กรณีใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ด้วยตนเอง การเก็บข้อมูลสัมภาษณ์ของนักศึกษา ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ผ่านรูปแบบข้อคำถามออนไลน์ร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มากเพียงพอ
5. ข้อมูลที่เป็นข้อมูลของนักศึกษา ได้แก่ พื้นฐานการเรียน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้เรียน ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ใช้ข้อมูลจากกองบริการการศึกษา หรือฝ่ายบริการการศึกษาของคณะ สาขาวิชาของมหาวิทยาลัย
6. นำข้อมูลจากแบบวิเคราะห์หลักสูตร แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่ได้ทั้งหมดนำมาวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวิเคราะห์และสรุปผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560
2. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์โดยการสรุป อภิปราย และพิจารณาร่วมกับการประเมินในด้านอื่นๆ
3. วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน คือ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
4. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
5. วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยความคิดเห็น โดยแปลความหมายความเห็นเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเห็น
4.51 - 5.00	ระดับความคิดเห็นมากที่สุดหรือเห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.51 - 4.50	ระดับความคิดเห็นมากหรือเห็นด้วย
2.51 - 3.50	ระดับความคิดเห็นปานกลางหรือเฉย ๆ
1.51 - 2.50	ระดับความคิดเห็นน้อยหรือไม่เห็นด้วย
0.00 - 1.50	ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดหรือไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

(บุญมี พันธุ์ไทย, 2554, น. 64) ได้กล่าวถึงค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมากกว่า 1.75 ขึ้นไป หมายถึง มีความแตกต่างกันมาก ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.25 - 1.75 หมายถึง มีความแตกต่างกันค่อนข้างมาก และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานน้อยกว่า 1.25 หมายถึง มีความแตกต่างน้อย หรือ ใกล้เคียงกัน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าความถี่ (frequency)

1.2 ค่าร้อยละ (percentage)

1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Arithmetic Mean) (Ferguson, 1981, น. 49)

1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson, 1981, น.

68)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยการใช้แบบวัดสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)

2.2 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามสูตรของครอนบาค (Cronbach, 1970, น. 161)

บทที่ 4

ผลการดำเนินงานวิจัย

การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยประยุกต์ใช้ตัวแบบไอ-อี-โอ ของอเล็กซานเดอร์ แอสติน ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินงานวิจัยออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และ ระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตรโดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน I-E-O ของ Astin มาใช้ในการประเมิน ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอผลการประเมินออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตร

ตอนที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตร

ในแต่ละตอนผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลที่ได้จาก การศึกษาค้นคว้าเอกสาร ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยสอน (TA) นักศึกษา รวมไปถึงผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตร

ผู้วิจัยได้ออกแบบการวิเคราะห์หลักสูตรตามแนวกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ซึ่งเป็นกรอบมาตรฐานที่ให้สถาบันอุดมศึกษาได้ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหรือปรับปรุงหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้แบ่ง การวิเคราะห์หลักสูตรออกเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

- 1.1 แนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร
- 1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
- 1.3 โครงสร้างของหลักสูตร
- 1.4 เนื้อหา/ รายวิชาของหลักสูตร
- 1.5 การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

1.1 แนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีแนวคิดและปรัชญาของหลักสูตร เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้รอบ รู้กว้าง เข้าใจ เห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความ

ช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและของโลก ซึ่งสอดคล้องกับ ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ที่ได้ให้นิยามโครงสร้างและองค์ประกอบ ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปว่า “หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจในธรรมชาติตนเองผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสาร ความหมายได้ดี เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจมีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติสามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต ดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี

ในส่วนของการศึกษาเอกสารหลักสูตร ผู้วิจัยพบว่า การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มาจากการศึกษาแนวคิดและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็น ต่างๆ คือ 1) นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 2) อัตลักษณ์/ เอกลักษณ์/ ปรัชญา/ วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย 3) ปรัชญามหาวิทยาลัยศึกษาทั่วไป และ 4) กระบวนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพจัดการเรียนการสอนและการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยตามยุคปัจจุบันและมุ่งเน้นการพัฒนาตาม ปรัชญา อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยและมอบนโยบายให้สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปฯ ดำเนินการพัฒนาหลักสูตร โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะพื้นฐานสำหรับการพัฒนานักศึกษาสู่การเป็น “แม่แบบที่ดีของสังคม” โดยได้นำแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มาเป็นแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย มีความมุ่งหมายที่จะเป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพมาตรฐาน ในระดับนานาชาติที่จัดการศึกษาโดยยึดปรัชญาการศึกษาที่เน้นคุณภาพการศึกษาที่ว่า “บัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ต้องสามารถแข่งขันกับบัณฑิตนานาชาติได้และสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพและมีคุณธรรม”

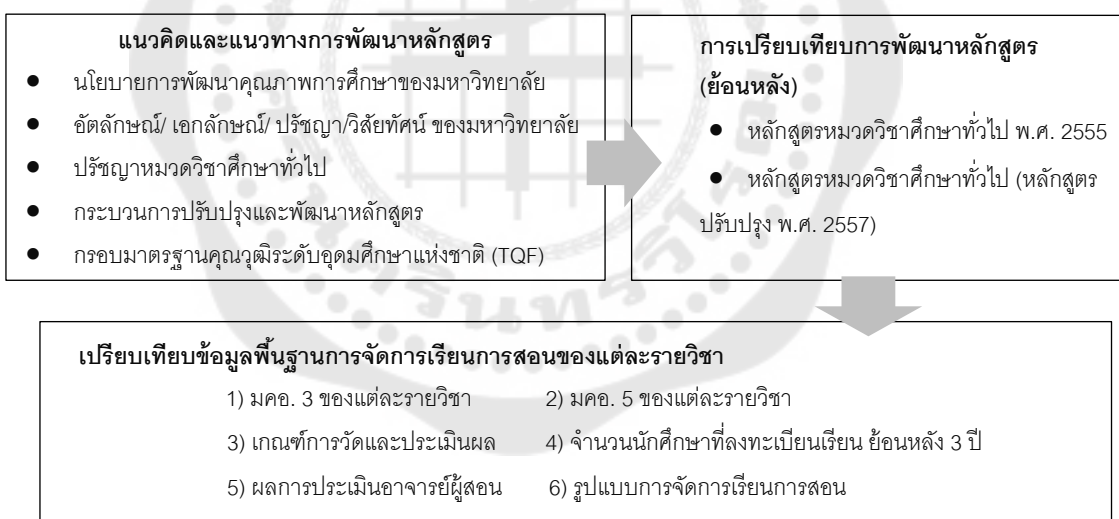
ในด้านกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จากการศึกษาหลักสูตรและเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ พบว่าหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร แบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ 1) ชั้นการทบทวนและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตร 2) ชั้นศึกษาค้นคว้าข้อมูลการทำหลักสูตร และ 3) ชั้นพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 ขั้นการทบทวนและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตร

1.1.1.1 มีการศึกษาแนวคิดและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร ในประเด็นต่างๆ คือ 1) นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 2) อัตลักษณ์/ เอกลักษณ์/ ปรัชญา/ วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย 3) ปรัชญาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 4) กระบวนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร และ 5) กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

1.1.1.2 มีการเปรียบเทียบการพัฒนาหลักสูตร (ย้อนหลัง) หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มีการเปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลัง โดยใช้ข้อมูลจาก หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2555 และ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2557)

1.1.1.3 มีการเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานการจัดการเรียนการสอนของแต่ละรายวิชา โดยใช้ข้อมูล มคอ.3 และ มคอ.5 ของแต่ละรายวิชา เกณฑ์การประเมินผล จำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนย้อนหลัง 3 ปี รวมไปถึงรูปแบบการจัดการเรียนการสอน

ภาพประกอบ 6 แผนผังขั้นการทบทวนและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตร

1.1.2 ขั้นการศึกษาค้นคว้าข้อมูลการทำหลักสูตร

1.1.2.1 ศึกษากรอบและทิศทางการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของมหาวิทยาลัย

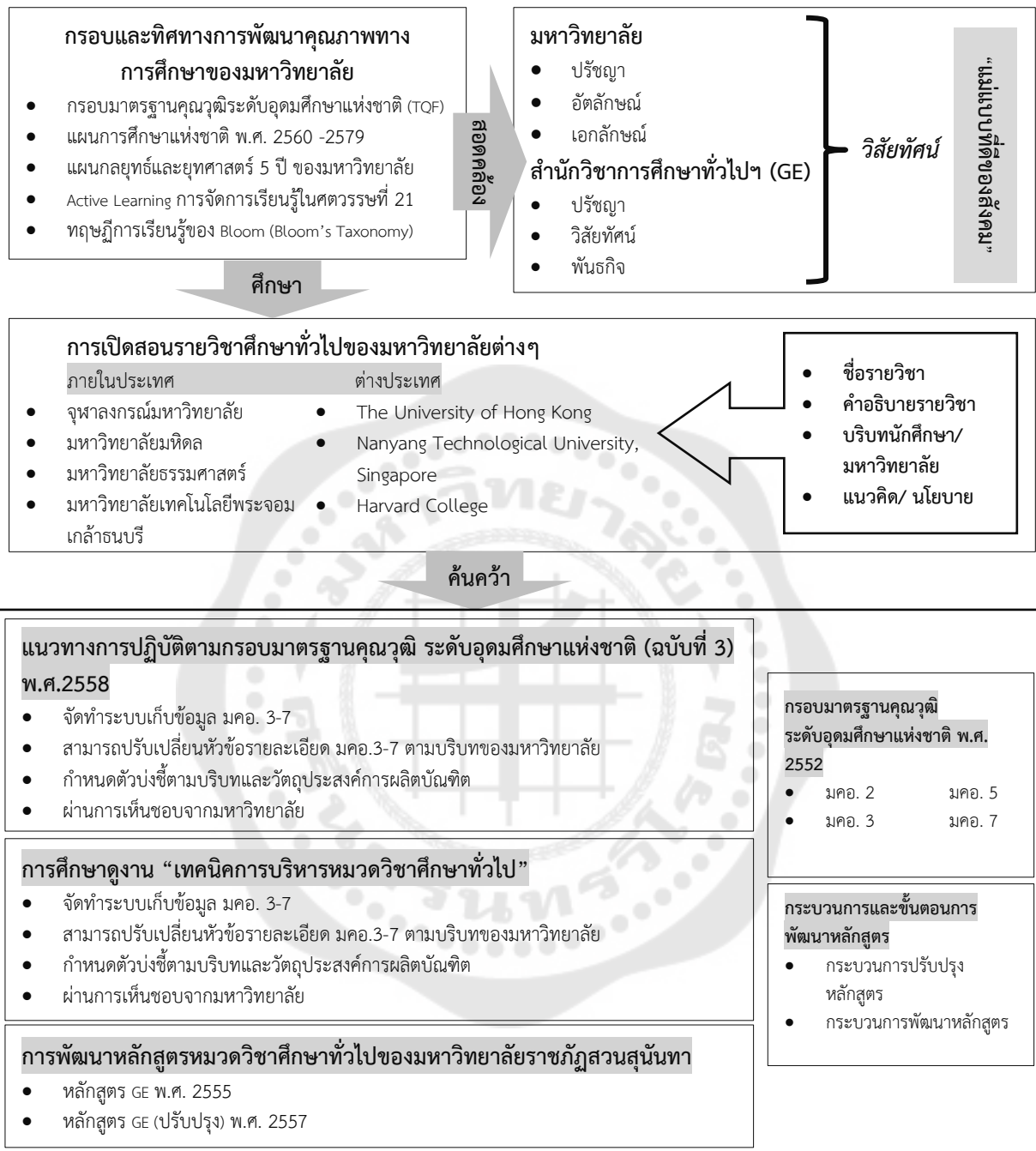
1.1.2.2 ศึกษารูปแบบการเปิดสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

1.1.2.3 มีการค้นคว้าแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ
ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558

1.1.2.4 มีการศึกษาดูงาน เทคนิคการบริหารหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.1.2.5 การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราช
ภัฏสวนสุนันทา

ภาพประกอบ 7 แผนผังขั้นการศึกษาค้นคว้าข้อมูล

1.1.3 ขั้นการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.1.3.1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงาน และคณะกรรมการ โครงการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

1.1.3.2 วิเคราะห์ข้อมูลรายวิชา และคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตร

1.1.3.3 จัดประชุมอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร

1.1.3.4 สรุปและรายงานผลความก้าวหน้าในการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ภาพประกอบ 8 แผนผังขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ในส่วนของผลการวิเคราะห์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยได้นำโครงร่างแบบวิเคราะห์หลักสูตรที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผลการประเมินพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 0.50 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าข้อคำถามต่างๆ มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปให้โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน ทำการประเมินแสดงผล ดังนี้

ตาราง 6 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านแนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
แนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร			
1. มีการทบทวนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ก่อนการปรับปรุงหลักสูตร	4.67	0.47	มากที่สุด
2. มีกระบวนการในการจัดทำแผนการปรับปรุงหลักสูตรที่เหมาะสม	4.33	0.47	มาก
3. การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรได้กำหนดแนวทางดำเนินการเป็นลำดับ	4.67	0.47	มากที่สุด
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.55	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านแนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.47)

กล่าวโดยสรุปจากผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านแนวคิดเบื้องหลังการพัฒนาหลักสูตร ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) มีการกำหนดแนวคิดและปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่สอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ มีการศึกษาทบทวน

แนวคิดและแนวทางการพัฒนาหลักสูตรในประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงมีการวางแผนกระบวนการการจัดทำหลักสูตรที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

จุดมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มาจากการศึกษาแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัยมีความมุ่งหมายที่จะเป็นมหาวิทยาลัยแห่งคุณภาพมาตรฐานในระดับนานาชาติที่จัดการศึกษาโดยยึดปรัชญาการศึกษาที่เน้นคุณภาพการศึกษาว่า บัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ต้องสามารถแข่งขันกับบัณฑิตนานาชาติได้ และสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ นำมาซึ่งการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วย 4 ข้อ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามความต้องการของสังคม มีเจตคติที่ดี มีความซื่อสัตย์ในคุณค่าของสังคม ความดี ความงาม ดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงบนรากฐานของความเป็นไทย 2) เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติ และมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน 3) เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดแบบองค์รวม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างเหมาะสม และ 4) เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตอาสา มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

จากนั้นผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแบบวิเคราะห์หลักสูตรให้กับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ผลการวิเคราะห์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน แสดงผลได้ ดังนี้

ตาราง 7 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร			
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย	3.67	0.47	มาก
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรตรงกับจุดมุ่งหมายของการผลิตบัณฑิต	4.00	0.00	มาก
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร	4.33	0.47	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.00	0.31	มาก

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.31)

กล่าวโดยสรุปจากผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านจุดมุ่งหมายหลักสูตร ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่ครอบคลุมผลการเรียนรู้และสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยฯ

1.3 โครงสร้างของหลักสูตร

การวิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผู้วิจัยนำไปเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ

จากการศึกษาเอกสารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีการกำหนดการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นักศึกษาจะต้องเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปโดยมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และเรียนครบทั้ง 3 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาภาษา ให้เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

ในส่วนของโครงสร้างของหลักสูตรเมื่อเปรียบเทียบกับ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2555 และ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2557) พบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างของหลักสูตรแสดงดังตาราง 8

ตาราง 8 โครงสร้างหลักสูตรภายหลังการปรับปรุงแก้ไข เมื่อเปรียบเทียบกับโครงสร้างเดิมและเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 ของกระทรวงศึกษาธิการ

โครงสร้างหลักสูตร	เกณฑ์กระทรวง (หน่วยกิต)	โครงสร้างเดิม	โครงสร้างใหม่
		พ.ศ. 2557 (หน่วยกิต)	พ.ศ. 2560 (หน่วยกิต)
1. กลุ่มวิชาภาษา		12	12
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	> 30	9	9
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์		9	9
จำนวนหน่วยกิต รวมไม่น้อยกว่า	30	30	30

ผลการวิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน แสดงผล ดังนี้

ตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ด้านโครงสร้างของหลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการวิเคราะห์
โครงสร้างหลักสูตรของหลักสูตร			
1. โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.33	0.47	มาก
2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปใน ส่วนของมหาวิทยาลัย ซึ่งกำหนดไว้ จำนวน 30 หน่วยกิต	5.00	0.00	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของรายวิชาศึกษาทั่วไปในส่วนของมหาวิทยาลัยที่ เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกศึกษาได้ตามความสนใจ	4.33	0.47	มาก
4. สัดส่วนของหมวดวิชา และรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม	4.00	0.00	มาก
5. โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับแนวคิดของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	4.56	0.31	มากที่สุด
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.33	0.47	มาก

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์ด้านโครงสร้างของหลักสูตรหลักสูตร พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.47)

กล่าวโดยสรุปจากผลการวิเคราะห์หลักสูตรด้านโครงสร้างของหลักสูตร ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ได้มีการกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร

เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ และ สอดคล้องกับหลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่กำหนดให้นักศึกษา แต่ละคณะจะต้องเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปโดยมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

1.4 เนื้อหา/ รายวิชาของหลักสูตร

ในส่วนของเนื้อหา/ รายวิชาของหลักสูตรเมื่อเปรียบเทียบกับ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษา ทั่วไป พ.ศ. 2555 และหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2557) พบว่า มีการเปลี่ยนแปลง ชื่อวิชา (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ) รหัสวิชา และจำนวนหน่วยกิต และมีส่วนของ รายวิชาที่ปรับเปลี่ยนเนื้อหาและรายวิชาที่เพิ่มเติม

หลักสูตรเดิม พ.ศ. 2555 และ พ.ศ. 2557		หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560		
เลือกเรียน 1 รายวิชา		เลือกเรียน 1 รายวิชา		
GEL2201	ภาษาไทยเชิงวิชาการ Thai for Academic Purpose ภาษาไทยเพื่อการศึกษาการเรียนรู้ การสื่อสาร การแสดงความคิดเห็นเชิงวิชาการ การเขียนรายงานและผลงาน การอ้างอิง การใช้สารนิเทศ เพื่อการสืบค้นข้อมูลจากสื่อหลากหลายทั้งสื่อ สิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการนำเสนอรายงาน และการเขียนงานวิจัยเบื้องต้นในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง Thai for study skills and communication; expressing academic opinion; writing report and academic works; making references; information retrieval via printing and electronic materials for basic research, report presentation or other academic works related.	3(3-0-6)	GEL0201 ภาษาไทยเชิงวิชาการ Thai for Academic Purposes ภาษาไทยเพื่อการศึกษาการ เรียนรู้ การเขียนรายงานและผลงาน การค้นคว้ารวบรวม ข้อมูล และอ้างอิงจากสื่อหลากหลาย การใช้ภาษาเพื่อนำเสนองานเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ Thai for study skills; writing reports and academic work; information retrieval and making references using a variety of media; Thai usage for academic presentation in various forms.	3(3-0-6)
GEL2202	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ English for Academic Purpose ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาการ เรียนรู้ การสื่อสาร การแสดงความคิดเห็นเชิงวิชาการ การ เขียนรายงานและผลงาน การอ้างอิง การใช้สารนิเทศ เพื่อการสืบค้นข้อมูลจากสื่อหลากหลายทั้งสื่อ สิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เพื่อการเขียนงานวิจัยเบื้องต้นและการนำเสนอรายงานหรือผลงานใน สาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง English for study skills and communication; expressing academic opinion; writing report and academic works; making references; information retrieval via printing and electronic materials for basic research, report presentation or other academic works related.	3(3-0-6)	GEL0202 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ English for Academic Purposes ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาการ เรียนรู้ การเขียนรายงานและผลงานการค้นคว้ารวบรวม ข้อมูลและการอ้างอิงจากสื่อหลากหลาย การใช้ภาษาเพื่อนำเสนองานเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ English for study skills; writing reports and academic work; information retrieval and making references using a variety of media; English usage for academic presentation in various forms.	3(3-0-6)

ภาพประกอบ 9 ตัวอย่างรายวิชาที่ปรับเปลี่ยนเนื้อหา

จากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหา/ วิชา กับ จุดมุ่งหมายของ หลักสูตรของหลักสูตร หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทาที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 3 ท่าน พิจารณา ได้ผลดังนี้

ตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหา/ วิชา กับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลการ ประเมิน	
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	แปลผล (IOC)
กลุ่มวิชาภาษา					

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ผลการประเมิน (IOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
GEL0101 การใช้ภาษาไทย การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสาร การสืบค้น สารนิเทศและการนำเสนอผลงาน การใช้ภาษาไทยในสื่อร่วมสมัย และการเชื่อมโยงภาษาไทยในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEL0102 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน ตลอดจนความตระหนักด้านวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรมตะวันตก รวมทั้ง การสืบค้น สารนิเทศ ทางอิเล็กทรอนิกส์ การอ้างอิง และเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEL0103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การให้ข้อมูล การสรุปความ และแสดงความคิดเห็น กลวิธีการอ่าน การเขียนในชีวิตประจำวัน การอ้างอิง และการใช้พจนานุกรม เพื่อการอ่านและการเขียน โดยใช้สื่อระบบสารนิเทศ และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEL0201 ภาษาไทยเชิงวิชาการ ภาษาไทยเพื่อการศึกษาเรียนรู้ การเขียนรายงาน และผลงาน การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล และอ้างอิงจากสื่อหลากหลาย การใช้ภาษาเพื่อนำเสนองานเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
GEL0202 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเรียนรู้ การเขียนตาราง 10 (ต่อ) การค้นคว้ารวบรวมข้อมูลและการอ้างอิงจากสื่อหลากหลาย การใช้ภาษาเพื่อนำเสนองานเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
GEL0203 ภาษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน การพัฒนาทักษะทางภาษาของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับการสื่อสารและทำความเข้าใจด้านสังคม ประเพณี และวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ผลการประเมิน (IOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ประชาคมอาเซียน (ตามความสนใจ 1 ภาษา)						
GEL0204 ภาษาไทยเพื่อการประกอบวิชาชีพ						
ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การบันทึกเรื่องราว การจดบันทึก การอ่าน การฟัง การดูและการพูด ที่มีความสำคัญต่อวิชาชีพ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบวิชาชีพ และพัฒนาอาชีพ	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์						
GEH0101 สุนทรียภาพกับชีวิต						
การสร้างความรู้ การเรียนรู้ การสร้างประสบการณ์สุนทรียภาพ และการรับรู้พื้นฐานสุนทรียศาสตร์ของศิลปะ โดยอาศัยหลักการพื้นฐานของสุนทรียศาสตร์แขนงต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ความซาบซึ้งในคุณค่าด้านความงามและด้านอื่น ๆ ของศิลปกรรม ภาษาของศิลปะ จนสามารถเข้าใจศิลปะมองเห็นตนเอง หยั่งเห็นความสัมพันธ์เชิงคุณค่า และความหมายของชีวิตในการดำรงอยู่เพื่อการสร้างสรรค์	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEH0102 สังคมไทยในบริบทโลก						
แนวความคิดพื้นฐานในเรื่องวิวัฒนาการทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยความสัมพันธ์และบทบาทของประเทศไทยในบริบทอาเซียนและระดับสากล โดยเน้นการศึกษาด้านผลประโยชน์และผลกระทบจากการที่ไทยได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEH0201 การพัฒนาตน						
หลักการพื้นฐานของพฤติกรรมมนุษย์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น ความภาคภูมิใจในตนเอง แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาตน กระบวนการและวิธีการพัฒนาตน การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล พิชัย(ต่อ)จัดการอารมณ์ การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในชีวิต และการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมีความสุข	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEH0202 ความจริงของชีวิต						
แนวคิดและวิวัฒนาการการค้นหาคำความจริงของชีวิต การเข้าใจตนเอง ผู้อื่น และความเป็นไปของสรรพสิ่ง เกณฑ์ตัดสินคุณค่าทางจริยธรรม อุดมคติ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ผลการประเมิน (IOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
ของชีวิตและวิถีชีวิตที่ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่กำหนด โดยอยู่บนพื้นฐานในมิติของปรัชญาและศาสนา รวมถึงการนำหลักปรัชญาและศาสนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุขและสันติ						
GEH0203 ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรม ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต มีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรม	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEH0204 ความเป็นพลเมือง ความสำคัญของความเป็นพลเมือง บทบาทหน้าที่ของพลเมืองตามหลักประชาธิปไตย การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ลักษณะของสังคมและวิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตย วัฒนธรรมของความเป็นพลเมือง ที่มีความห่วงใยต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ เพื่อความเป็นพลเมืองที่ดี	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEH0205 ทักษะชีวิตเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความรู้ ความเข้าใจแนวคิดและการปฏิบัติเชิงประจักษ์ ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ทักษะการคิดเพื่อรู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ ทักษะการคิดด้านบวก ทักษะทางสังคม ทักษะทางพหุปัญญา และทักษะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ตารางที่ 10 (ผู้จัด) ด้วยตนเองและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GEH0206 การพัฒนาทักษะชีวิตการเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัย ประวัติ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทากับเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและประเทศไทย การเข้าใจในชีวิตของการศึกษาเล่าเรียน การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การพัฒนาบุคลิกภาพและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย กระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา องค์ประกอบการเรียนรู้ทางสังคม จิตสาธารณะในมิติของเยาวชน	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ผลการประเมิน (IOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
จิตตปัญญาศึกษา โดยการเรียนรู้จนเกิดค่านิยม มีโลกทัศน์กว้างไกลด้านสังคม ภาษา และคิดแบบองค์รวม เพื่อการพัฒนาความเป็นมนุษย์สำหรับสังคมคุณภาพ						
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์						
GES0101 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้						
หลักการ ความสำคัญ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์ คอมพิวเตอร์ การสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย การใช้งานอินเทอร์เน็ต การสืบค้นสารสนเทศ ความมั่นคงกฎหมาย จริยธรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีแห่งอนาคต	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GES0102 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับคุณภาพชีวิต						
บทบาทการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พลังงาน การสื่อสารและโทรคมนาคม การส่งเสริมและดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิต ความปลอดภัยในการใช้ยาและสารเคมีในชีวิตประจำวันทั้งทางด้านกายภาพ และชีวภาพที่มีต่อคุณภาพชีวิต	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GES0201 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม						
ความสำคัญและผลกระทบของการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ และการอนุรักษ์ ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม แนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GES0202 การคิดและการตัดสินใจ						
หลักการ และกระบวนการคิดของมนุษย์ การคิดขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า การให้เหตุผลอย่างสมเหตุสมผลในการตัดสินใจ การใช้ข้อมูลและเหตุผลในกระบวนการแก้ปัญหา มีการบูรณาการเครื่องมือคุณภาพร่วมกับการคิด	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ผลการประเมิน (IOC)	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
สำหรับการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน						
GES0203 ความรู้เท่าทันสารสนเทศ ความสำคัญของข้อมูลสารสนเทศ การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศได้เร็วและมีประสิทธิภาพ ประเมินสารสนเทศได้อย่างมีวิจารณญาณ ใช้และจัดการสารสนเทศได้ตรงและสร้างสรรค์ ประยุกต์ความเข้าใจ เชิงจริยธรรม และเชิงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GES0204 คณิตศาสตร์เพื่อชีวิต หลักการและวิธีทางคณิตศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน นิติกรรม สัญญา และตราสารหนี้ต่างๆด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ หรือโปรแกรมสำเร็จรูปอย่างง่าย	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GES0205 นันทนาการเพื่อคุณภาพชีวิต แนวคิด ทฤษฎี ความหมายและความสำคัญของนันทนาการ ขอบข่ายและประเภทของนันทนาการ หลักการจัดและการออกแบบกิจกรรมนันทนาการ นันทนาการกลางแจ้งและงานอดิเรก นันทนาการกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับบุคคลและชุมชน บทบาทของผู้ดำเนินนันทนาการ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
GES0206 ชีวิตและสุขภาพ การดูแลชีวิตและสุขภาพในมิติการส่งเสริม การป้องกัน การรักษาและการฟื้นฟู ปัจจัยที่เกี่ยวกับชีวิต เพศ วัย โภชนาการ สภาวะเสี่ยงทางสุขภาพ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์สุขภาพตลอดจน นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบสุขภาพองค์รวมกับชีวิตประจำวันได้	1	1	1	3	1	สอดคล้อง

จากตาราง 10 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหา/ วิชา กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของผู้เชี่ยวชาญ ผลการประเมินพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรายวิชาในหลักสูตรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ

0.50 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหา/ วิชา กับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร
หมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีความสอดคล้องกัน

1.5 การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวิเคราะห์ความสอดคล้องของการประเมินผลการเรียนรู้ของ
หลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)
จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน ทำการประเมิน ดังนี้

ตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	ความคิดเห็นของ			ผลการประเมินความสอดคล้อง	แปลผล
	ผู้เชี่ยวชาญ				
	คนที่	คนที่	คนที่		
การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร	1	2	3	(IOC)	
1. ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
1.1 ใช้ดุลยพินิจ คำนึงม ความมีเหตุผล และเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมในการดำเนินชีวิต	1	1	1	3	1
1.2 มีวินัย ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และอดทน	1	1	1	3	1
1.3 ดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	1	1	1	3	1
1.4 ตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย	1	1	1	3	1
2. ผลการเรียนรู้ด้านความรู้					
2.1 มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์กว้างไกล และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต	1	0	1	2	0.67
2.2 มีความรู้ เข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน	1	0	1	2	0.67
2.3 มีความรู้ เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ	1	0	1	2	0.67
3. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา					
3.1 มีทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	1	0	1	2	0.67
3.2 มีทักษะการคิดแบบองค์รวม	1	0	1	2	0.67

ตาราง 11 (ต่อ)

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร	ความคิดเห็นของ			ผลการ ประเมินความ สอดคล้อง (IOC)		
		ผู้เชี่ยวชาญ					
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
4. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ	4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความ รับผิดชอบ ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาในการ ทำงานเป็นกลุ่ม การร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ	1	1	1	3	1	สอดคล้อง
4.1 มีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ							
4.2 เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก							
4.3 มีภาวะผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้							
5. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การ สื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเมินจากเทคนิคการนำเสนอโดยใช้ทฤษฎี การเลือกใช้ เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์และสถิติที่ เกี่ยวข้อง ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ ในการทำข้อสอบ การปิดอ่านเอกสารประกอบการเรียนการสอน ทั้งในรูปแบบไฟล์เอกสาร นักศึกษาสามารถดาวน์โหลดได้ และมี E-book ให้นักศึกษาได้ใช้ประกอบการเรียนการสอน นอกจากนี้ยัง มีศึกษาค้นคว้าตนเองในระบบ E-learning บนเว็บไซต์ผ่านเครื่อง คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ หรือแท็บเล็ต และมีการจัดสอบกลาง ภาคและปลายภาคเพื่อประเมินผลการเรียนรู้	1	0	1	2	0.67	สอดคล้อง
5.1 มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข							
5.2 ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ							
5.3 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน							

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ผลการประเมินพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 0.50 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) มีความสอดคล้องกัน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินหลักสูตร

การประเมินโดยประยุกต์ใช้แนวคิดของ Astin โดยผู้วิจัยมุ่งประเมินใน 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ 2) ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ และ 3) ด้านผลการเรียนรู้ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.1 ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ (Inputs)

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ประเด็น ดังนี้

- 2.1.1 คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา
- 2.1.2 เกณฑ์ระดับมัธยมศึกษา
- 2.1.3 คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน

2.1.1 ด้านคุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา

ผลจากการศึกษาเอกสาร ในประเด็นคุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา ซึ่งเป็นคุณลักษณะของนักศึกษาเมื่อเริ่มเข้าศึกษาในหลักสูตร เป็นความรู้ความสามารถที่เป็นพื้นฐานความรู้เดิมที่นักศึกษาได้รับมาก่อนที่จะเข้าเรียน ในหลักสูตร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้มีการประชุมวางแผนกำหนดเป้าหมายในการรับนักศึกษา โดยได้กำหนดตาม มคอ.2 กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการรับนักศึกษาที่สอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งนักศึกษาควรมีคุณสมบัติ คือ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า ผ่านการสอบคัดเลือกตามเกณฑ์ของ สกอ. และผ่านการคัดเลือกตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย (รับตรง) โดยมหาวิทยาลัยได้กำหนด

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2561 หมวด 1 การรับเข้าศึกษา ข้อ 6 คุณสมบัติและเงื่อนไขการรับเข้าเป็นนักศึกษา 6 ข้อ คือ 1) ต้องเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าขึ้นไป 2) เป็นผู้ที่มีจิตปกติ และไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงที่เป็นอุปสรรคต่อการศึกษาวิชาชีพ หรือโรคที่สังคมรังเกียจ เว้นแต่กฎหมายกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น 3) ไม่เป็นผู้ถูกคัดชื่อออก หรือถูกไล่ออกจากสถาบันการศึกษาใด ๆ เพราะความผิดตามระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยวินัยนักศึกษา 4) ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษ โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดที่เป็นลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท 5) มีคุณสมบัติอย่างอื่นตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยไม่ขัดต่อกฎหมาย และ 6) ในกรณีพิเศษ นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ให้สภาวิชาการเป็นผู้พิจารณาว่าเห็นสมควรให้รับเข้าศึกษา ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากหน่วยงานกองบริการการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการรับสมัครและคัดเลือกนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่เข้ารับการศึกษานี้ในหลักสูตรตรงตามเกณฑ์และเป็นไปตามเงื่อนไขของหลักสูตรทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

จากนั้นผู้วิจัยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับความคาดหวังของนักศึกษาต่อผู้สอนและหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้นำโครงสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตร (QE : Student) ที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านหลักสูตรจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความเหมาะสม และสอดคล้องของข้อความคำถามและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผลการประเมินพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อความแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 0.50 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าข้อความคำถามต่างๆ มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาในประเด็นต่างๆ มีผลการประเมิน ดังนี้

ตาราง 12 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและ
หลักสูตร (QE : Student)

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
ความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตร			
1. นักศึกษามีความต้องการและมุ่งมั่นที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	4.10	0.81	มาก
2. ระดับความคาดหวังที่นักศึกษามีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	4.08	0.75	มาก
3. นักศึกษาคาดหวังว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับหลักสูตรที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่	4.23	0.77	มาก
4. นักศึกษาคาดหวังว่าการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่จะศึกษาในระดับสูงต่อไป	4.18	0.77	มาก
5. นักศึกษาคาดหวังว่าเป้าหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะทำให้ นักศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม/สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมปัจจุบัน	4.18	0.80	มาก
6. นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน	4.27	0.76	มาก
7. นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการที่ทันสมัย/สอดคล้องกับความรู้เปลี่ยนแปลงของบริบทของสังคม	4.27	0.77	มาก
8. นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวางและสามารถ เชื่อมโยงสิ่งต่าง ๆ รอบตัวได้	4.30	0.77	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.20	0.77	มาก

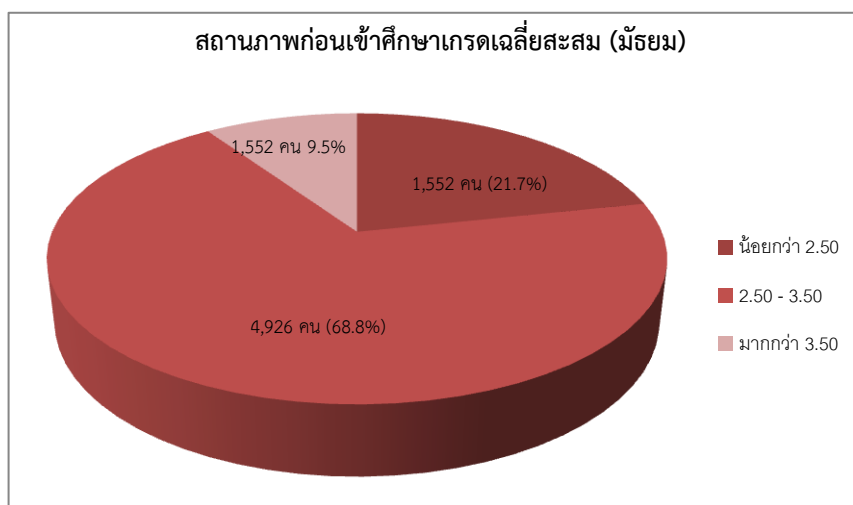
จากตาราง 12 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตร พบว่า นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้ นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวางและสามารถ เชื่อมโยงสิ่ง

ต่างๆ รอบตัวได้ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ ตรงตามรายวิชาที่สอน ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.76) โดย ค่าเฉลี่ยรวม ความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตรของนักศึกษา อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.77)

กล่าวโดยสรุปในด้านคุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษาในส่วนของคุณสมบัติ ความรู้ ความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด และนักศึกษามีความ คาดหวังต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตรอยู่ในระดับมาก

2.1.2 เกณฑ์เฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลผลการเรียนสะสมของผู้เรียนในทุกรายวิชาที่เรียนตลอด หลักสูตร ที่นำมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อแสดงภาพรวมของผลการเรียนตลอดหลักสูตร ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา ที่นักศึกษานำมายื่นเพื่อเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดย ทำบันทึกขอข้อมูลจากกองบริการการศึกษาของมหาวิทยาลัย ผู้วิจัยเก็บข้อมูลนักศึกษาที่เรียนใน ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,161 คน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน ที่มหาวิทยาลัยได้ กำหนด การรับสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเข้ารับการศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระดับปริญญาตรี โดยกำหนด ว่าผู้สมัครจะต้องมีค่าเฉลี่ย GPAX มากกว่าหรือเท่ากับ 2.50

ภาพประกอบ 10 แผนภูมิแสดงสถานภาพก่อนเข้าศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตร ปีการศึกษา 2562

จากภาพประกอบ 10 แผนภูมิแสดงสถานภาพก่อนเข้าศึกษา เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษา ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,161 คน พบว่า เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษา อยู่ระหว่าง 2.50 - 3.50 มากที่สุด จำนวน 4,926 คน คิดเป็นร้อยละ 68.8 และพบว่านักศึกษามีเกรดเฉลี่ยน้อยกว่า 2.50 จำนวน 1,552 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 ดังนั้นสรุปได้ว่าเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด (มากกว่าหรือเท่ากับ 2.50) จำนวน 5,609 คน คิดเป็นร้อยละ 78.33 และไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด (น้อยกว่า 2.50) จำนวน 1,552 คน คิดเป็นร้อยละ 21.67

กล่าวโดยสรุปในด้านเกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาพบว่าผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2562 เป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด คิดเป็นร้อยละ 78.33 โดยเมื่อศึกษาข้อเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาพบว่าการรับสมัครพิเศษในแต่ละรอบที่อาจจะไม่ได้ใช้เกณฑ์เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาเป็นหนึ่งในคุณสมบัติ (รับตรงพิเศษ)

2.1.3 คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้กำหนดเกณฑ์การรับอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร โดยจะต้องเป็น อาจารย์จากคณะ และวิทยาลัยฯ ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และอาจารย์พิเศษที่มีความรู้ ความชำนาญการ หรือมีประสบการณ์ในการสอน ระดับอุดมศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาพ.ศ. 2558 ที่กำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี ดังนี้ 1) คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า 2) ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชานั้น หรือในสาขาวิชาของรายวิชาที่สอน

ผู้วิจัยศึกษาเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ ความรู้ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ทั้งด้านวิชาการและการสอนที่เหมาะสมกับรายวิชาศึกษาทั่วไป ความเข้าใจในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป โดยเก็บข้อมูลจากข้อมูลประวัติและใบสมัครอาจารย์ผู้สอนของหลักสูตร โดยประเมินร่วมกับการสอบถามข้อมูลความคิดเห็นของนักศึกษา โดยในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 มีจำนวนอาจารย์ผู้สอน 34 คน โดยพิจารณาในประเด็น ดังนี้

2.1.3.1 คุณวุฒิ และประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอนในหลักสูตร โดยรวบรวมข้อมูลระดับการศึกษา และประสบการณ์การสอนของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร โดยเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาพ.ศ. 2558 และเกณฑ์การรับอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป แสดงได้ดังตาราง 13

ตาราง 13 แสดงคุณวุฒิ และประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร

คุณวุฒิ	จำนวน	ร้อยละ	ประสบการณ์การสอน	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	-	-	น้อยกว่า 5 ปี	7 คน	20.59
ปริญญาโท	18 คน	52.94	5 -15 ปี	16 คน	47.06
ปริญญาเอก	16 คน	47.06	มากกว่า 15 ปี	11 คน	32.35
รวมทั้งสิ้น	34 คน	100.00	รวมทั้งสิ้น	34 คน	100.00

จากตาราง 13 พบว่าระดับคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนของหลักสูตร ระดับปริญญาโท 18 คน คิดเป็นร้อยละ 52.94 และระดับปริญญาเอก 16 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 ดังนั้นระดับคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนของหลักสูตร เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า) คิดเป็นร้อยละ 100

และด้านประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอน พบว่าผู้สอนมีประสบการณ์การสอน 5 - 15 ปีจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 47.06 ประสบการณ์การสอน มากกว่า 15 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 32.35 และประสบการณ์การสอน น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 20.59 ดังนั้นด้านประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอน ของหลักสูตรเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี) คิดเป็นร้อยละ 79.41

2.1.3.2 ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากใบสมัครและประวัติอาจารย์ผู้สอนของหลักสูตร พบว่า อาจารย์ผู้สอน มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอนคิดเป็นร้อยละ 100

2.1.3.3 อัตราส่วนระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน และผู้เรียน จากการศึกษาการจัดการเรียนของหลักสูตรพบว่า มีการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ โดยในแต่ละรายวิชาที่อยู่ในหลักสูตรจะมีอาจารย์เป็นผู้บริหารหลักสูตร วิชาละ 2 - 3 ท่าน และมีผู้ช่วยสอน (TA) ประจำรายวิชาละ 1 ท่าน เมื่อเทียบกับเกณฑ์อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลา 1:15 พบว่าไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

2.1.3.4 ความรู้ความเข้าใจของอาจารย์ผู้สอน และผู้ช่วยสอน ที่มีต่อหลักสูตร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบกับอาจารย์ผู้สอนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรด้วย

จากนั้นผู้วิจัยเก็บข้อมูลแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน (QE : Student) โดยเก็บข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาในประเด็นต่างๆ มีผลการประเมิน ดังนี้

ตาราง 14 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ของนักศึกษา (QE : Student)

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน			
1. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน	4.18	0.73	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการที่ทันสมัย/สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของบริบทของสังคม	4.15	0.77	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคและใช้เทคนิควิธีการสอนที่ดี	4.04	0.83	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษา ได้คิดวิเคราะห์ และกล้าแสดงความคิดเห็น/วิพากษ์และวิจารณ์ รวมถึงมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.07	0.84	มาก
5. อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวางและสามารถ เชื่อมโยงสิ่งต่างๆ รอบตัวได้	4.11	0.77	มาก
6. อาจารย์ผู้สอนรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษา	4.09	0.82	มาก
7. อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.19	0.73	มาก
8. ผู้ช่วยสอนมีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารจัดการ การเรียนการสอน	4.11	0.78	มาก
9. อัตราส่วนระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอนและผู้เรียนมีความเหมาะสม	4.01	0.82	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.10	0.79	มาก

จากตาราง 14 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอนของนักศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.73) โดยค่าเฉลี่ยรวม คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.79)

จากนั้นผู้วิจัยรวบรวมความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆของนักศึกษา เกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอนของหลักสูตร แสดงดังตาราง

ตาราง 15 ความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาประเด็นคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอนของหลักสูตร

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นด้วย	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นต่าง
อาจารย์สอนดีมากและเข้าใจได้ง่ายมาก นักศึกษาได้มีส่วนร่วมไปด้วยในการสอนของอาจารย์ อีกทั้งยังมีการทำกิจกรรมที่เป็นการช่วยเพิ่มความรู้ไปในตัวอีกด้วยคะ	ถึงแม้การสอนของอาจารย์หรือวิทยากรบางท่านมีความเข้าใจง่ายแต่บางที่อาจมีการนอกเนื้อหาในช่วงแรกมากเกินไปและบางท่านอาจมีการใช้คำที่เข้าใจยากและมีความเปิดกว้างในบทเรียนมากเกินไปจนไม่อาจจับประเด็นสำคัญได้
อาจารย์ที่สอนสอนได้อย่างดี ทำให้เข้าใจในเนื้อหาต่างๆได้ อย่างง่ายดาย และการเรียนการสอนก็น่าสนใจ	อยากให้อาจารย์ผู้สอนเพิ่มการสื่อสารหรือกิจกรรมในห้องเรียนให้มากขึ้นคะ
อธิบายเข้าใจ ให้ความรู้นอกเหนือบทเรียนอีกเยอะแยะ เรียนสนุกดี	อยากให้เพิ่มสื่อการสอนที่เกี่ยวกับการสอน เพื่อให้เนื้อหาที่น่าสนใจมากขึ้น
อาจารย์ที่เป็นผู้สอนก็มีความรู้ความสามารถเหมาะสม และสอนได้อย่างเข้าใจ สนุก เข้าถึงบทเรียน	อยากให้อาจารย์สอนให้สนุกและมีการเล่นเกมตอบข้อๆ
อ.สอนเข้าใจ สามารถนำเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ได้มีส่วนร่วมในความคิดของอ. ได้มีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น ได้ใช้ความคิดของตัวเอง	ผู้ช่วยสอนบางคนพูดจาไม่น่าฟังคะ ชอบเหวี่ยง ควรแก้ไขนะคะ บางทีไปสอบเพื่อความเข้าใจแต่กลับโดนเหวี่ยงใส่คะ
อาจารย์สอนไปพร้อม ๆ กับการเล่าเรื่องราวได้สนุก ไม่น่าเบื่อ	อยากให้อาจารย์ปรับกลยุทธ์การสอนให้หลากหลายมากกว่าการนั่งบรรยายแบบเดิมๆ มันดูน่าเบื่อ ไม่น่าเรียน
อาจารย์สอนรู้เรื่องและให้ความรู้อย่างชัดเจนและเต็มที่กับการสอนมาก	อยากให้ผู้ช่วยสอนพูดจาดีดี ปรับปรุงบุคลากรในบริการนักศึกษา
อาจารย์และวิทยากรผู้ให้ความรู้ ให้ความรู้ได้อย่างชัดเจน เข้าใจง่ายตรงประเด็น	ผู้ช่วยสอนควรเข้าถึงนักศึกษาให้มากกว่านี้ เนื่องจากเรียนในห้องที่ใหญ่

จากตาราง 15 จะพบว่าความคิดเห็นเพิ่มเติมของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอนของหลักสูตร เน้นไปในด้านการนำเสนอการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอน ความรู้ความสามารถในการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา นอกจากนี้ยังพบในส่วนของการทำงานของผู้ช่วยสอนหรือเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการนักศึกษาที่ยังไม่สามารถตอบสนองความต้องการแก่นักศึกษาได้

2.2 ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process)

ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเกี่ยวกับ มวลประสบการณ์การเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนที่นักศึกษาได้รับระหว่างที่ศึกษาในหลักสูตร โดยวัดจากการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนและกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

2.2.1 การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษา (QE : Student) และสัมภาษณ์อาจารย์/ ผู้ช่วยสอน (IV : Professor)

ตาราง 16 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา (QE : Student)

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
ด้านสภาพแวดล้อม			
1. อาคาร สถานที่ ในการจัดการเรียนการสอน เพียงพอ/เหมาะสม	3.85	0.90	มาก
2. แสงสว่าง สี เสียง คุณภูมิ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้	3.84	0.90	มาก
3. สื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมและหลากหลาย	3.83	0.90	มาก
4. สภาพแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียนมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้	3.85	0.90	มาก
5. มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน	3.81	0.92	มาก
6. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน	3.93	0.86	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	3.85	0.90	มาก

จากตาราง 16 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านสภาพแวดล้อมของนักศึกษา พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.86) รองลงมา คือ แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.90) โดยค่าเฉลี่ยรวม คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.90)

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ในประเด็นด้านสภาพแวดล้อมของหลักสูตร พบว่ามีความเพียงพอและเหมาะสมของอาคารสถานที่ ในการจัดการเรียนการสอน มีการจัดห้องสำหรับการถ่ายทอดสัญญาณการสอนไปยังห้องส่ง สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้อยู่ห้องบรรยายสด และนักศึกษาที่ศูนย์การศึกษา ขนาดของห้องมีความเหมาะสม

“เพียงพอแต่ขอให้ไม่กว้างเกินไป และสามารถทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีการสื่อสารที่ดีต่อกัน”

(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 1)

“มีความเหมาะสมของการจัดการเรียนรู้ ในด้านแสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ แต่อาจจะต้องมีการปรับปรุงในด้านของระบบเสียง ในห้อง”

(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 2)

“มีการสนับสนุนการเรียนรู้ของนักศึกษาผ่านของสื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้อื่นๆทั้งรูปแบบออนไลน์ และออฟไลน์ แต่อาจยังขาดการประชาสัมพันธ์ในการเข้าถึงสื่อที่ดี”

(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 3)

“บรรยากาศในชั้นเรียนสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ แม้จะเป็นชั้นเรียนขนาดใหญ่ แต่ผู้เรียนมีส่วนร่วมผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนเป็นอย่างดี”

(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 4)

มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา “มีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษา ทั้งกิจกรรมการเก็บคะแนน และการบรรยายจากวิทยากรพิเศษ”

(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 5)

ในส่วนของปฏิสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน จะขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษาในแต่ละคลาส ในคลาสที่จำนวนนักศึกษาไม่เกิน 300 คน ผู้สอนอาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน มีปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษาได้อย่างทั่วถึง แต่สำหรับคลาสที่นักศึกษาตั้งแต่ 300 คนขึ้นไป พบว่ายังการปฏิสัมพันธ์กับนักศึกษายังทำได้ค่อนข้างน้อย ยกเว้นกับนักศึกษาที่อยู่ในห้องส่งเท่านั้น

“ผู้ช่วยสอนให้ความสะดวกแก่ผู้สอนและนักศึกษาเป็นอย่างดี แต่ในชั้นเรียนใหญ่ขอเสนอให้ผู้ช่วยสอนเข้ามาควบคุมนักศึกษาที่คุยกันระหว่างการสอนและการบรรยายพิเศษจากวิทยากรด้วย
จะดีมาก”

(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 6)

2.2.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ผู้วิจัยมุ่งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับกิจกรรม การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตรของนักศึกษา (QE : Student) ดังนี้

ตาราง 17 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร ของนักศึกษา (QE : Student)

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
ด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร			
1. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป	4.00	0.76	มาก
2. อาจารย์ผู้สอนจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น และหลากหลาย	3.99	0.78	มาก
3. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา	3.97	0.82	มาก
4. อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์ตรง กระบวนการคิด และการมี	4.00	0.84	มาก

ตาราง 17 (ต่อ)

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
ส่วนรวม			
5. อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชา	4.01	0.79	มาก
6. อาจารย์ผู้สอนแนะนำสื่อการเรียนรู้นี้แก่นักศึกษาอย่างเหมาะสม	4.03	0.81	มาก
ระดับความคิดเห็นเฉลี่ย	4.00	0.80	มาก

จากตาราง 17 ผลการประเมินความคิดเห็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตรของนักศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนแนะนำสื่อการเรียนรู้นี้แก่นักศึกษาอย่างเหมาะสม ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.81) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชา เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.79) โดยค่าเฉลี่ยรวม ด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.80)

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ในประเด็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร พบว่าในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ในบางรายวิชาการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนนักศึกษา ทำให้กิจกรรมบางกิจกรรมไม่เกิดผลลัพธ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ด้านเอกสาร อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน พบว่าสำนักวิชาการศึกษาทั่วไป ๓ ผู้ดูแลหลักสูตรมีความพร้อมในด้านเอกสาร มีการจัดเตรียมเอกสารประกอบการสอน ให้กับนักศึกษารวมไปถึงสื่อการเรียนการสอน ไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์รายวิชา ที่นักศึกษาสามารถเข้าศึกษาและเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตลอดเวลา

“การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งการจัดกิจกรรมในแต่ละวิชาค่อนข้างสอดคล้องและเหมาะสม กิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ของหลักสูตร ผู้เรียนได้ร่วมทำกิจกรรม และร่วมแสดงความคิดเห็นมากยิ่งขึ้น”
(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 1)

ด้านการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการวางแผนการเรียนการสอนพบว่า นักศึกษายังสามารถมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ผู้สอนได้ เนื่องจากข้อจำกัดด้านจำนวนนักศึกษา ดังนั้น การวางแผนกิจกรรมการเรียนการสอน จะเป็นการวางแผนโดยอาจารย์ผู้สอนกำหนด ให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของแต่ละรายวิชา และเป็นไปในทิศทางเดียวกันของรายวิชาทั้งหมดในหลักสูตร

“ในส่วนของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในการวางแผนการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็นการจัดการเรียนการสอนชั้นใหญ่ คณะผู้เรียนจากหลายคณะหลายสาขา”
(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 2)

ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาศึกษาทั่วไป เป็นการจัดการเรียนการสอนแบบกลุ่มใหญ่ พบว่า มีช่องทางให้นักศึกษาได้ศึกษาเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน ในส่วนของ e-learning โดยจะมีให้กับนักศึกษาในทุกรายวิชา อีกทั้งยังมีแหล่งสนับสนุนอื่นๆ เช่น ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ สำหรับการสืบค้นข้อมูลต่างๆ สำนักวิทยบริการที่เป็นแหล่งสืบค้นข้อมูลที่เป็นหนังสือ ตำรา วารสารวิชาการ

“มีการส่งเสริมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียน นอกเหนือจากการทำกิจกรรมในชั้นเรียน GE มีเว็บไซต์รายวิชา ที่นักศึกษาเข้าไปทำแบบฝึกหัดเก็บคะแนน และทวนสอบได้”
(อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร 3)

จากนั้นผู้วิจัยเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์ออนไลน์ของนักศึกษาเกี่ยวกับประเด็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร “ความเหมาะสมของกระบวนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในรายวิชา” ผู้วิจัยนำเสนอ ดังตาราง

ตาราง 18 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาประเด็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นด้วย	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นต่าง
เหมาะสม อาจารย์ผู้สอนให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการถามตอบในคลาสเรียน มีการพูดที่ดึงดูดให้นักศึกษาสนใจในการเรียน อธิบายชัดเจนเข้าใจง่าย	มีระบบการเช็คการเข้าเรียนของนักศึกษาอย่างเข้มงวด และเคร่งครัดเกินไปเนื่องจากสภาวะวิกฤตโควิดที่ไม่เอื้ออำนวย

ตาราง 18 (ต่อ)

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นด้วย	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นต่าง
วิธีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนนั้นถือว่ามีความเหมาะสม เพราะมีทั้งการเรียนในห้องและการทำแบบฝึกหัด หลังจากเรียนเสร็จ ในส่วนของการเก็บคะแนนก็มีการแบ่งส่วนในการเก็บออกเป็นส่วนต่าง ๆ ทั้งระหว่างเรียน	ไม่เหมาะสม เพราะเรียนออนไลน์ไม่เข้าใจค่ะ การเรียนไม่ค่อยสะดวก และเรียนไม่ค่อยรู้เรื่อง คิดว่าการที่ไปนั่งเรียนในห้องจะรู้เรื่องมากกว่านี้ หรือไม่ก็ สอนออนไลน์โดยที่น.ศ. ได้มีส่วนร่วมด้วย
เหมาะสม แต่เนื่องด้วยมีปัญหาด้านโควิดจึงมีการปรับเปลี่ยน ทำให้ต้องปรับเปลี่ยนการเรียนแต่ก็สามารถปรับเปลี่ยนได้ เหมาะสม	การเกิดโรคระบาดโควิด ทำให้ติดตามข้อมูลข่าวสารได้ยาก และบางครั้งไม่เห็นข้อมูลข่าวสารเลย
เหมาะสมเนื่องจากเกิดสถานการณ์ไวรัสโคโรนาการจัดการเรียนการสอนออนไลน์และการสอบออนไลน์จึงตอบสนองต่อความต้องการและความปลอดภัย	ไม่เหมาะสม เพราะได้รับข้อมูลข่าวสารที่ไม่ทั้งถึง และข่าวสารที่ได้รับก็เข้าใจได้ยากในบางครั้ง
เหมาะสม เพราะในช่วงนี้มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องโควิด-19 ที่กำลังระบาดจึงต้องจัดกิจกรรมและการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม เพื่อให้นักศึกษาได้ศึกษาและเรียนรู้วิชาเรียนในรูปแบบออนไลน์และปลอดภัยต่อโรค	จากช่วงสถานการณ์โรคระบาดแล้วก็ยังไม่เหมาะสมเท่าไรนัก เพราะนักศึกษาไม่สามารถได้รับความรู้และประสบการณ์ได้อย่างเต็มที่ และไม่ได้รับสิทธิที่ควรจะได้ขั้นพื้นฐาน
เหมาะสม ให้นักศึกษาได้มีกิจกรรมในการเก็บคะแนนทางออนไลน์ซึ่งเข้ากับบทเรียนเพราะยุคปัจจุบันนี้ในช่วงโลก ภิวัตน์ส่วนใหญ่จะมีความสะดวกสบายรับข้อมูลข่าวสารได้ง่ายจากอินเทอร์เน็ตและมือถือ จึงเหมาะสมและสะดวกในการค้นคว้าหาความรู้ไม่จำเป็นต้องในห้องเรียนอย่างเดียว	ชอบวิธีการสอนในคลาสรวมเจอกันนักศึกษา กับวิทยากรมากกว่าการเรียนผ่านออนไลน์ เพราะออนไลน์จะเข้าใจได้ยากกว่าเรียนที่มหาลัย
เหมาะสม เพราะได้ทั้งศึกษาหาข้อมูลด้วยตนเองและดูการเรียนการสอนผ่านวิดีโอซึ่งเป็นการสะดวกสบายในช่วงสถานการณ์โควิด19นี้	ก่อนเกิดโควิด มีการสอนดี แต่หลังจากจากนั้นเกิดปัญหาโควิด ต้องเรียนออนไลน์ทำให้เรียนไม่ค่อยรู้เรื่อง
มีการจัดการเรียนการสอนที่เหมาะสม ไม่ว่าจะเป็นเวลาในการสอน ข้อมูลที่นำมาสอน มีข้อมูลที่เป็นประโยชน์อย่างมาก ให้กับนักศึกษา	ช่วงนี้มีโรคโควิด19 ทำให้ต้องเรียนรู้อยู่อยู่ที่ห้อง ไม่ต่างอะไรกับอ่านหนังสืออ่านเอง และที่บ้านไม่มีคอมพิวเตอร์ลำบากในการสอบ
เหมาะสม กิจกรรมสามารถปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และสามารถจัดการกับปัญหาและมีการแก้ไขปัญหาได้	ไม่เหมาะสม เนื่องจากเกิดโรคระบาด แล้วการเข้าถึงข่าวสารลำบากต่อการเรียน
วิธีการจัดการเรียนรู้อีกหนึ่งส่วนเน้นไปที่การบรรยายให้เกิดความเข้าใจและนักศึกษาสามารถวิเคราะห์ตามได้ การซัก	เข้าใจในการเรียนจากแบบฝึกหัดที่ได้ทำ และเอกสารที่มีให้ในหน้าเว็บ แต่การประชาสัมพันธ์ในการทำ

ตาราง 18 (ต่อ)

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นด้วย	ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เห็นต่าง
กิจกรรมอยู่ในขั้นเหมาะสม	แบบฝึกหัดยังไม่ทั่วถึงและหาได้ยาก
เหมาะสม เนื่องจากสถานการณ์ในปัจจุบันจำเป็นต้องเรียนออนไลน์ ระบบ ge มีความพร้อมในด้านเทคโนโลยี	ไม่ค่อยดี เพราะเรียนออนไลน์ไม่รู้เรื่องเท่าไปนั่งฟังในห้องเรียน แต่รูปแบบงาน การสอบ ถือว่าดีเลยคะ
เหมาะสม เพราะมีการให้ความรู้ที่ทั่วถึงและมีการจัดกิจกรรมที่เสริมความรู้ให้กับผู้เรียน	ไม่เหมาะสม / เพราะบางที่อาจารย์ไม่สามารถเข้าถึงนักศึกษาได้
เหมาะสม เพราะมีทั้งการเรียน และกิจกรรมที่มีวิทยากรเข้ามาให้ความรู้บ้าง อันนี้ถือว่าดีมาก นอกจากนี้ที่เราได้เรียนในส่วนเนื้อหาแล้ว เรายังได้ฟังประสบการณ์ของวิทยากรด้วย ทำให้เราสามารถเอาประสบการณ์ของวิทยากรมาปรับใช้ได้	ไม่เหมาะสม เพราะคนเรียนเยอะเกินไปทำให้คุยกันเสียงดังไม่มีสมาธิในการเรียนไม่เหมือนกับการเรียนในห้องเรียนเล็กๆ
เหมาะสม เพราะนำเทคโนโลยีมาใช้กับช่วงสถานการณ์โควิดได้ดีมากยิ่งขึ้น	กิจกรรมไม่ค่อยสนุกเท่าไร แต่วิธีการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนมีความเหมาะสม
มีความเหมาะสม มีการนำสื่อต่างๆมาช่วยในการเรียนการสอนทำให้การเรียนมีความน่าสนใจไม่น่าเบื่อ ทำให้เข้าใจเนื้อหาการเรียนมากขึ้น	ไม่เหมาะสม สอนน่าเบื่อไป วิชานี้เป็นวิชาที่เนื้อหาสนุกถ้ามีรูปแบบการสอนที่ดีจะดีมาก
มีเนื้อหาตามบทเรียนให้อ่าน และมีแบบฝึกหัดให้ได้ทบทวนบทเรียน	เหมาะสมพอสมควรเพราะเป็นการเรียนที่อิสระแต่ไม่ค่อยทั่วถึงเหมาะกับการเรียนคนกลุ่มน้อย
รู้สึกสะดวกในการเรียนและสามารถอ่านหนังสือหรือทำกิจกรรมได้อย่างรวดเร็วและคล่องแคล่ว	ไม่เหมาะสมเนื่องจากในสถานการณ์โควิดได้รับข่าวสารค่อนข้างน้อย และมีการจำกัดเวลาที่สั้นเกินไป

จากตาราง 18 จะพบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนของหลักสูตร ในช่วงที่เกิดสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ทำให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนจากเดิม ที่เป็นการเรียนการสอนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ เป็นการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เทคโนโลยีต่างๆ ที่เพิ่มเข้ามา นักศึกษาส่วนใหญ่จะค่อนข้างพอใจกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ รวมถึงกิจกรรมที่ยังคงสามารถตอบสนองกับการเรียนในรูปแบบออนไลน์ได้ แต่ในส่วนของ การปรับเปลี่ยนมาเป็นรูปแบบออนไลน์ยังพบว่ามีปัญหาในด้านการสื่อสารที่อาจจะยังไม่ทั่วถึงกับนักศึกษาในบางกลุ่ม อีกทั้งรูปแบบการเรียนการสอนแบบออนไลน์อาจไม่เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความต้องการในการรับรู้ที่แตกต่างกัน รวมถึงด้านความพร้อมในด้านอุปกรณ์ส่วนตัวของนักศึกษาที่ยังคงพบว่านักศึกษาบางส่วนไม่สามารถเข้าถึงการเรียนออนไลน์ได้

2.3 ด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome)

ผู้วิจัยมุ่งเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ คุณลักษณะของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ หลังจากได้รับประสบการณ์ต่าง ๆ จากสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตรที่เป็นความเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของนักศึกษาที่เกิดขึ้น โดยมุ่งประเมินเกี่ยวกับ เกเรตเฉลี่ย อัตราการคงอยู่ของนักศึกษาตลอดหลักสูตรการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก และสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement) ของหลักสูตรฯ

2.3.1 เกเรตเฉลี่ย ค่าระดับคะแนนที่นักศึกษาที่ได้รับจากการประเมินผลการเรียนรู้ ในรายวิชาศึกษาทั่วไป ผู้วิจัยวัดจากค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มวิชาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ แบ่งออกเป็น 12 ระดับ เรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้แก่ A, A-, B+, B, B-, C+, C, C-, D+, D, D- และ F โดยค่าเฉลี่ยรวมที่ผ่านเกณฑ์จะต้องอยู่ในระดับ D- ขึ้นไป

ตาราง 19 ค่าระดับคะแนนที่นักศึกษาที่ได้รับจากการประเมินผลการเรียน กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

ค่าระดับ คะแนน	กลุ่มวิชา ภาษา (คน)	ร้อยละ	กลุ่มวิชา มนุษยศาสตร์ และ สังคมศาสตร์ (คน)	ร้อยละ	กลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์ และ คณิตศาสตร์ (คน)	ร้อยละ	รวม 3 กลุ่ม	ร้อยละ
A	354	4.63	1,188	15.28	99	1.74	1,641	7.77
A-	341	4.46	976	12.55	215	3.77	1,532	7.25
B+	507	6.62	1,031	13.26	343	6.02	1,881	8.90
B	618	8.08	1,040	13.38	550	9.65	2,208	10.45
B-	725	9.47	898	11.55	679	11.91	2,302	10.90
C+	874	11.42	788	10.14	740	12.98	2,402	11.37
C	929	12.14	668	8.59	822	14.42	2,419	11.45
C-	1,015	13.26	483	6.21	762	13.37	2,260	10.70
D+	918	12.00	339	4.36	635	11.14	1,892	8.96
D	714	9.33	210	2.70	467	8.19	1,391	6.58
D-	512	6.69	115	1.48	304	5.33	931	4.41
F	146	1.91	39	0.50	83	1.46	268	1.27
รวม	7,653	100.00	7,775	100.00	5,699	100.00	21,127	100.00

จากตาราง 19 ค่าระดับคะแนนที่นักศึกษาที่ได้รับจากการประเมินผลการเรียน **กลุ่มวิชาภาษา** จำนวน 7,653 คน พบว่า นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ (D-) จำนวน 7,507 คน คิดเป็นร้อยละ 98.09 **กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** จำนวน 7,775 คน พบว่า นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ (D-) จำนวน 7,736 คน คิดเป็นร้อยละ 99.05 และ **กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์** จำนวน 5,699 คน พบว่า นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ (D-) จำนวน 5,616 คน คิดเป็นร้อยละ 98.54

ในภาพรวมของทุกกลุ่ม จำนวน 21,127 คน พบว่า นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ (D-) จำนวน 20,859 คน คิดเป็นร้อยละ 98.73

จากการเก็บข้อมูลเพิ่มเติมพบว่านักศึกษาที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ (F) ในแต่ละรายวิชา เป็นนักศึกษาที่ไม่มีในการทำกิจกรรมใดๆ ในการเรียน และไม่มีร่องรอยของคะแนนต่างๆ ส่งผลให้นักศึกษามีผลการเรียนเป็น F ซึ่งจะนำไปสู่การถอนรายวิชาหรือยกเลิกรายวิชาในภายหลัง โดยในภาพรวมของทั้ง 3 กลุ่มวิชา มีนักศึกษาที่มีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยไม่ผ่านเกณฑ์ (F) คิดเป็นร้อยละ 1.27 ของนักศึกษาทั้งหมด

2.3.2 อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา

จำนวนนักศึกษาที่เรียนจบตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร ในระยะเวลาที่กำหนด จะต้องมียุทธศาสตร์ระยะเวลาเรียนไม่น้อยกว่า 80 เปอร์เซ็นต์ของระยะเวลาเรียนทั้งหมด ในที่นี้ผู้วิจัยตรวจสอบจากจำนวนนักศึกษาที่ยกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา (W) โดยแบ่งตามกลุ่มวิชา 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยรวมการยกเลิก/ถอนรายวิชาของแต่ละกลุ่ม รวมไปถึงปัญหาและสาเหตุของการยกเลิก/ถอนรายวิชาของนักศึกษาโดยการเก็บข้อมูลแบบสัมภาษณ์จากนักศึกษา (IV : Student)

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่ยกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา (W) จากภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 โดยเปรียบเทียบจำนวนนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร แสดงดังตาราง

ตาราง 20 เปรียบเทียบจำนวนนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน นักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียน และนักศึกษายกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา (W)

กลุ่ม	จำนวน นักศึกษาที่ ลงทะเบียน เรียน	จำนวน นักศึกษาที่ เรียนครบ ตามเวลา เรียน	ร้อยละ	จำนวนนักศึกษา ยกเลิกรายวิชา หรือถอนรายวิชา (W)	ร้อยละ
1. กลุ่มวิชาภาษา	9,386	7,653	81.54	1,733	18.46
2. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	8,274	7,775	93.97	4,99	6.03
3. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และ คณิตศาสตร์	6,569	5,699	86.76	870	13.24
รวมทั้งสิ้น	24,229	7,653	87.20	3,102	12.80

จากตาราง 20 จำนวนนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร กลุ่มวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.97 รองลงมา คือ กลุ่มวิชา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 86.76 และ กลุ่มวิชาภาษา จำนวนนักศึกษาที่เรียน ครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.54 ในภาพรวมจำนวนนักศึกษาที่ เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 87.20 ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน ทั้งหมด

จำนวนนักศึกษาที่ยกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา (W) พบว่า กลุ่มวิชาภาษา มีจำนวน นักศึกษายกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา (W) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 18.46 รองลงมา คือ กลุ่ม วิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 13.24 และ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ จำนวนนักศึกษายกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา (W) น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 6.03

จากข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของนักศึกษาในประเด็น **อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา** เกี่ยวกับปัญหาหรือสาเหตุของการยกเลิก/ถอนรายวิชา ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ผู้วิจัย สามารถสรุปผลได้ เป็นประเด็น ดังต่อไปนี้

1) เกردไม่ถึง คะแนนไม่ถึงตามเกณฑ์ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่ากำหนด หรือไม่พึงพอใจ

นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ยกเลิก/ถอนรายวิชา ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พบว่ามี สาเหตุหลักมาจากคะแนนรวมไปถึงเกณฑ์เป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากการเรียนการสอนใน

รายวิชาของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จะมีระบบตรวจสอบคะแนน (TSS) ซึ่งนักศึกษาจะทราบคะแนนรวมทั้งหมดของรายวิชา ทำให้นักศึกษาสามารถประเมินความและตัดสินใจเกี่ยวกับการยกเลิก/ ถอนรายวิชา เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อเกรดเฉลี่ยรวม

2) ปัญหาเกี่ยวกับรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่ไม่ตอบสนองต่อความสนใจของนักศึกษา รวมถึงความพร้อมของระบบสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน

ในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นกลุ่มใหญ่ ทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมที่ตอบรับและเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละสาขาวิชาได้ ดังนั้นกิจกรรมการเรียนการสอนไม่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาจึงเป็นหนึ่งสาเหตุในการยกเลิก/ ถอนรายวิชาของนักศึกษา

3) การบริหารจัดการเวลาเรียน ความรับผิดชอบ รวมถึงความพร้อมในการเรียนของนักศึกษา

จากการสัมภาษณ์ พบว่าการปรับตัวในด้านการเรียนของนักศึกษา ในรายวิชาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ซึ่งนักศึกษาจะต้องมีความรับผิดชอบตนเอง ซึ่งแตกต่างจากการเรียนรายวิชาในคณะที่นักศึกษาศึกษาอยู่นั้น เมื่อนักศึกษาไม่สามารถบริหารจัดการเวลาในการเรียนได้ จึงส่งผลให้นักศึกษาตัดสินใจยกเลิก/ ถอนรายวิชา

4) ปัญหาการลงทะเบียนผิดวิชา/ ผิดกลุ่มเรียนรวมถึงปัญหาระบบการลงทะเบียน

เนื่องจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จัดการเรียนการสอนในรูปแบบการเรียนกลุ่มใหญ่ และจัดการเรียนการสอนครอบคลุมทั้งคณะวิทยาลัย รวมไปถึงศูนย์การศึกษาทั้งหมด ทำให้มีกลุ่มเรียนเป็นจำนวนมาก เพื่อรองรับกับการลงทะเบียนเรียนของนักศึกษา โดยภาคการศึกษาที่ผ่านมา จะพบว่านักศึกษาไม่ได้ศึกษาข้อมูลก่อนการลงทะเบียน หรือบางครั้งฝากเพื่อนลงทะเบียน ทำให้เกิดปัญหาการลงทะเบียนผิดวิชา/ ผิดกลุ่มเรียน เป็นจำนวนมาก

5) สถานภาพทางการเงิน

เนื่องจากระบบการลงทะเบียนเรียนของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา นักศึกษาสามารถลงทะเบียนเรียนโดยที่ยังไม่ต้องชำระค่าเทอมได้ นักศึกษาที่มีปัญหาด้านสถานภาพทางการเงินจะตัดสินใจ ยกเลิก/ ถอนรายวิชา แต่นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมตามรายวิชาทั้งหมดเพื่อเก็บเป็นข้อมูล และทำการลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนถัดไป โดยทางสำนักวิชาการศึกษาทั่วไปฯ จะดำเนินการส่งผลการเรียนย้อนหลังให้กับนักศึกษากรณีจ่ายค่าเทอมล่าช้า

2.3.3 การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเกี่ยวกับ การนำความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร ไปประยุกต์ใช้ในการเรียนของวิชาเอกของนักศึกษา ซึ่งต้องมีความสอดคล้องกับความต้องการของ วิชาเอก ที่จะนำไปใช้ เป็นความรู้พื้นฐานในการเรียนรายวิชาอื่น ๆ ต่อไป ในที่นี้ ประเมินจากความ สอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก โดยการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนของคณะ และคะแนน เฉลี่ยก่อนเรียนในรายวิชาที่สอดคล้องกับรายวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชา ภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดย การใช้แบบทดสอบก่อนเรียนที่สร้างขึ้น โดยอาจารย์ผู้สอนโดยตรวจสอบ และตรวจสอบความ สอดคล้องของข้อสอบโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการประเมิน จำนวน 3 ท่าน

ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนจากคณะ (IV : major) ในประเด็น การนำความรู้ไป ใช้ในวิชาเอก ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ เป็นประเด็น ดังต่อไปนี้

1) ความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความต้องการ ของวิชาเอก/คณะ และได้รับความร่วมมือจากทางคณะ

“สอดคล้องกับบางวิชา เช่น วิชาทางศิลปะ เหมาะสมและสอดคล้องกับคณะศิลปกรรม แต่ก็สามารถเป็นพื้นฐานความรู้รอบตัวกับคณะอื่นๆได้”

(อาจารย์ผู้สอนจากคณะ 1)

“รายวิชาส่วนใหญ่เป็นพื้นฐานที่สอดคล้องทั้งด้านวิชาการ การดำเนินชีวิต ด้านภาษา และด้านจริยธรรม”

(อาจารย์ผู้สอนจากคณะ 2)

2) นักศึกษาที่เรียนในรายวิชาเอก/ คณะ สามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากรายวิชา ศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนได้ เนื่องจากรายวิชาศึกษาทั่วไป เป็นพื้นฐานของรายวิชา ต่างๆ ที่ครอบคลุม ด้านภาษา ด้านสังคม และด้านวิทยาศาสตร์

“นักศึกษาสามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากรายวิชาศึกษาทั่วไปไปใช้ได้บางส่วน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับผู้เรียนที่จะสามารถนำไปบูรณาการ หรือประยุกต์ใช้ให้เข้ากับคณะ/ วิชาเอกได้หรือไม่”

(อาจารย์ผู้สอนจากคณะ 1)

“สามารถนำไปใช้ในด้านคุณธรรม จริยธรรม”

(อาจารย์ผู้สอนจากคณะ 2)

ในส่วนของการนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนของวิชาเอก ผู้วิจัยได้ทำการศึกษารายวิชาในหลักสูตรต่าง ๆ ที่เปิดสอนภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และเปรียบเทียบคำอธิบายรายวิชา จุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาที่สอดคล้องกับรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 โดยคัดเลือกจำนวน 3 รายวิชา แบ่งกลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ และกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ดังนี้

ตาราง 21 แสดงรายละเอียดการเปรียบเทียบรายวิชาเพื่อวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของนักศึกษา

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	วิชาในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	หลักสูตรของคณะ
กลุ่มวิชาภาษา	GELO102 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน ตลอดจนความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรมตะวันตก รวมทั้ง การสืบค้นสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ การอ้างอิง และเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ ต่างๆ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์	ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน การฝึกฟัง พูดและเขียนภาษาที่ใช้ในการสมัครงานอาชีพต่างๆ เทคนิค การพูดได้ตอบในการสอบสัมภาษณ์และการเขียนใบสมัครงาน (สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา)
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์	GEH0102 สังคมไทยในบริบทโลก แนวความคิดพื้นฐานในเรื่องวิวัฒนาการทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของ ไทยความสัมพันธ์ และบทบาทของประเทศไทยในบริบทอาเซียนและระดับสากล โดยเน้นการศึกษาด้านผลประโยชน์ และผลกระทบจากาการที่ไทยได้เข้า เป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก	SCM 1102 สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองไทย สถาบันทางสังคม วัฒนธรรม ระบบเศรษฐกิจ และกระบวนการทางการเมือง ทฤษฎีแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองไทย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ การมีส่วนร่วมในการพัฒนา ประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข(หลักสูตรศิลปศาสตร บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสังคมและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์)
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์	GES0203 ความรู้เท่าทันสารสนเทศ ความสำคัญของข้อมูลสารสนเทศ การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศได้เร็วและมี ประสิทธิภาพ ประเมินสารสนเทศได้อย่างมีวิจารณญาณ ใช้และจัดการ สารสนเทศได้ตรงและสร้างสรรค์ ประยุกต์ความเข้าใจ เชิงจริยธรรม และเชิง กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศ	ISC1102 พื้นฐานทางระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับระบบสารสนเทศ การศึกษาระบบสารสนเทศใน บริบททางสังคมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ประเภทของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ระบบประมวลผลรายการ ระบบ สนับสนุนการตัดสินใจ ระบบผู้เชี่ยวชาญ การพัฒนาระบบสารสนเทศ จริยธรรมและความมั่นคงปลอดภัยของระบบ (หลักสูตรสารสนเทศศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสารสนเทศศาสตร์ แขนงระบบ สารสนเทศเพื่อการจัดการ พ.ศ.2560)

จากนั้นผู้วิจัยทำการวิเคราะห์คุณภาพข้อสอบของแต่ละรายวิชาโดยนำผลการสอบของนักศึกษาในภาคเรียนก่อน มาใช้หาคุณภาพของข้อสอบ โดยหาค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ ค่าความยากง่าย และอำนาจจำแนกของข้อสอบ ได้ผลดังตาราง

ตาราง 22 แสดงผลการหาคุณภาพข้อสอบรายวิชาที่จะวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของนักศึกษา

รายวิชา	ค่าความเชื่อมั่น	ค่าความยากง่าย	ค่าอำนาจจำแนก
ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน	0.91	0.48 - 1.00	0 - 0.51
SCM1102 สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองไทย	0.90	0.06 - 0.94	0.11 - 1.00
ISC1102 พื้นฐานทางระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ	0.92	0.14 - 0.94	0.13 - 0.68

จากนั้นผู้วิจัยทำการคัดเลือกข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์ และข้อสอบที่สามารถปรับแก้ได้ สร้างเป็นแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยการทดสอบในรูปแบบออนไลน์ ไปใช้กับกลุ่มนักศึกษาที่ผ่านการเรียนรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมาแล้ว ในภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2563 เพื่อวัดการนำความรู้ไปใช้ แสดงรายละเอียดได้ ดังตาราง

ตาราง 23 แสดงรายละเอียดแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 3 รายวิชา

รายวิชา	ประเภทข้อสอบ	จำนวนข้อสอบ	จำนวนผู้เรียน
ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน	ปรนัย/ อัตนัย	25 ข้อ	30 คน (ชั้นปี 3)
SCM1102 สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองไทย	อัตนัย	30 ข้อ	30 คน (ชั้นปี 2)
ISC1102 พื้นฐานทางระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ	ปรนัย	30 ข้อ	30 คน (ชั้นปี 3)

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบไปใช้กับนักศึกษา (pre-test) ในภาคเรียนฤดูร้อน ปีการศึกษา 2562 เนื่องในสถานการณ์ ตามประกาศ เรื่อง แนวทางการจัดการเรียนการสอนในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อโรค COVID-19 มีแนวทางให้จัดการจัดการเรียนการสอน และปรับการจัดการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์ ผู้วิจัยจึงปรับรูปแบบการทดสอบเป็นรูปแบบออนไลน์ โดยใช้เครื่องมือสนับสนุน Google Form ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสร้างแบบสอบถาม หรือข้อสอบออนไลน์

ENL3717 : English for Office Communication (Pre-test)

Part A: Rearrange the following conversations into the correct order. (Items 1-10)
 Part B: Which of the following doesn't belong to the group? (Items 11-15)
 Part C: Fill in the blank with appropriate word. (Items 16-20)
 Part D: Rearrange each word into appropriate sentence. (Items 16-25)

*สำเนา

รหัสนักศึกษา *

คำตอบของคุณ

ชื่อ-นามสกุล *

คำตอบของคุณ

ถัดไป

หน้า 1 จาก 6

Part A: Rearrange the following conversations into the correct order.

(Items 6-10)

a. GameZ Corporation. How can I help you?
 b. Hello. Could you put me through to Mr. Hiroshi, please?
 c. Yes. Could you tell me who's calling, please?
 d. Yes. My name is Chihya Dewi. I'm calling about repairs to my submarine.
 e. Could you hold the line please, Ms. Dewi.

6. _____

a. GameZ Corporation. How can I help you?

7. _____

เลือก

Part C: Fill in the blank with appropriate word.

(Items 16-20)

16. Hiroshi and Nadia work together. He is her _____.

เลือก

17. Do you usually _____ your birthday?

เลือก

18. The printer in the office often _____

เลือก

19. John always _____ the office meeting.

เลือก

ภาพประกอบ 11 ตัวอย่างแบบทดสอบ Pre-test ออนไลน์ รายวิชา ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน (กลุ่มวิชาภาษา)

จากนั้นผู้วิจัยนำผลการสอบมาประเมินเทียบกับเกณฑ์ โดยนักศึกษาที่สามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากรายวิชาศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนของวิชาเอกได้ จะต้องมีการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ผ่านเกณฑ์ตั้งแต่ 70% ขึ้นไป (จำนวนข้อสอบ 30 ข้อ นักศึกษาต้องทำได้ไม่น้อยกว่า 21 ข้อ) แสดงผลการทดสอบได้ ดังตาราง

ตาราง 24 ผลการวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของนักศึกษา

รายวิชา	จำนวน นักศึกษาที่ สอบ	จำนวนนักศึกษาที่ สอบผ่านเกณฑ์ (70%)	ร้อยละของนักศึกษา ที่สอบผ่านเกณฑ์
ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัคร งาน	30 คน	20 คน	66.66
SCM1102 สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองไทย	30 คน	25 คน	83.33
ISC1102 พื้นฐานทางระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการ	30 คน	21 คน	70.00

จากตาราง 24 ผลการวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของนักศึกษา พบว่า รายวิชา ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน ซึ่งเป็นรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มภาษา มีผลการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 70% คิดเป็นร้อยละ 66.66 รายวิชา SCM1102 สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองไทย ซึ่งเป็นรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 70% คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ รายวิชา ISC1102 พื้นฐานทางระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ซึ่งเป็นรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 70% คิดเป็นร้อยละ 70

2.3.4 สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ (learning outcome achievement)

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้านผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน เปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) หรือไม่ โดยเก็บข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร นักศึกษา รวมไปถึงการศึกษาเอกสารต่างๆ

ผู้วิจัยได้นำโครงร่างแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (QE : expert) ที่สร้างขึ้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของข้อคำถาม และให้

ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง จากนั้นผู้วิจัยนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence : IOC) ผลการประเมินพบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อข้อคำถามแต่ละข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 0.50 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าข้อคำถามต่างๆ มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้ จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการปรับแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญและนำไปให้โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 3 ท่าน ทำการประเมิน แสดงผล ดังนี้

ตาราง 25 ความคิดเห็นต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน			
1.1 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามความต้องการของสังคม มีเจตคติที่ดี มีความซื่อสัตย์ในคุณค่าของสังคม มีความดี ความงาม ดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงบนรากฐานของความเป็นไทย	3.33	0.58	ปานกลางหรือ เฉยๆ
1.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติ และมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
1.3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดแบบองค์รวม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างผาสุก	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
1.4 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตอาสา มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	3.33	0.58	ปานกลางหรือ เฉยๆ
รวม	3.58	0.43	มากหรือเห็นด้วย

จากตาราง 25 ความคิดเห็นต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้ อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติ และมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน มีความ คิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.00) รองลงมา คือ กระบวนการจัดการเรียนการสอน ของหลักสูตรสามารถเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนาการตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มี ทักษะการคิดแบบองค์รวม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมี ประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.58) โดยภาพรวม มีความคิดเห็นที่มีผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจาก กระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.43)

ตาราง 26 ความคิดเห็นของหลักสูตรเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)			
1. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม			
1.1 นักศึกษาสามารถใช้ดุลยพินิจ ค่านิยม ความมีเหตุผล และเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมในการดำเนินชีวิต	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
1.2 นักศึกษามีวินัย ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และอดทน	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
1.3 นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง	3.33	0.58	ปานกลางหรือเฉยๆ
1.4 นักศึกษาตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	3.75	0.29	มากหรือเห็นด้วย
2. ด้านความรู้			
2.1 มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์กว้างไกล และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต	4.33	0.58	มากหรือเห็นด้วย

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ผลการประเมิน
2.2 นักศึกษามีความรู้ เข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลง สถานการณ์ปัจจุบัน	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
2.3 นักศึกษามีความรู้ เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	4.00	0.38	มากหรือเห็นด้วย
3. ด้านทักษะทางปัญญา			
3.1 นักศึกษามีทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต เพื่อ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
3.2 นักศึกษามีทักษะการคิดแบบองค์รวม	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	3.83	0.29	มากหรือเห็นด้วย
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			
4.1 นักศึกษามีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ	3.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
4.2 นักศึกษาเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคม โลก	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
4.3 นักศึกษามีภาวะผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.67	0.58	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	4.11	0.38	มากหรือเห็นด้วย
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศ			
5.1 นักศึกษามีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข	3.33	0.58	ปานกลางหรือเฉยๆ
5.2 นักศึกษาใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
5.3 นักศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน	4.00	0.00	มากหรือเห็นด้วย
เฉลี่ยรวม	3.78	0.19	มากหรือเห็นด้วย

จากตาราง 26 ความคิดเห็นของหลักสูตรเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.38) รองลงมาคือ ด้านความรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.38) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.29)

จากนั้นผู้วิจัยเก็บข้อมูลการให้สัมภาษณ์ของนักศึกษาในประเด็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร (IV : student) สามารถสรุปผลได้ เป็นประเด็น ดังต่อไปนี้

1) ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

“คิดว่าดีแล้ว แต่หากสามารถจัดรูปแบบการเรียนรู้ใหม่ๆ หรือมีกิจกรรมที่ให้ศึกษาร่วมกับรายวิชาในสาขาหลัก การสัมมนา อบรมนอกสถานที่ หรือรูปแบบอื่นๆ ที่ไม่จำกัดเฉพาะการเรียนรู้ในห้องเรียนและระบบอินเทอร์เน็ตในรูปแบบเดิมๆ เท่านั้น อาจทำให้รายวิชาดูน่าสนใจและนักศึกษาเข้าใจถึงความจำเป็นต่อการศึกษารายวิชานั้นมากขึ้น เห็นภาพอย่างถ่องแท้ว่ามีประโยชน์อย่างไรในชีวิตประจำวันและอนาคต”
(นักศึกษา 1)

“เรียนตามหลักสูตรที่ควรรู้ได้เป็นอย่างดี แต่บางเรื่องควรลงลึกสิ่งที่ไม่เข้าใจ บางเรื่องสอนด้วยตนเองมากกว่าให้นักศึกษากลับไปหาความรู้แล้วไม่เข้าใจ”
(นักศึกษา 2)

“น่าจะอยู่ในระดับที่ปานกลางถึงมากในส่วนของวัตถุประสงค์ เนื่องจากนักศึกษาบางคนยังไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ยังเกิดความสับสนในสิ่งตัวเองชอบหรือไม่ชอบอยู่”
(นักศึกษา 3)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนตรงตามวัตถุประสงค์ เพราะว่าหลักสูตรที่อาจารย์ได้จัดมาให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพตามสายการเรียนได้จริง”
(นักศึกษา 4)

2) ด้านผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

“ทำให้เกิดผลการเรียนรู้เพราะสามารถนำไปประยุกต์ใช้ต่อไปได้”
(นักศึกษา 1)

“เหมาะสม มีคำถามท้ายบทที่แสดงความคิด มีทั้งตัวอย่างที่นำมาประกอบการเรียนการสอน ทำให้ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี”
(นักศึกษา 2)

“กิจกรรมจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่อาจารย์ผู้สอนใช้ในรายวิชาเหมาะสม มีการเชิญวิทยากรจากภายนอกมาให้ความรู้ในเรื่องนั้นๆ และมีการจัดการเรียนการสอนที่น่าสนใจ”
(นักศึกษา 3)

“กระบวนการจัดการเรียนการสอนน่าจะอยู่ในระดับที่ปานกลางถึงมากในส่วนของวัตถุประสงค์ เนื่องจากนักศึกษาบางคนยังไม่เข้าใจในเนื้อหาที่เรียน ยังเกิดความสับสนในสิ่งตัวเองชอบหรือไม่ชอบอยู่”
(นักศึกษา 4)

จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการศึกษาข้อมูล การรับรางวัล หรือผลงานสร้างชื่อเสียงของนักศึกษาในแต่ละคณะ จากการค้นข้อมูลพบว่าการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบออนไลน์เพื่อเผยแพร่แนวคิดรูปแบบการเรียนของนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป ในหัวข้อ “เรียนวิชา GE ยังไงให้ได้เกรด A” โดยนักศึกษาเป็นผู้ออกเล่นประสบการณ์การเรียนรูปแบบการบริหารเวลาในการเรียน รวมไปถึงการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนนำไปปรับใช้กับการเรียนการสอนในคณะ รวมไปถึงผลงานสร้างชื่อเสียงที่ได้รับการยอมรับ

gen-ed.ssrु.ac.th > video > view
เรียนวิชา GE ยังไงให้ได้เกรด A Ep.1

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เปิดหลักสูตรปริญญาตรี เรียนต่อปริญญาโท และ เรียนต่อปริญญาเอก ทั้ง คณะครุศาสตร์และการสอนครู ที่เป็นมาตรฐานสากล.
19 มิ.ย. 2562 - อัปโหลดโดย GE SSRU Online

gen-ed.ssrุ.ac.th > video > view
เรียนวิชา GE ยังไงให้ได้เกรด A Ep.3

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เปิดหลักสูตรปริญญาตรี เรียนต่อปริญญาโท และ เรียนต่อปริญญาเอก ทั้ง คณะครุศาสตร์และการสอนครู ที่เป็นมาตรฐานสากล.
19 มิ.ย. 2562 - อัปโหลดโดย GE SSRU Online

gen-ed.ssrุ.ac.th > video > view
เรียนวิชา GE ยังไงให้ได้เกรด A Ep.2

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เปิดหลักสูตรปริญญาตรี เรียนต่อปริญญาโท และ เรียนต่อปริญญาเอก ทั้ง คณะครุศาสตร์และการสอนครู ที่เป็นมาตรฐานสากล.
19 มิ.ย. 2562 - อัปโหลดโดย GE SSRU Online

ภาพประกอบ 12 สื่อประชาสัมพันธ์ออนไลน์ “เรียนวิชา GE ยังไงให้ได้เกรด A”

สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่นักศึกษาพัฒนาขึ้นจากประสบการณ์ที่ได้รับระหว่างการศึกษ หากรายวิชาหลักการต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเรียนในวิชาเอก หรือคณะ คือการสร้าง Professional Skill ดังนั้นหมวดวิชาศึกษาทั่วไปก็คือส่วนที่สร้าง

Soft Skill นั้นเองโดยเป็นทักษะที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์กับคน เป็นกลุ่มทักษะที่เกี่ยวข้องกับการเข้าสังคมและอารมณ์เป็นหลัก Soft Skills เกิดได้ก็ต่อเมื่อเราผ่านการฝึกฝนและลงมือทำ

โดยทักษะบุคคล/ ทักษะชีวิต (soft skills) ที่กำหนดโดย The Malaysian Quality Framework (MQF) แบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้ คือ 1) ทักษะการสื่อสาร (Communication) 2) ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ (Critical thinking) 3) ทักษะการทำงานเป็นทีม (Teamwork skills) 4) ทักษะการเป็นผู้นำ (Leadership skills) 5) ทักษะการเป็นเจ้าของกิจการ (Entrepreneurial skills) 6) คุณธรรมและจริยธรรม (Ethics) และ 7) ทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong learning skills)

จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า สมรรถนะผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งมากจากการเรียนการสอนของรายวิชาในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพราะ การจัดการเรียนรู้ในรายวิชาศึกษาทั่วไปนั้นจะเน้นการส่งเสริมทักษะในด้านต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้น นั้นหมายถึงสถาบันการศึกษาต่างๆ จะเห็นความสำคัญของรายวิชาศึกษาทั่วไปว่าต้องจัดให้มีขึ้นเพื่อพัฒนาตัวตนของ ผู้เรียน เพราะการมีความรู้ลึกในสาขาที่ผู้เรียนชำนาญเพียงประการเดียวอาจจะไม่เพียงพอให้นักศึกษาสามารถประสบความสำเร็จได้

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ การวิจัยนี้แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การวิเคราะห์หลักสูตร โดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร และ ระยะที่ 2 การประเมินหลักสูตรโดยผู้วิจัยประยุกต์ใช้แนวคิดการประเมิน I-E-O ของ Astin มาใช้ในการประเมิน โดยมีความมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา สามารถสรุปผลการดำเนินงาน โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยเสนอผลการวิจัยตามลำดับ ดังหัวข้อต่อไปนี้

1.1 ผลการวิเคราะห์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.1.1 ด้านแนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร ผลการศึกษาข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิ (Primay Document) การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เล่มหลักสูตร รายงานการประชุม และจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มาจากการศึกษาแนวคิดและแนวทางการพัฒนาหลักสูตร เปรียบเทียบข้อมูลย้อนหลัง จากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2555 และ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2557) และศึกษาในประเด็นต่างๆ คือ 1) นโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย 2) อัตลักษณ์/ เอกลักษณ์/ ปรัชญา/ วิสัยทัศน์ ของมหาวิทยาลัย 3) ปรัชญามหาวิทยาลัยศึกษาทั่วไป และ 4) กระบวนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร จากนั้นมีกระบวนการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) โดยแบ่งออกเป็น 3 ชั้น คือ 1) ชั้นการทบทวนและเตรียมความพร้อมในการพัฒนาหลักสูตร 2) ชั้นศึกษาค้นคว้าข้อมูลการทำหลักสูตร และ 3) ชั้นพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ผลการประเมินหลักสูตรด้านแนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ประเด็นมีการทบทวนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

ก่อนการปรับปรุงหลักสูตร และการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรได้กำหนดแนวทางดำเนินการเป็นลำดับ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.67$, S.D. = 0.47) โดยในภาพรวมของผลการประเมินหลักสูตรด้านแนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร ความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.47)

1.1.2 ด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ผลการศึกษาข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิ (Primay Document) การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เล่มหลักสูตร รายงานการประชุม และจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ที่สร้างขึ้นครอบคลุมผลการเรียนรู้และสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยฯ ประกอบด้วย 4 ข้อ ดังนี้ 1) เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามความต้องการของสังคม มีเจตคติที่ดี มีความซาบซึ้งในคุณค่าของสังคม วัฒนธรรม ความดี ความงาม ดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง บนรากฐานของความเป็นไทย 2) เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติ และมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน 3) เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนา ตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดแบบองค์รวม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างผาสุก และ 4) เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตอาสา มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ผลการประเมินหลักสูตรด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ประเด็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.47) โดยในภาพรวมของผลการประเมินหลักสูตรด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.31)

1.1.3 ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ผลการศึกษาข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิ (Primay Document) การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เล่มหลักสูตร เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ และจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า โครงสร้างของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ และเมื่อนำมา

เปรียบเทียบกับ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2555 และ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2557) พบว่า ไม่มีการเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างของหลักสูตร

ผลการประเมินหลักสูตรด้านโครงสร้างของหลักสูตร พบว่าระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร ประเด็นความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในส่วนของมหาวิทยาลัย ซึ่งกำหนดไว้ จำนวน 30 หน่วยกิต มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) รองลงมาคือประเด็นโครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับแนวคิดของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, S.D. = 0.31) และโดยในภาพรวมของผลการประเมินหลักสูตรด้านโครงสร้างของหลักสูตร ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.47)

1.1.4 ด้านเนื้อหา/ รายวิชาของหลักสูตร ผลการศึกษาข้อมูลจากเอกสารปฐมภูมิ (Primay Document) การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เล่มหลักสูตร และจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า เมื่อเปรียบเทียบกับ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2555 และ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2557) พบว่า มีการเปลี่ยนแปลง ชื่อวิชา (ภาษาไทย/ภาษาอังกฤษ) รหัสวิชา และจำนวนหน่วยกิต และมีส่วนของรายวิชาที่ปรับเปลี่ยนเนื้อหาและรายวิชาที่เพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหา/ วิชา กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรของหลักสูตร หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อรายวิชาในหลักสูตรมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 0.50 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหา/ วิชา กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปมีความสอดคล้องกัน

1.1.5 ด้านการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องของการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 ซึ่งมากกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 0.50 แสดงว่าผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นสอดคล้องกันว่าการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) มีความสอดคล้องกัน

1.2 ผลการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.2.1 ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ (Inputs) แบ่งเป็น 3 ประเด็น คือ คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา และคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน

1) **คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา** จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง และการเก็บข้อมูล พบว่านักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรตรงตามเกณฑ์ของประกาศมหาวิทยาลัย (คุณสมบัติและเงื่อนไขการรับเข้าเป็นนักศึกษา 6 ข้อ) และเป็นไปตามเงื่อนไขของหลักสูตรทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 100

ผลการประเมินความคิดเห็นด้านความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอน และหลักสูตร พบว่า นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวางและสามารถ เชื่อมโยงสิ่งต่างๆรอบตัวได้ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.77) รองลงมา คือ นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรจะต้องมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.76) โดยค่าเฉลี่ยรวม ความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตรของนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.77)

2) **เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา** จากการเก็บข้อมูลที่นักศึกษานำมาขึ้นเพื่อเข้ารับการศึกษาในระดับอุดมศึกษา จากข้อมูลนักศึกษา ปีการศึกษา 2562 จำนวน 7,161 คน พบว่า เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด (มากกว่าหรือเท่ากับ 2.50) จำนวน 5,609 คน คิดเป็นร้อยละ 78.33

3) **คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน** จากการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง รวมไปถึงกำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษาพ.ศ. 2558 พบว่า ระดับคุณวุฒิของอาจารย์ผู้สอนของหลักสูตร เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (คุณวุฒิปริญญาโทหรือเทียบเท่า) คิดเป็นร้อยละ 100 ด้านประสบการณ์ในการสอนของอาจารย์ผู้สอน ของหลักสูตร เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ (ประสบการณ์การสอนไม่น้อยกว่า 5 ปี) คิดเป็นร้อยละ 79.41 ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลจากใบสมัครและ

ประวัติอาจารย์ผู้สอนของหลักสูตร พบว่า อาจารย์ผู้สอน มีความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ ตรงตามรายวิชาที่สอนคิดเป็นร้อยละ 100 และด้านเกณฑ์อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษาเต็มเวลา 1: 15 พบว่าไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.)

ผลการประเมินความคิดเห็นด้านคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ของ นักศึกษา พบว่า อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.73) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.73) โดยค่าเฉลี่ยรวม คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน อยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.10$, S.D. = 0.79)

1.2.2 ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process) แบ่งออกเป็น 2 ประเด็น คือ การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน และ กระบวนการจัดการเรียนการสอน

1) การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน ผลการประเมินความคิดเห็นด้าน สภาพแวดล้อมของนักศึกษามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน ระดับความคิดเห็น เฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D.= 0.86) รองลงมา คือ แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.90) โดยค่าเฉลี่ยรวม คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.90)

ผลสัมฤทธิ์ของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ในประเด็นด้านสภาพแวดล้อมของ หลักสูตร พบว่ามีความเพียงพอและเหมาะสมของอาคารสถานที่ ในการจัดการเรียนการสอน มี การจัดห้องสำหรับการถ่ายทอดสัญญาณการสอนไปยังห้องส่ง สำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้ในห้อง บรรยายสด และนักศึกษาที่ศูนย์การศึกษา ขนาดของห้องมีความเหมาะสม และปฏิสัมพันธ์ ระหว่างอาจารย์ผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน จะขึ้นอยู่กับจำนวนนักศึกษาในแต่ละคลาส

2) กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ผลการประเมินความคิดเห็น ด้านกระบวนการเรียนรู้ของหลักสูตร ของนักศึกษาพบว่า อาจารย์ผู้สอนแนะนำสื่อการเรียนรู้ ให้แก่นักศึกษาอย่างเหมาะสม ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.81) รองลงมา คือ อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชา เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ ระดับความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.79)

โดยค่าเฉลี่ยรวม คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.80)

ผลการสัมภาษณ์ของอาจารย์และผู้ช่วยสอน ในประเด็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร สรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1) ด้านกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร แต่ในบางรายวิชาการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ยังมีข้อจำกัดในเรื่องของจำนวนนักศึกษา ทำให้กิจกรรมบางกิจกรรมไม่เกิดผลลัพธ์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

2) ด้านเอกสาร อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน มีความพร้อมมีความพร้อมในด้านเอกสาร มีการจัดเตรียมเอกสารประกอบการสอน ให้กับนักศึกษา

3) การมีส่วนร่วมของนักศึกษายังข้อจำกัดด้านจำนวนนักศึกษา

4) มีการส่งเสริมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียนในส่วนของ e-learning อีกทั้งยังมีแหล่งสนับสนุนอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัย

ผลการสัมภาษณ์ (ออนไลน์) ของนักศึกษา ในประเด็นด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร สรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1) การจัดการเรียนการสอนมีการปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในช่วงการแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19

2) การปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเป็นรูปแบบออนไลน์มีทั้งข้อดีและข้อเสีย นักศึกษาบางส่วนเห็นว่าการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนยังคงความน่าสนใจในการเรียนได้มากกว่าการเรียนในรูปแบบออนไลน์

3) การจัดกิจกรรมค่อนข้างมีความหลากหลายไม่ว่าจะเป็นสื่อ หรือการเชิญวิทยากรภายนอกที่มีประสบการณ์ในด้านนั้นๆ มาบรรยาย

4) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นลักษณะของการเรียนกลุ่มใหญ่อาจจะมีข้อเสีย แต่นักศึกษาและอาจารย์มีปฏิสัมพันธ์น้อย อาจารย์ไม่สามารถเข้าถึงนักศึกษาได้

2.3 ด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome) แบ่งเป็น 4 ประเด็น คือ เกรดเฉลี่ย อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก และสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้

1) **เกรดเฉลี่ย** จากการเก็บข้อมูลที่นักศึกษาค่าเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มวิชาแบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ พบว่า ในกลุ่มวิชาภาษา นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ (D-) คิด

เป็นร้อยละ 98.09 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ (D-) คิดเป็นร้อยละ 99.05 และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ นักศึกษามีค่าระดับคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ (D-) คิดเป็นร้อยละ 98.54

2) **อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา** จากการเก็บข้อมูล พบว่า นักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.97 รองลงมา คือ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 86.76 และ กลุ่มวิชาภาษา จำนวนนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 81.54 ในภาพรวมจำนวนนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 87.20 ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด

ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในประเด็นอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา เกี่ยวกับปัญหาหรือสาเหตุของการยกเลิก/ถอนรายวิชา ในหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป สรุปได้ ดังประเด็นต่อไปนี้

- (1) เกردไม่ถึง คะแนนไม่ถึงตามเกณฑ์ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่ากำหนด หรือไม่พึงพอใจ
- (2) ปัญหาเกี่ยวกับรายวิชา กิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่ไม่ตอบสนองต่อความสนใจของนักศึกษา รวมถึงความพร้อมของระบบสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
- (3) การบริหารจัดการเวลาเรียน ความรับผิดชอบ รวมถึงความพร้อมในการเรียนของนักศึกษา
- (4) ปัญหาการลงทะเบียนผิดวิชา/ ผิดกลุ่มเรียนรวมถึงปัญหาระบบการลงทะเบียน
- (5) สถานภาพทางการเงิน

3) **การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก** ผลจากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนจากคณะในประเด็น การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก สามารถสรุปได้ ประเด็น ดังนี้

- (1) ความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก/คณะ และได้รับความร่วมมือจากทางคณะ
- (2) นักศึกษาที่เรียนในรายวิชาเอก/ คณะ สามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากรายวิชาศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนได้

ผลการวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของนักศึกษา โดยการใช้แบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) พบว่า รายวิชา ENL3717 ภาษาอังกฤษเพื่อการสมัครงาน ซึ่งเป็นรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มภาษา มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 66.66 % คิดเป็นร้อยละ 100 รายวิชา SCM1102 สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และการเมืองไทย ซึ่งเป็น

รายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 70% คิดเป็นร้อยละ 83.33 และ รายวิชา ISC1102 พื้นฐานทางระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ซึ่งเป็นรายวิชาที่สอดคล้องกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ในกลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านเกณฑ์ 70% คิดเป็นร้อยละ 70

4) สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน พบว่าโดยภาพรวม มีความคิดเห็นที่มีผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 0.43)

ผลการประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = 0.38) รองลงมาคือ ด้านความรู้ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.38) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านคุณธรรมและจริยธรรม มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.29)

ผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาในประเด็นกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถสรุปผลได้ เป็น 2 ประเด็น คือ 1) ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร 2) ด้านผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

ผลการศึกษาข้อมูล การรับรางวัล หรือผลงานสร้างชื่อเสียงของนักศึกษาในแต่ละคณะ พบว่ามีการจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์รูปแบบออนไลน์เพื่อเผยแพร่แนวคิดรูปแบบการเรียนของนักศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไป ในหัวข้อ “เรียนวิชา GE ยังไงให้ได้เกรด A”

2. อภิปรายผลการวิจัย

จากการประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีประเด็นสำคัญที่จะนำเสนออภิปรายและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความสะดวกในการอภิปราย ผู้วิจัยได้แยกประเด็นต่างๆ ตามลำดับดังหัวข้อต่อไปนี้

1. การวิเคราะห์หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.1 แนวคิดเบื้องต้นหลังของการพัฒนาหลักสูตร พบว่า มีแนวคิด และปรัชญาของหลักสูตร ที่สอดคล้องกับนิยาม โครงสร้างและองค์ประกอบ ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ของประกาศ กระทรวงศึกษาธิการ รวมไปถึงศึกษารูปแบบการเปิดสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัย ต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรให้มีความทันสมัยตามยุคปัจจุบัน และมุ่งเน้นการพัฒนาตาม ปรัชญา อัตลักษณ์ และเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่ให้ความสำคัญ กับการพัฒนาทักษะพื้นฐาน

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จากผลการประเมิน พบว่า จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หมวดวิชาศึกษาทั่วไป คลอบคลุมผลการเรียนรู้และสอดคล้องกับคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ของมหาวิทยาลัยฯ ที่เน้นคุณภาพการศึกษากว่า บัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ต้องสามารถแข่งขันกับบัณฑิตนานาชาติได้ และสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีคุณภาพ เนื่องจากกระบวนการจัดทำหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีการศึกษาแนวคิดและแนวทางการ พัฒนาหลักสูตร ที่ครอบคลุมนโยบายการพัฒนาคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัย รวมไปถึง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) จนไปถึงขั้นการพัฒนาหลักสูตร และมีการประชุมแนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏ สวนสุนันทา เพื่อให้ได้หลักสูตรปรับปรุงที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน และยังเป็นแนวทางการบริหารและจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

1.3 โครงสร้างของหลักสูตร จากผลการประเมินพบว่า โครงสร้างของหลักสูตรที่กำหนด ไว้ 30 หน่วยกิต มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ และจากการเปรียบเทียบกับ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป พ.ศ. 2555 และ หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2557) พบว่า ไม่มีการ เปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างของหลักสูตร โดยกำหนด กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต กลุ่มวิชา มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 9 หน่วยกิต โดย แบ่งเป็นรายวิชาบังคับ และรายวิชาเลือก

1.4 เนื้อหา /รายวิชาของหลักสูตร จากผลการประเมิน พบว่า มีการเปลี่ยนแปลง ชื่อวิชา รหัสวิชา และจำนวนหน่วยกิต และมีส่วนของรายวิชาที่ปรับเปลี่ยนเนื้อหาและรายวิชาที่เพิ่มเติม เนื่องจากในการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง 2560) ได้ปรับปรุงตาม ผลการประเมินหลักสูตรที่ต้องการให้มีปรับปรุงสาระ และเนื้อหาของรายวิชา เพื่อให้มีความ

หลากหลายมากยิ่งขึ้น และรายวิชาที่กำหนดไว้ในจะต้องตอบสนองกับวัตถุประสงค์ของหมวดวิชาศึกษาทั่วไปและสามารถนำไปใช้จริงได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรณเพ็ญ วรณโกมล และคณะ (2552) ที่กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ควรจะเพิ่มคำอธิบายรายวิชาให้กว้างและครอบคลุมกับสภาพบริบทของสังคมที่เปลี่ยนไป และเพิ่มรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เรียนตามความถนัดและสนใจ โดยอาจจะปรับเพิ่มหรือลดหน่วยกิตในบางรายวิชา และปรับปรุงเนื้อหาให้มีความทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น

1.5 การประเมินการเรียนรู้ของหลักสูตร พบว่า จากการประเมินความสอดคล้องของการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) มีความสอดคล้องกัน เนื่องจาก ในกระบวนการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร มีการดำเนินงานตามแนวทางการปฏิบัติตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2558 มาใช้ในการวางแผนการประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

2. การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.1 ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ (Inputs)

คุณลักษณะแรกเริ่มเรียนของนักศึกษา จากผลการประเมินพบว่า นักศึกษาที่เข้ารับการศึกษาในหลักสูตรตรงตามเกณฑ์ของประกาศมหาวิทยาลัย โดยเป็นคุณสมบัติและพื้นฐานความรู้เบื้องต้นของนักศึกษาที่จะเข้ารับการศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นไปตามเงื่อนไขทั้งหมด และนักศึกษามีความคาดหวังต่อผู้สอนและหลักสูตร โดยนักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวาง สามารถเชื่อมโยงสิ่งต่างๆ รอบตัวได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของรัตนา บุตรดีและอารีษา โคตรเครื่อง (2556) ที่ศึกษาเรื่องความคาดหวังและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนรายวิชามนุษย์กับการเรียนรู้หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยมหาสารคามที่พบว่า นิสิตมีความคาดหวังต่อการเรียนการสอนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านอาจารย์ผู้สอนมีความคาดหวังสูงสุด ด้านการเรียนการสอน และด้านสื่อสนับสนุนการเรียนการสอนตามลำดับ

เกรดเฉลี่ยระดับมัธยมศึกษา จากผลการประเมินพบว่า ผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในระดับมัธยมศึกษาของนักศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด แต่มีบางส่วนที่

ไม่เป็นไปตามเกณฑ์อาจเนื่องมาจากข้อกำหนดเงื่อนไขในการรับสมัครของมหาวิทยาลัย เช่น การรับทุน โครงการพิเศษต่าง ๆ ซึ่งการที่นักศึกษามีผลการเรียนเฉลี่ยตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย จะเป็นพื้นฐานของนักศึกษาในการเรียนระดับปริญญาตรีได้ สอดคล้องกับ วรางคณา เวียงสุทธี (2558) ที่พบว่า เกรดเฉลี่ยสะสมระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีอิทธิพล ต่อเกรดเฉลี่ยสะสมของ นิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยทักษิณ

คุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน จากผลการประเมินพบว่า อาจารย์ผู้สอนในหลักสูตร เป็นไปตามกำหนดคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนระดับปริญญาตรี ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 แต่อัตราส่วน อาจารย์ต่อนักศึกษายังไม่เป็นไปตามเกณฑ์เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรหมวด วิชาศึกษาทั่วไปเป็นการเรียนแบบกลุ่มใหญ่ จำนวนอาจารย์และผู้ช่วยสอนจึงไม่เหมาะสม และ จากความเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์และผู้ช่วยสอน พบว่า อาจารย์ผู้สอน มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ

2.2 ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ (Environment & Process)

การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียน จากผลการประเมินพบว่า จากผลการประเมิน พบว่า ผลการประเมินอยู่ในระดับมาก ในส่วนของสภาพแวดล้อมด้านกายภาพ ประกอบด้วย อาคารสถานที่ที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพียงพอและเหมาะสม แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ หรือแหล่งเรียนรู้มีความหลากหลาย ในส่วนของสภาพแวดล้อมด้านจิตภาพ มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่เหมาะสมและสร้าง แรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน และการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน และผู้เรียน สอดคล้องกับ ไพฑูรย์ สีนลาร์ตัน (2550) ซึ่งได้สรุปประเด็น การบริหารงานวิชาศึกษาทั่วไปไว้ว่า การให้บริการในด้านความสะดวกและความพร้อมของการสอนจะครอบคลุมสิ่งที่เป็นองค์ประกอบ นับตั้งแต่เรื่องของอาคารสถานที่ในการสอน บริการอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวก ความสะดวกในการสอน ต่าง ๆ บริการจัดทำเอกสาร ปรับปรุงตำรา บริการค้นคว้าห้องสมุด บริการจัดหาหนังสือ ประกอบการสอน การจัดช่วงเวลาที่เหมาะสม เป็นปัจจัยที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอนให้ บรรลุวัตถุประสงค์ และสอดคล้องกับ วิชาญ สุวรรณวงศ์ (2549) ที่กล่าวว่า สภาพแวดล้อมการ เรียนรู้ในสถานศึกษา เป็นองค์ประกอบที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเองในทุก ด้านทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมส่งผลต่อผู้เรียนทั้งทางบวกและทางลบและมีผลกระทบต่อ

ประสิทธิภาพและประสิทธิผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น ห้องเรียนที่ถูกสุขลักษณะ มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพเหมาะสมและสนับสนุนการเรียนรู้ มีบรรยากาศในการเรียนที่ดีก็จะส่งผลทางบวกต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความสุข มีความตั้งใจและกระตือรือร้นในการเรียน

กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร จากผลการประเมินพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของหลักสูตร ในส่วนของเอกสาร สื่อการเรียนรู้ที่ใช้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมและเพียงพอ แต่นักศึกษายังมีส่วนร่วมค้อยมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนการสอนด้วยข้อจำกัดในด้านจำนวนนักศึกษา และหลักสูตรมีการส่งเสริมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียนในส่วนของ e-learning อีกทั้งยังมีแหล่งสนับสนุนอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัย สอดคล้องกับ งานวิจัยเรื่องการจัดการเรียนการสอนนิเทศศึกษาทั่วไปของ หลักสูตรปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามความเห็นของนักศึกษาของ ปีจมาสน์ บุญทรง (2555) พบว่าผู้เรียนให้ความสำคัญ ด้านอาคารสถานที่ สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการเรียน การสอน เช่น ควรมีหนังสือประกอบการเรียนที่ทันสมัยและเพียงพอต่อความต้องการของผู้เรียน รวมถึงสภาพห้องเรียนและสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องเรียนควรมีความเหมาะสม และ มีความพร้อมต่อการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

2.3 ด้านผลการเรียนรู้ (output & outcome)

เกรดเฉลี่ย จากการประเมินพบว่า เกรดเฉลี่ยรวมของแต่ละกลุ่มวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของนักศึกษาผ่านเกณฑ์ (มีค่าเกรดเฉลี่ยรวมที่ D- ขึ้นไป) คิดเป็นร้อยละ 98.73 ซึ่งจากการศึกษาข้อมูลรายละเอียดพบว่าจำนวนนักศึกษาที่ไม่ผ่านเกณฑ์ (F) คือกลุ่มนักศึกษาที่ไม่ทำกิจกรรมเป็นส่วนใหญ่ รายวิชาที่นักศึกษาลงทะเบียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์การประเมิน อันเนื่องมาจากการบริหารหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีอาจารย์ผู้สอนที่มีคุณวุฒิตรงตามรายวิชาที่สอน มีตำแหน่งทางวิชาการและประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอน

อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา จากการประเมินพบว่า จำนวนนักศึกษาที่เรียนครบตามเวลาเรียนของหลักสูตรคิดเป็นร้อยละ 87.20 ของนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนทั้งหมด โดยปัญหา หรือสาเหตุของการยกเลิกรายวิชาหรือถอนรายวิชา ของนักศึกษามาจากปัญหาเกรดไม่ถึงคะแนนไม่ถึงตามเกณฑ์ เกรดเฉลี่ยต่ำกว่ากำหนด หรือไม่พึงพอใจ และปัญหาเกี่ยวกับรายวิชา

กิจกรรมการเรียนการสอนของอาจารย์ที่ไม่ตอบสนองต่อความสนใจของนักศึกษา รวมถึงความพร้อมของระบบสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ งานวิจัยของพิชิต ฤทธิ์จัญญและคณะ (2550) พบว่าการที่ผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่ดี เนื่องมาจากพฤติกรรมหรือลักษณะนิสัยการเรียนรู้ที่ไม่เหมาะสมของนักศึกษา พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์ผู้สอนยังไม่สามารถสร้างพลังกระตุ้นให้นักศึกษาเห็นประโยชน์ของรายวิชา รวมทั้งทรัพยากรไม่เอื้ออำนวยต่อการจัดการเรียนการสอน ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

การนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอก จากการประเมินพบว่า ความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก/คณะ และนักศึกษาที่เรียนในรายวิชาเอก/คณะ สามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากรายวิชาศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนได้ เนื่องจากกระบวนการในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรจะพบว่า โดยมีคณะกรรมการร่างหลักสูตร ประกอบไปด้วยคณบดีจากคณะ/วิทยาลัยเพื่อเสวนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวทางการพัฒนาและขับเคลื่อนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป และเสนอขอข้อเสนอนะแนวทางการบริหารและจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้สอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก/คณะ ผลการวัดการนำความรู้ไปใช้ในวิชาเอกของนักศึกษา พบว่า ตัวแทนวิชาในกลุ่มภาษา มีนักศึกษาสอบผ่านเกณฑ์ (70%) คิดเป็นร้อยละ 100 สุนันทา ซึ่งสอดคล้องกับ แก้วพันธ์ช่วง (2550) ได้พบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการฝึกทักษะการใช้ภาษาจากสถานการณ์ที่ใช้จริงในชีวิตประจำวัน เป็นการฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยและมีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสาร อย่างมีความหมายในสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารว่าจะสื่อสารเช่นไรในสถานการณ์นั้น ๆ

สัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินพบว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรส่งผลให้เกิดผลการเรียนรู้ตามที่วัตถุประสงค์กำหนด และผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นเป็นไปตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการทำงานเป็นทีมและการปรับตัวเข้ากับบุคคลอื่น อันเนื่องมาจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปได้พัฒนาบนพื้นฐานของมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาที่เรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตรนี้ มีคุณสมบัติครอบคลุมตามองค์ประกอบของหลักสูตรทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านทักษะความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ

ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข สอดคล้องกับงานวิจัยของ กานต์รวี บุญญานุสิทธิ์ (2554) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น ได้เรียนรู้ผ่านการร่วมมือในการปฏิบัติ สามารถคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล มีการพัฒนาจิตสาธารณะ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักและรับผิดชอบต่อสังคมมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลประเมินไปใช้

เชิงนโยบาย

1. มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำสารสนเทศที่ได้จากการประเมินหลักสูตรไปกำหนดแผนงาน การตรวจสอบความพร้อมของหลักสูตร และทรัพยากรในการดำเนินการใช้หลักสูตรได้ตรงตามนโยบายของมหาวิทยาลัย

2. มหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถบอกถึงประสิทธิภาพของหลักสูตรว่าเป็นอย่างไร คุ่มค่ากับการลงทุนหรือไม่ ซึ่งจะนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการใช้หลักสูตรต่อไป ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือยกเลิกการใช้หลักสูตร

เชิงปฏิบัติการ

1. ผลการประเมินนี้จะเป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการประเมินนี้จะช่วยให้เกิดการเสริมแรง สร้างพลังใจให้กับผู้บริหารหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เมื่อทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร จุดเด่น หรือจุดด้อยของหลักสูตร เพื่อนำไปปรับปรุง และพัฒนาการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและมาตรฐานสูงขึ้นอันจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน

ข้อเสนอแนะในการอื่นๆ

1. ควรให้นักศึกษาเลือกลงทะเบียนเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปด้วยตนเอง เพื่อให้ นักศึกษาได้มีโอกาสเลือกเรียนในรายวิชาที่ตนเองสนใจ และสามารถนำไปใช้ในชีวิตการทำงาน ของนักศึกษา ไม่ควรมีรายวิชาบังคับ โดยอาจมีการปรับปรุงด้านโครงสร้างของหลักสูตร ในแต่ละ กลุ่ม ให้เป็นรายวิชาเลือกทั้งหมดโดยจะต้องครอบคลุมทั้งหมด 3 กลุ่มวิชา จากนั้นสร้างความรู้ ความเข้าใจกับนักศึกษา และกำหนดรายวิชาที่จะเปิดสอนในภาคเรียนนั้นๆ เพื่อให้ นักศึกษาได้มี โอกาสในการเลือกเรียนตามความสนใจ

2. ควรพิจารณาเพิ่มจำนวนอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอน (TA) เนื่องจากการเรียนการสอนในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปเป็นการจัดการเรียนแบบกลุ่มใหญ่ มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก จาก การประเมินผลด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนยังไม่ทั่วถึง และยังมีข้อจำกัด ดังนั้นหากมี การพิจารณาปรับเพิ่มอาจารย์ผู้สอนและผู้ช่วยสอน (TA) ก็จะทำให้สามารถปรับรูปแบบการ จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นได้

3. ในการดำเนินงานการประเมินหลักสูตรในครั้งนี้ ในระหว่างการเก็บข้อมูลนั้น ตรง กับช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัส COVID-19 ทำให้การจัดการเรียนการสอนได้ถูก ปรับเปลี่ยนเป็นการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ผู้วิจัยได้ปรับเปลี่ยนการเก็บข้อมูล โดยใช้เป็น การเก็บข้อมูลออนไลน์ ได้ (แบบทดสอบออนไลน์) ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน แต่ทั้งนี้ทำให้เห็นว่า แนวโน้มในอนาคตอันใกล้ การจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปจะ ปรับเปลี่ยนเป็นการเรียนการสอนรูปแบบออนไลน์ ดังนั้นรูปแบบการประเมินหลักสูตรอาจจะต้องมี การปรับเปลี่ยนให้ครอบคลุมกับการใช้หลักสูตรที่เปลี่ยนไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การประเมินหลักสูตรโดยดูความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า สภาพแวดล้อม และผล การเรียนรู้ เพื่อให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้ได้สารสนเทศที่สำคัญในการพัฒนาและ ปรับปรุงหลักสูตรได้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. ศึกษาและวิเคราะห์ประสิทธิภาพและผลลัพธ์ของหลักสูตรเปรียบเทียบกับปัจจัยนำเข้า อันเป็นปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

3. ศึกษารูปแบบการประเมินหลักสูตรที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนรูปแบบ ออนไลน์

4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษาทั่วไปกับรายวิชา ของคณะ (เชิงพยากรณ์)

5. ศึกษาแนวโน้มความเป็นไปได้ หรือรูปแบบการจัดการเรียนการสอนรายวิชาศึกษา ทั่วไปรูปแบบออนไลน์ มาใช้แก้ปัญหาเนื่องจากข้อจำกัดในเรื่องของขนาดชั้นเรียนที่มีขนาดใหญ่

บรรณานุกรม

- Alexander W. Astin and Calvin B.T. Lee. (1972). *"The Student". The Invisible Colleges:* united State of America.
- Astin, A. W. (1971). *The College Environment*. New York: America Council on Education.
- Astin, A. W. (2012). *Assessment for excellence*. New York: Macmillan.
- Cronbach, L. J. (1970). *Essentials of Psychological Test* (5th ed). New York: Harper Collins.
- Ferguson, G. A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education* (5th ed). Tokyo: McGraw-Hill.
- Fitzpatrick, J., Sanders, J, & Worthen, B.,. (2004). *Program evaluation: Alternative Approaches and Practical Guidelines* (3 ed.). New York: Longman.
- Good, C. V. (1945). *Dictionary of education*. New York: McGraw-Hill.
- Lee J. Cronbach. (1970). *Essentials of Psychological Test* (5th ed). New York: Harper Collins.
- Leonard Debra. (2004). *A Study of General Education Assessment*. . Electronic Theses and Dissertations. (Online).
- Stufflebeam, L. D., et al. (1971). *Educational Evaluation and Decision Making*. California: Wadsworth.
- Stufflebeam. D.L.and Shinkfield. A.J. (2007). *Evaluation Theory. Models. and Applications*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Tyler, R. W. (1942). General Statement on Evaluation. *Journal of Education Research*.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548.
<http://www.mua.go.th/users/he-commission/doc/law/ministry%20law/1-4%20bachelor%20degree%20standard%202548.pdf>
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.
<http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2540). *พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย. (2556). รายงาน เรื่องกรอบแนวคิด
หมวดวิชาศึกษาทั่วไปที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. 2552 (TQF: HED). [www.mua.go.th/users/.../รายงานฉบับย่อกรอบแนวคิดหมวด
วิชาศึกษาทั่วไป.pdf](http://www.mua.go.th/users/.../รายงานฉบับย่อกรอบแนวคิดหมวด
วิชาศึกษาทั่วไป.pdf)

เครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย. (2557). รายงานฉบับย่อ กรอบแนวคิด หมวดวิชาศึกษา
ทั่วไปที่สอดคล้องตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับ อุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552.

กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการ การอุดมศึกษา.

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร:
อลีน เพรส.

ทวีศิลป์ สารแสน. (2543). ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของสภาพแวดล้อมทางการเรียนใน
ห้องด้านครูผู้สอนกับความพึงพอใจของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, กรุงเทพฯ. (ปริญญาานิพนธ์ กศ.ด. (เทคโนโลยี
ทางการศึกษา)).

อึ้ง บัวศรี. (2542). ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
พัฒนาศึกษา.

บุญมี พันธุ์ไทย. (2554). การประเมินโครงการ (PROJECT EVALUATION). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปองทิพย์ เทพอารีย์. (2561). การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ. *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(1), 1868 - 1882.

พัชรา บุญมานำ. (2553). รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: กองทุนวิจัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พิชิต ฤทธิจัญญ. (2558). การประเมินหลักสูตร:แนวคิด กระบวนการและการใช้ผลการประเมิน.
วารสารศึกษาศาสตร์ มสธ., 8(1), 13 - 28.

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2549). รายงานการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรวิชาการศึกษาทั่วไป ของ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. . กรุงเทพฯ: สำนักงานจัดการศึกษาทั่วไป จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2560). คู่มือนักศึกษา 2561 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.

- กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- มาเรียม นิลพันธ์. (2543). การวิเคราะห์งานวิจัยด้านหลักสูตร กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2535). กระบวนการประเมินหลักสูตรแบบครบวงจร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์รุ่งเรือง.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). การพัฒนาหลักสูตรระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: อาร์ แอนด์ ปรีนธ์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2543). คู่มือการวิจัย: การวิจัยเชิงปฏิบัติ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์และทอปกเจริญผล.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2546). การประเมินหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สนอง แก้วเกิด. (2548). การประเมินหลักสูตรหมวดวิชาการศึกษาทั่วไป สถาบันราชภัฏในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สมคิด พรหมจ้อย. (2542). เทคนิคการประเมินโครงการ. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สำนักพัฒนาคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. (2559). คู่มือวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. <http://www.eqd.cmu.ac.th/Curr/doc/GE/GE%20guideline.pdf>
- สำนักวิชาการศึกษาทั่วไป (2559). หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและนวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุจิตต์ เพียรชอบ. (2548). *E Learning* การพัฒนาหลักสูตร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- สุรวีย์ เพียรเพชรเลิศ. (2560). แนวคิดและแนวทาง: การประเมินหลักสูตร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก แบบวิเคราะห์หลักสูตร

แบบวิเคราะห์หลักสูตร
หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

แบบวิเคราะห์หลักสูตรนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ผลการประเมินหลักสูตรฯ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ต่อไป โดยจัดการวิเคราะห์เอกสารออกเป็น 4 ตอน ขอให้ท่านวิเคราะห์เอกสารทั้ง 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 วิเคราะห์แนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหา/วิชา กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

คำชี้แจง ในแบบวิเคราะห์หลักสูตรนี้ได้กำหนดระดับความคิดเห็นและความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ ออกเป็น 5 ระดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

5	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับมาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับน้อย
1	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ให้เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ 1 วิเคราะห์แนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตรและจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

1.1 แนวคิดเบื้องหลังและปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระบุปรัชญาของหลักสูตรดังนี้ เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้รอบ รู้กว้าง เข้าใจ เห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและของโลก

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
แนวคิดเบื้องหลังของการพัฒนาหลักสูตร					
1. มีการทบทวนหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป ก่อนการปรับปรุงหลักสูตร					
2. มีกระบวนการในการจัดทำแผนการปรับปรุงหลักสูตรที่เหมาะสม					
3. การพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรได้กำหนดแนวทางดำเนินการเป็นลำดับ					
ปรัชญาของหลักสูตร					
1. ปรัชญาของหลักสูตรมีความเหมาะสม					
2. ปรัชญาของหลักสูตรตรงกับจุดมุ่งหมายการผลิตบัณฑิต					
3. ปรัชญาของหลักสูตรสอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร					
4. ปรัชญาของหลักสูตรสอดคล้องกับปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป					

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับแนวคิดเบื้องหลัง และปรัชญาของหลักสูตร (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ระบุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามความต้องการของสังคม มีเจตคติที่ดี มีความซื่อสัตย์ในคุณค่าของสังคม ความดี ความงาม ดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงบนรากฐานของความเป็นไทย
2. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติและมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน
3. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดแบบองค์รวม

สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างเหมาะสม

4. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตอาสา มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
จุดมุ่งหมายของหลักสูตร					
1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรมีความเหมาะสมและเข้าใจง่าย					
2. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรตรงกับจุดมุ่งหมายของการผลิตบัณฑิต					
3. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรสอดคล้องกับรายวิชาในหลักสูตร					
4. จุดมุ่งหมายของหลักสูตรครอบคลุมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของหลักสูตร					

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 วิเคราะห์โครงสร้างของหลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เทียบกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 ของกระทรวงศึกษาธิการ

2.1 โครงสร้างของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปในกลุ่มวิชาภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยหลักสูตรสามารถกำหนดให้มีรายวิชาใดๆ ก็ได้ที่ต้องมาจากกลุ่มวิชาทั้ง 3 กลุ่ม โดยให้มีการกระจายอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละสาขาวิชาของมหาวิทยาลัยฯ

การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นักศึกษาจะต้องเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปโดยมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และเรียนครบทั้ง 3 กลุ่มวิชา ดังนี้

- 2.1 กลุ่มวิชาภาษา ให้เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
- 2.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต
- 2.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
โครงสร้างหลักสูตรของหลักสูตร					
1. โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร					
2. ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปในส่วนของมหาวิทยาลัย ซึ่งกำหนดไว้ จำนวน 30 หน่วยกิต					
3. ความเหมาะสมของรายวิชาศึกษาทั่วไปในส่วนของมหาวิทยาลัยที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกศึกษาได้ตามความสนใจ					
4. สัดส่วนของหมวดวิชา และรายวิชาในหลักสูตรมีความเหมาะสม					
5. โครงสร้างหลักสูตรสอดคล้องกับแนวคิดของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป					

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับโครงสร้างหลักสูตรของหลักสูตร (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสอดคล้องของเนื้อหา/วิชา กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร หมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปไม่มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามความต้องการของสังคม มีเจตคติที่ดี มีความซื่อสัตย์ในคุณค่าของสังคม ความดี ความงาม ดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงบนรากฐานของความเป็นไทย
2. เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติและมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน
3. เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดแบบองค์รวม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข
4. เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตอาสา มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้ระบุกลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร ตามคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

คุณลักษณะที่ประสงค์ตามกรอบมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	การประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร	ระดับความ เหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
1. ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม 1.1 ใช้ดุลยพินิจ ค่านิยม ความมีเหตุผล และ เข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมในการดำเนินชีวิต 1.2 มีวินัย ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และอดทน 1.3 ดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 1.4 ตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย	1.ด้านคุณธรรม จริยธรรม 1.1 ประเมินจากการตรงเวลาของนักศึกษาในการเข้าชั้นเรียน การเข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และการแต่งกาย 1.2 ประเมินจากความเอาใจใส่ และความซื่อใจในการร่วม กิจกรรมในชั้นเรียน 1.3 ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร 1.4 ประเมินจากความรู้รับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย						
2. ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม 2.1 มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ กว้างไกล และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต 2.2 มีความรู้ เข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลง สถานการณ์ปัจจุบัน 2.3 มีความรู้ เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ	2. ด้านความรู้ ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและปฏิบัติของนักศึกษาในด้าน ต่าง ๆ คือ 2.1 การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 2.2 การทดสอบกลางภาคและปลายภาค						
3. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา 3.1 มีทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต เพื่อ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 3.2 มีทักษะการคิดแบบองค์รวม	3. ด้านทักษะทางปัญญา ประเมินตามสภาพจริงการปฏิบัติของนักศึกษา เช่น การ ทดสอบ โดยใช้แบบทดสอบ เป็นต้น						
4. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคลและความรับผิดชอบ	4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ ประเมินจากพฤติกรรมและการแสดงออกของนักศึกษาใน						

4.1 มีติดต่อและสัมพันธภาพ 4.2 เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและ สังคมโลก 4.3 มีภาวะผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น ได้	5. ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 5.1 มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข 5.2 ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 5.3 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน	การทำงานเป็นกลุ่ม การร่วมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ 5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ประเมินจากพฤติกรรมการนำเสนอโดยใช้ถ้อยคำ การเลือกใช้เครื่องมือทางเทคโนโลยีสารสนเทศ หรือคณิตศาสตร์และสถิติที่เกี่ยวข้อง ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ผ่านเว็บเบราว์เซอร์ ในการทำข้อสอบ การเปิดอ่านเอกสารประกอบการเรียนการสอน ทั้งในรูปแบบไฟล์เอกสาร นำศึกษาสามารถดาวน์โหลดได้ และมี E-book ให้แก่ศึกษาได้ใช้ประกอบการเรียนการสอน นอกจากนี้ยัง มีศึกษาดูด้วยตนเองในระบบ E-learning บนเว็บไซต์ ผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์ หรือแท็บเล็ต และมีการจัดสอบกลางภาคและปลายภาคเพื่อประเมินผลการเรียนรู้	

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับภาระประเมินผลการเรียนรู้ของหลักสูตร (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

คำชี้แจง โปรดวิเคราะห์ความเหมาะสมของเนื้อหาของหลักสูตรกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรตาม ความคิดเห็นของท่าน โดยทำเครื่องหมาย / ในช่องระดับ
 ความคิดเห็น และโปรดให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

โดย ทำเครื่องหมาย / ในช่อง +1 เมื่อ ไม่ใจรายวิชา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
 เครื่องหมาย / ในช่อง 0 เมื่อ ไม่แน่ใจว่ารายวิชา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่
 เครื่องหมาย / ในช่อง -1 เมื่อ ไม่แน่ใจว่ารายวิชา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	1	0	-1	
กลุ่มวิชาภาษา				
GEL0101 การใช้ภาษาไทย การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสาร การสืบค้นสารนิเทศและการนำเสนอผลงาน การใช้ภาษาไทยในสื่อร่วมสมัย และการเชื่อมโยงภาษาไทยในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน				
GEL0102 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน ตลอดจนความตระหนักด้านวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรมตะวันตก รวมทั้งการสืบค้นสารนิเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ การอ้างอิง และเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์				
GEL0103 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเขียน การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การให้ข้อมูล การสรุปความ และแสดงความคิดเห็น กลวิธีการอ่าน การเขียนในชีวิตประจำวัน การอ้างอิง และการใช้พจนานุกรม เพื่อการอ่านและการเขียน โดยใช้สื่อระบบสารนิเทศ และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์				

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	1	0	-1	
GEL0201 ภาษาไทยเชิงวิชาการ ภาษาไทยเพื่อการศึกษาระดับ การเขียนรายงานและผลงาน การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล และอ้างอิงจากสื่อหลากหลาย การใช้ภาษาเพื่อนำเสนองานเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ				
GEL0202 ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาระดับ การเขียนรายงานและผลงานการค้นคว้ารวบรวมข้อมูล และการอ้างอิงจากสื่อหลากหลาย การใช้ภาษาเพื่อนำเสนองานเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ				
GEL0203 ภาษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน การพัฒนาทักษะทางภาษาของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับการสื่อสารและทำความเข้าใจด้านสังคม ประเพณี และวัฒนธรรม ของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน (ตามความสนใจ 1 ภาษา)				
GEL0204 ภาษาไทยเพื่อการประกอบวิชาชีพ ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การบันทึกเรื่องราว การจดบันทึก การอ่าน การฟัง การดูและ การพูด ที่มีความสำคัญต่อวิชาชีพ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบวิชาชีพ และพัฒนาอาชีพ				
กลุ่มวิชามนุษศาสตร์และสังคมศาสตร์				
GEH0101 สุนทรีย์ภาพกับชีวิต การสร้างความรู้เข้าใจ การเรียนรู้ การสร้างประสบการณ์สุนทรีย์ภาพ และการรับรู้พื้นฐาน สุนทรีย์ศาสตร์ของศิลปะ โดยอาศัยหลักการพื้นฐานของสุนทรีย์ศาสตร์แขนงต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ ความซาบซึ้งในคุณค่าด้านความงามและด้านอื่น ๆ ของศิลปกรรม ภาษาของศิลปะ จนสามารถ เข้าใจศิลปะมองเห็นตนเอง หยั่งเห็นคุณค่าสุนทรีย์คุณค่าและความหมายของชีวิตในการดำรง อยู่เพื่อการสร้างสรรค์				

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	1	0	-1	
GEH0204 ความเป็นพลเมือง ความสำคัญของความเป็นพลเมือง บทบาทหน้าที่ของพลเมืองตามหลักประชาธิปไตย การปกครองในระบบอบประชาธิปไตย ลักษณะของสังคมและวิถีชีวิตในระบบอบประชาธิปไตย วัฒนธรรมของความเป็นพลเมือง ที่มีความห่วงใยต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ เพื่อความเป็นพลเมืองที่ดี				
GEH0205 ทักษะชีวิตเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ความรู้ ความเข้าใจแนวคิดและการปฏิบัติเชิงปรัชญา ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ทักษะการคิดเพื่อรู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ ทักษะการคิดตัดสินใจ ทักษะทางสังคม ทักษะทางพหุปัญญา และทักษะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 การดำรงชีพอยู่ได้ด้วยตนเอง และดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข				
GEH0206 การพัฒนาทักษะชีวิตการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ประวัติ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัย ราชภัฏสวนสุนันทากับเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและประเทศไทย การเข้าใจในชีวิตของการศึกษาเล่าเรียน การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การพัฒนาบุคลิกภาพและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย กระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา องค์ประกอบการเรียนรู้ทางสังคม จิตสาธารณะในมิติของเยาวชน จิตตปัญญาศึกษา โดยการเรียนรู้จนเกิดค่านิยม มีโลกทัศน์กว้างไกล ด้านสังคม ภาษา และคิดแบบองค์รวม เพื่อการพัฒนาความเป็นมนุษย์สำหรับสังคมคุณภาพ				
กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์				
GES0101 เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ หลักการ ความสำคัญ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบคอมพิวเตอร์				

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร		ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	1	0 -1	
ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ การสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย การใช้งานอินเทอร์เน็ต การสืบค้นสารนิเทศ ความมั่นคง ภูมิปัญญา จริยธรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีแห่งอนาคต			
GESO102 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับคุณภาพชีวิต บทบาทการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พลังงาน การสื่อสารและโทรคมนาคม การ ส่งเสริมและดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิต ความปลอดภัยในการใช้ยาและสารเคมีในชีวิตทั้ง ทางด้านกายภาพ และชีวภาพที่มีต่อคุณภาพชีวิต			
GESO201 วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม ความสำคัญและผลกระทบของการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ และการอนุรักษ์ ปัญหามลพิษ สิ่งแวดล้อม แนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			
GESO202 การคิดและการตัดสินใจ หลักการ และกระบวนการคิดของมนุษย์ การคิดขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า การให้เหตุผลอย่างสมเหตุสมผลในการตัดสินใจ การใช้ข้อมูลและเหตุผลในการระบุนการ แก้ปัญหา มีการบูรณาการเครื่องมือคุณภาพร่วมกับความคิดสำหรับการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน			
GESO203 ความรู้เท่าทันสารสนเทศ ความสำคัญของข้อมูลสารสนเทศ การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศได้เร็วและมีประสิทธิภาพ ประเมินสารสนเทศได้อย่างมีวิจารณญาณ ใช้และจัดการสารสนเทศได้ตรงและสร้างสรรค์ ประยุกต์ความเข้าใจ เจริญธรรม และเชิงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและการใช้ สารสนเทศ			

รายวิชาและคำอธิบายรายวิชา	ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร			ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
	1	0	-1	
GES0204 คณิตศาสตร์เพื่อชีวิต หลักการและวิธีทางคณิตศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน นิติกรรม สัญญา และตราสารที่ต่าง ๆ ด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือโปรแกรมสำเร็จรูปอย่างง่าย				
GES0205 นันทนาการเพื่อคุณภาพชีวิต แนวคิด ทฤษฎี ความหมายและความสำคัญของนันทนาการ ขอบข่ายและประเภทของนันทนาการ หลักการจัดและกรออกแบกิจกรรมนันทนาการ นันทนาการกลางแจ้งและงานอดิเรก นันทนาการกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับบุคคลและชุมชน บทบาทของผู้ดำเนินนันทนาการ				
GES0206 ชีวิตและสุขภาพ การดูแลชีวิตและสุขภาพในมิติการส่งเสริม การป้องกัน การรักษาและการฟื้นฟู ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เพศ วัย โภชนาการ สภาวะเสี่ยงทางสุขภาพ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบสุขภาพองค์รวมกับชีวิตประจำวันได้				

ความคิดเห็นอื่น ๆ เกี่ยวกับความสอดคล้องของเนื้อหา/วิชาที่บัณฑิตประสงค์ของหลักสูตร (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข แบบสอบถามสำหรับนักศึกษา (QE:Student)

QE: Student (สำหรับนักศึกษา)

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผลการประเมินหลักสูตรฯ จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปต่อไป ความคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบในแบบสอบถามนี้ จะนำมาวิเคราะห์ภาพรวมของหลักสูตรเท่านั้น จะไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม และไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักศึกษา

แบบประเมินมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังต่อหลักสูตร

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตร ในด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมและด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร

3. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ต่อไปนี้

5	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับมาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับน้อย
1	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่เป็นความจริงและเขียนตอบในช่องที่กำหนดให้

เพศ ชาย หญิง

ชั้นปี ปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4

สถานภาพการเข้าศึกษา

- เกรดเฉลี่ยสะสม (มัธยม) ต่ำกว่า 2.00
 2.00 - 3.19
 3.20 - 3.59
 3.60 - 4.00

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษาและความคาดหวังต่อหลักสูตร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ความคาดหวังของนักศึกษาต่ออาจารย์ผู้สอนและหลักสูตร					
1.1 นักศึกษามีความต้องการและมุ่งมั่นที่จะเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา					
1.2 ระดับความคาดหวังที่นักศึกษามีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป					
1.3 นักศึกษาคาดหวังว่าจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะต้องสอดคล้องเชื่อมโยงกับหลักสูตรที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่					
1.4 นักศึกษาคาดหวังว่าการกำหนดเป้าหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานที่จะศึกษาในระดับสูงต่อไป					
1.5 นักศึกษาคาดหวังว่าเป้าหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปจะทำให้ให้นักศึกษามีความพร้อมในการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม/สอดคล้องกับสถานการณ์ของสังคมปัจจุบัน					
1.6 นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนในหลักสูตรจะต้องมีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน					
1.7 นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการที่ทันสมัย/สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของบริบทของสังคม					
1.8 นักศึกษาคาดหวังว่าอาจารย์ผู้สอนจะต้องมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวางและสามารถ เชื่อมโยงสิ่งต่างๆรอบตัวได้					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับความคาดหวังต่อหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นต่อความเหมาะสมของหลักสูตร ในด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อม และด้านกระบวนการเรียนรู้อิงหลักสูตร

ข้อคำถาม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้					
1.1 อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ตรงตามรายวิชาที่สอน					
1.2 อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการที่ทันสมัย/สอดคล้องกับเปลี่ยนแปลงของบริบทของสังคม					
1.3 อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิคและใช้เทคนิควิธีการสอนที่ดี					
1.4 อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้นักศึกษาได้คิดวิเคราะห์ และกล้าแสดงความคิดเห็น/วิพากษ์และวิจารณ์ รวมถึงมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น					
1.5 อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการบูรณาการความรู้ด้านต่างๆ เพื่อให้นักศึกษาได้มีความรู้และทักษะที่กว้างขวางและสามารถ เชื่อมโยงสิ่งต่างๆรอบตัวได้					
1.6 อาจารย์ผู้สอนรับฟังและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักศึกษา					
1.7 อาจารย์ผู้สอนมีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ					
1.8 ผู้ช่วยสอนมีความรู้และประสบการณ์ในการบริหารจัดการ การเรียนการสอน					
1.9 อัตราส่วนระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอนและผู้เรียน มีความเหมาะสม					
2. ด้านสภาพแวดล้อม					
2.1 อาคาร สถานที่ ในการจัดการเรียนการสอน เพียงพอ/เหมาะสม					
2.2 แสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้					
2.3 สื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมและหลากหลาย					
2.4 สภาพแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียนมีส่วนช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้					
2.5 มีการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน					
2.6 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียน					
3. ด้านกระบวนการเรียนรู้อิงหลักสูตร					
3.1 อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป					
3.2 อาจารย์ผู้สอนจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมการเรียนการสอนที่ยืดหยุ่น และหลากหลาย					
3.3 อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของนักศึกษา					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.4 อาจารย์ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นประสบการณ์ตรง กระบวนการคิด และการมีส่วนร่วม.					
3.5 อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับลักษณะของรายวิชา					
3.6 อาจารย์ผู้สอนแนะนำสื่อการเรียนรู้ให้นักศึกษาอย่างเหมาะสม.					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับด้านปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้ ด้านสภาพแวดล้อมและด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ค แบบสอบถามสำหรับผู้เชี่ยวชาญ (QE:Expert)

QE: Expert (สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร)

แบบสอบถาม

ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผลการประเมินหลักสูตรนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปต่อไป ความคิดเห็นของนักศึกษาที่ตอบในแบบสอบถามนี้ จะนำมาวิเคราะห์ภาพรวมของหลักสูตรเท่านั้น จะไม่เปิดเผยข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

แบบประเมินมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ (TQF)

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

3. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นตามเกณฑ์ต่อไปนี้

5	หมายถึง	ระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	ระดับมาก
3	หมายถึง	ระดับปานกลาง
2	หมายถึง	ระดับน้อย
1	หมายถึง	ระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอน					
1.1 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามความต้องการของสังคม มี					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
เจตคติที่ดี มีความซาบซึ้งในคุณค่าของสังคม, ความดี ความงาม, ดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม, จริยธรรม, ตระหนักในการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงบนรากฐานของความเป็นไทย					
1.2 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถปลุกฝังให้นำศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติ และมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน					
1.3 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดแบบองค์รวม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข					
1.4 กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรสามารถพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตอาสา มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)					
1. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม					
1.1 นักศึกษาสามารถใช้ดุลยพินิจ ค่านิยม ความมีเหตุผล และเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมในการดำเนินชีวิต					
1.2 นักศึกษามีวินัย ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และอดทน					
1.3 นักศึกษาสามารถดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง					
1.4 นักศึกษาตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
2. ด้านความรู้					
2.1 มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์กว้างไกล และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต					
2.2 นักศึกษามีความรู้ เข้าใจต่ออารยธรรมเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน					
2.3 นักศึกษามีความรู้ เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ					
3. ด้านทักษะทางปัญญา					
3.1 นักศึกษามีทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง					
3.2 นักศึกษามีทักษะการคิดแบบองค์รวม					
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
4.1 นักศึกษามีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ					
4.2 นักศึกษาเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก					
4.3 นักศึกษามีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้					
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และเทคโนโลยีสารสนเทศ					
5.1 นักศึกษามีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข					
5.2 นักศึกษาใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ					
5.3 นักศึกษาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน					

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF)

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลการเรียนรู้ของหลักสูตร

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง แบบสัมภาษณ์สำหรับนักศึกษา (IV:Student)

IV: Student (สำหรับนักศึกษา)

แบบสัมภาษณ์

ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ในด้านผลการเรียนรู้ของหลักสูตร ทั้งนี้ผลการประเมินหลักสูตรฯ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ต่อไป

1. นักศึกษาคิดว่าปัญหาหรือสาเหตุของการยกเลิก/ถอนรายวิชา ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คืออะไร

.....

.....

.....

2. นักศึกษาคิดว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรทำให้เกิดผลการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้เชี่ยวชาญ (IV:Expert)

IV: Expert (สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร)

แบบสัมภาษณ์

ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครในด้าน **ปัจจัยนำเข้าสู่การเรียนรู้** ทั้งนี้ผลการประเมินหลักสูตรฯ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครต่อไป

1. ท่านคิดว่าคุณสมบัติของผู้สอนมีความเหมาะสมกับรายวิชาที่สอนหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2. ท่านคิดว่าอาจารย์และผู้ช่วยสอนประจำรายวิชาของหลักสูตรมีความเข้าใจในหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่า อัตราส่วนระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน และผู้เรียนมีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

ภาคผนวก ฉ แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์/ ผู้ช่วยสอน (IV:Professor)

IV: Professor (สำหรับอาจารย์/ผู้ช่วยสอน)

แบบสัมภาษณ์

ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของอาจารย์และผู้ช่วยสอนเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาใน **ด้านสภาพแวดล้อมและกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร** ทั้งนี้ผลการประเมินหลักสูตรฯ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการจัดการจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาต่อไป

ตอนที่ 1 ด้านสภาพแวดล้อมของหลักสูตร

1. ท่านคิดว่าอาคาร สถานที่ ในการจัดการเรียนการสอน เพียงพอ/เหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....

2. ท่านคิดว่าแสงสว่าง สี เสียง อุณหภูมิ เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

.....

3. ท่านคิดว่าสื่อการเรียนรู้/ แหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมและหลากหลายหรือไม่ อย่างไร

.....

4. ท่านคิดว่าสภาพแวดล้อม บรรยากาศในชั้นเรียนส่งเสริมการเรียนรู้หรือไม่ อย่างไร

.....

5. ท่านคิดว่าการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนที่สร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาหรือไม่ อย่างไร

.....

6. ท่านคิดว่าปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน ผู้ช่วยสอน กับผู้เรียนเป็นอย่างไร

.....

.....

ตอนที่ 2 ด้านกระบวนการการเรียนรู้ของหลักสูตร

1. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมและสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่
อย่างไร

.....

2. ท่านคิดว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ของหลักสูตรหรือไม่ อย่างไร

.....

3. ท่านคิดว่าเอกสาร อุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่ใช้มีความเหมาะสมและเพียงพอ หรือไม่ อย่างไร

.....

4. ท่านคิดว่านักศึกษามีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนการสอน หรือไม่ อย่างไร

.....

5. ท่านคิดว่าการส่งเสริมการเรียนรู้ที่นอกเหนือจากห้องเรียน หรือไม่ อย่างไร

.....

ภาคผนวก ข แบบสัมภาษณ์สำหรับอาจารย์ประจำวิชาเอก (IV:Major)

IV: Major (สำหรับอาจารย์ประจำวิชาเอก)

แบบสัมภาษณ์

ความคิดเห็นที่มีต่อหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการทราบความคิดเห็นของอาจารย์ประจำวิชาเอกเกี่ยวกับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครในด้าน **ผลการเรียนรู้ของหลักสูตร** ทั้งนี้ผลการประเมินหลักสูตรฯ นี้จะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตลอดจนการจัดการเรียนการสอนของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนครต่อไป

1. ท่านคิดว่าความรู้พื้นฐานของรายวิชาศึกษาทั่วไปในหลักสูตร มีความสอดคล้องกับความต้องการของวิชาเอก หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

2. นักศึกษาที่เรียนในรายวิชาเอกของท่าน สามารถนำความรู้พื้นฐานที่ได้จากรายวิชาศึกษาทั่วไป ไปใช้ในการเรียนการสอนได้หรือไม่ อย่างไร

.....

.....

.....

3. ท่านมีข้อคิดเห็น หรือข้อเสนอแนะอย่างไรในการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของคณะ/วิชาเอก

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560) ฯ

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
มีมติเห็นชอบ
ครั้งที่ 3/2559
วันที่ 30 มีนาคม 2559

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560

สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและนวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

คำนำ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ได้ระบุถึงการจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไปว่า วิชาศึกษาทั่วไปมีเจตนารมณ์เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ โดยให้ศึกษารายวิชาต่างๆ จนเกิดความซาบซึ้งและสามารถติดตามความก้าวหน้าในสาขาวิชานั้นได้ด้วยตนเอง การจัดการเรียนการสอนควรจัดให้มีเนื้อหาวิชาที่เบ็ดเสร็จในรายวิชาเดียว ไม่ควรมีรายวิชาต่อเนื่องหรือรายวิชาขั้นสูงอีก และไม่ควรมนำรายวิชาเบื้องต้นหรือรายวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะมาจัดเป็นวิชาศึกษาทั่วไป

สำหรับหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มีการพัฒนา มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 โดยมีแนวดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงและสอดคล้องกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่กำหนดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รวมทั้งสอดคล้องกับปรัชญาและปณิธานของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา คือ เพื่อเสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้รอบ รู้กว้าง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรมตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก ต่อมาได้มีการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไปอีกครั้งเมื่อปี พ.ศ. 2555 (และการปรับปรุงหลักสูตรย่อย พ.ศ. 2557) เพื่อให้หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันมีกระแสการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน เช่น เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมสภาพแวดล้อม เทคโนโลยี การเมือง และการเป็นประชาคมอาเซียน จึงจำเป็นต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวทันกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การปรับปรุงครั้งนี้เน้นไปที่การปรับสาระ และเนื้อหาในรายวิชาต่างๆ ให้ตอบรับกับสังคมปัจจุบัน และการดำรงชีวิตตามสิทธิ และหน้าที่ของตนเองอย่างผาสุก

หวังเป็นอย่างยิ่งว่านักศึกษาที่ผ่านการเรียนตามหลักสูตรรายวิชาหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จากมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จะมีคุณลักษณะตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตร สามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมปัจจุบันได้อย่างมีความสุข เป็นพลเมืองที่ดี สามารถสร้างคุณประโยชน์ต่อประเทศ และต่อโลกได้

สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและนวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(ก)
สารบัญ	(ข)
ชื่อหลักสูตร	1
หน่วยงานที่รับผิดชอบ	1
ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	1
กำหนดการเปิดสอน	1
อาจารย์ผู้สอน	2
นักศึกษา	2
หลักสูตร	2
โครงสร้างของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	3
รายวิชาในหลักสูตร	3
คำอธิบายระบบรหัสวิชา	6
คำอธิบายรายวิชา	7
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แนวคิดในการพัฒนาหมวดวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	14
ภาคผนวก ข การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	22
ภาคผนวก ค อาจารย์ผู้สอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป	36
ภาคผนวก ง คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560	40
ภาคผนวก จ รายงานการประชุมร่างหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2560	43

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.1 ชื่อหลักสูตร

ชื่อภาษาไทย	หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป
ชื่อภาษาอังกฤษ	General Education Program

2.2 หน่วยงานที่รับผิดชอบ

สำนักวิชาการศึกษาทั่วไปและนวัตกรรมการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์

2.3 ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.3.1 ปรัชญาของหลักสูตร

เสริมสร้างความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้รอบ รู้กว้าง เข้าใจ เห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาดตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและของโลก

2.3.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

หลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไป มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

2.3.2.1 เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ตามความต้องการของสังคม มีเจตคติที่ดี มีความซาบซึ้งในคุณค่าของสังคม งามดี ความงาม ดำรงตนให้มีคุณค่าต่อสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม ตระหนักในการปฏิบัติตนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงบนรากฐานของความเป็นไทย

2.3.2.2 เพื่อปลูกฝังให้นักศึกษามีความรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม ธรรมชาติ และมีความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน

2.3.2.3 เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษามีทักษะในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้ตลอดชีวิต พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะการคิดแบบองค์รวม สามารถแก้ปัญหาและตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลและข้อเท็จจริงที่เป็นวิทยาศาสตร์ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน และใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

2.3.2.4 เพื่อพัฒนาคุณภาพนักศึกษาให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก มีจิตอาสา มีภาวะผู้นำ และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

2.4 กำหนดการเปิดสอน

1. เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ปรับปรุงจากหลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555 และ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2557
2. เปิดดำเนินการเรียนการสอนตั้งแต่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นไป
3. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณาเห็นชอบหลักสูตรในการประชุม ครั้งที่ 3/2559 วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2559

4. คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยพิจารณาเห็นชอบ/อนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 3/2559 วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2559

2.5 อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์จากคณะฯ และวิทยาลัยฯ ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา และอาจารย์พิเศษที่มีความรู้ ความชำนาญการ หรือมีประสบการณ์ในการสอนระดับอุดมศึกษามาไม่น้อยกว่า 5 ปี

2.6 นักศึกษา

นักศึกษาที่สามารถลงทะเบียนเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปตามหลักสูตรนี้ได้แก่ นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรปริญญาตรีของมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 เป็นต้นไป

2.7 หลักสูตร

การจัดรายวิชาในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยฯ มีกรอบแนวคิดดังนี้

2.7.1 โครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ.2548 ซึ่งกำหนดให้หลักสูตรต้องมีรายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป จำนวนหน่วยกิตรวมไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต

2.7.2 รายวิชาและเนื้อหาสาระของรายวิชาศึกษาทั่วไป จะต้องมึลักษณะเป็นการบูรณาการ ไม่เป็นวิชาที่มีเนื้อหาเฉพาะที่ลึกซึ้ง ไม่มีรายวิชาต่อเนื่อง โดยเนื้อหาวิชาต้องเบ็ดเสร็จในรายวิชาเดียว และไม่ควรเป็นรายวิชาเบื้องต้นหรือรายวิชาพื้นฐานของวิชาเฉพาะ

2.7.3 การจัดรายวิชาในหลักสูตรวิชาศึกษาทั่วไปไม่เป้าหมายหรือสะท้อนการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของมหาวิทยาลัยฯ และคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิมาตรฐานระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

มหาวิทยาลัยฯ ได้นำเอาความต้องการของผู้ใช้บัณฑิตมากำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามปณิธานของมหาวิทยาลัยคือ ทรงปัญญา ศรีทศธรรม นำสังคม และต้องการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพระดับแนวหน้า ผลิตบัณฑิตเป็นผู้มีความรู้คู่ปัญญา มีทักษะวิชาชีพ ทักษะส่วนบุคคล และมีคุณธรรมและจริยธรรม และสอดคล้องกับคุณลักษณะตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ 5 ด้าน จึงกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ไว้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ตารางแสดงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ	
1. ด้านคุณธรรมและจริยธรรม	1.1 ใช้ดุลยพินิจ ค่านิยม ความมีเหตุผล และเข้าใจกฎเกณฑ์ทางสังคมในการดำเนินชีวิต 1.2 มีวินัย ความรับผิดชอบ ซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละ และอดทน 1.3 ดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง 1.4 ตระหนักและสำนึกในความเป็นไทย
2. ด้านความรู้	2.1 มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์กว้างไกล และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต 2.2 มีความรู้ เข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ปัจจุบัน

คุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (ต่อ)	
	2.3 มีความรู้ เข้าใจและเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ
3. ด้านทักษะทางปัญญา	3.1 มีทักษะการแสวงหาความรู้ตลอดชีวิต เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง 3.2 มีทักษะการคิดแบบองค์รวม
4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	4.1 มีจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ 4.2 เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก 4.3 มีภาวะผู้นำและสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	5.1 มีทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข 5.2 ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ 5.3 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างรู้เท่าทัน

2.8 โครงสร้างของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

หลักสูตรระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กำหนดให้นักศึกษาเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปในกลุ่มวิชาภาษาทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ โดยหลักสูตรสามารถกำหนดให้มีรายวิชาใดๆ ก็ได้ที่ต้อมาจากกลุ่มวิชาทั้ง 3 กลุ่ม โดยให้มีการกระจายอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละสาขา วิชาของมหาวิทยาลัยฯ

การจัดการเรียนการสอนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป นักศึกษาจะต้องเรียนในรายวิชาศึกษาทั่วไปโดยมีจำนวนหน่วยกิต ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต และเรียนครบทั้ง 3 กลุ่มวิชา ดังนี้

- 2.8.1 กลุ่มวิชาภาษา ให้เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
- 2.8.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต
- 2.8.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ให้เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

ทั้งนี้ นักศึกษาทุกคนจะต้องสอบผ่านความรู้มาตรฐานทางภาษาอังกฤษ และคอมพิวเตอร์ รวมทั้งต้องมีบุคลิกภาพ จริยธรรมและคุณธรรมตามเกณฑ์ และผ่านการทดสอบมาตรฐานที่มหาวิทยาลัยฯ กำหนดก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ข้อกำหนดนี้จะบังคับใช้ตามประกาศของมหาวิทยาลัยฯ

2.9 รายวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 ประกอบด้วย กลุ่มวิชาทั้งหมด 3 กลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชาภาษา กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และกลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2.9.1 กลุ่มวิชาภาษา เรียนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษามีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการใช้ภาษาไทย และภาษาต่างประเทศในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นเครื่องมือในการสื่อสารทางสังคมในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือสื่อสารในการแสวงหาความรู้ ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้

ก. บัณฑิตเรียน 3 รายวิชา 9 หน่วยกิต		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	น(บ-ป-อ)
GEL0101	การใช้ภาษาไทย Thai Usage	3(3-0-6)
GEL0102	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น English for Communication and Information Retrieval	3(3-0-6)
GEL0103	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ English for Communication and Study Skills	3(3-0-6)

ข. เลือกเรียน 1 รายวิชา 3 หน่วยกิต		
GEL0201	ภาษาไทยเชิงวิชาการ Thai for Academic Purposes	3(3-0-6)
GEL0202	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ English for Academic Purposes	3(3-0-6)
GEL0203	ภาษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน ASEAN Languages	3(3-0-6)
GEL0204	ภาษาไทยเพื่อการประกอบวิชาชีพ Thai for Careers	3(3-0-6)

2.9.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิด วิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เพื่อให้รู้จักและเข้าใจตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีคุณธรรมจริยธรรมซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรม และอารยธรรมของมนุษย์ มีความเข้าใจในพฤติกรรมของมนุษย์เกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ การเมือง กฎหมาย และภูมิปัญญาท้องถิ่น มีจิตอาสา มีการดำเนินชีวิตตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง มีจิตสำนึกที่ดีเพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติ รวมทั้งตระหนักในหน้าที่รับผิดชอบ และบทบาทที่พึงมีในฐานะประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้ ทั้งนี้โดยให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยฯ

ก. บัณฑิตเรียน 2 รายวิชา 6 หน่วยกิต		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	น(บ-ป-อ)
GEH0101	สุนทรียภาพกับชีวิต Aesthetic Appreciation	3(3-0-6)
GEH0102	สังคมไทยในบริบทโลก Thai Society in Global Context	3(3-0-6)

ข. เลือกเรียน 1 รายวิชา 3 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	น(บ-ป-อ)
GEH0201	การพัฒนาตน Self Development	3(3-0-6)
GEH0202	ความจริงของชีวิต Truth of Life	3(3-0-6)
GEH0203	ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรม Life in Multicultural Society	3(3-0-6)
GEH0204	ความเป็นพลเมือง Civic Education	3(3-0-6)
GEH0205	ทักษะชีวิตเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ Life Competencies for the Righteous	3(3-0-6)
GEH0206	การพัฒนาทักษะชีวิตการเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัย Life Skill Development for Undergraduate Student	3(3-0-6)

2.9.3 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เรียนไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์มีเป้าหมายเพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนในด้านกระบวนการคิดและการแสวงหาความรู้จากธรรมชาติ ทั้งด้านชีวภาพและกายภาพ มีความเข้าใจในความหมาย และความสำคัญของกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ส่งผลต่อชีวิตและความคิด รวมทั้งสิ่งแวดล้อมปัจจุบันและอนาคต สามารถรู้จักใช้และเลือกเทคโนโลยีในการศึกษาค้นคว้า และสามารถประยุกต์ใช้งาน อันจะมีผลต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ ตระหนักในความสำคัญของทรัพยากรธรรมชาติ และรู้จักใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมที่สุดเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน ประกอบด้วยรายวิชาดังต่อไปนี้ โดยให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัย

ก. บังคับเรียน 2 รายวิชา 6 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	น(บ-ป-อ)
GES0101	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ Information Technology for Communication and Learning	3(3-0-6)
GES0102	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับคุณภาพชีวิต Science and Technology for Quality of Life	3(3-0-6)

ข. เลือกเรียน 1 รายวิชา 3 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	น(บ-ป-อ)
GES0201	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับสิ่งแวดล้อม Science and Technology for Environment	3(3-0-6)

GES0202	การคิดและการตัดสินใจ Thinking and Decision Making	3(3-0-6)
GES0203	ความรู้เท่าทันสารสนเทศ Information Literacy	3(3-0-6)
GES0204	คณิตศาสตร์เพื่อชีวิต Mathematics for Life	3(3-0-6)
GES0205	นันทนาการเพื่อคุณภาพชีวิต Recreation for Quality of Life	3(3-0-6)
GES0206	ชีวิตและสุขภาพ Life and Health	3(3-0-6)

แผนการเรียนตลอดหลักสูตร

กลุ่มวิชา	ภาคเรียนที่ 1/2560	ภาคเรียนที่ 2/2560	ภาคเรียนที่ 1/2561	ภาคเรียนที่ 2/2561	ภาคเรียนที่ 1/2562
กลุ่มวิชาภาษา	2 รายวิชา	2 รายวิชา	2 รายวิชา	2 รายวิชา	2 รายวิชา
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์					
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์					

2.10 คำอธิบายระบบรหัสวิชา

หลักสูตรนี้ใช้รหัสประกอบด้วยตัวอักษร 3 ตัว และตัวเลข 4 หลัก ดังนี้

รหัสตัวอักษรมีความหมาย ดังนี้

GEL	หมายถึง	กลุ่มวิชาภาษา
GEH	หมายถึง	กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
GES	หมายถึง	กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

รหัสตัวเลขมีความหมาย ดังนี้

เลขหลักพันและหลักร้อย	หมายถึง	กลุ่มวิชา
เลข 01	หมายถึง	กลุ่มวิชาบังคับเรียน
เลข 02	หมายถึง	กลุ่มวิชาเลือกเรียน

เลขหลักสิบ และหลักหน่วย หมายถึง ลำดับวิชา

2.11 คำอธิบายรายวิชา

รหัสวิชา	ชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชา	น(บ-ป-อ)
GEL0101	การใช้ภาษาไทย Thai Usage การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อการสื่อสาร การสืบค้นสารสนเทศและการนำเสนอผลงาน การใช้ภาษาไทยในสื่อร่วมสมัย และการเชื่อมโยงภาษาไทยในกลุ่มประเทศสมาชิกประชาคมอาเซียน The development of Thai language skills in listening, speaking, reading and writing for communication; information retrieval and presentation; Thai usage in contemporary media and; Thai language in the context of ASEAN.	3(3-0-6)
GEL0102	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการสืบค้น English for Communication and Informal Retrieval การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในสถานการณ์ต่างๆในชีวิตประจำวัน ตลอดจนความตระหนักรู้ด้านวัฒนธรรมของไทยและวัฒนธรรมตะวันตก รวมทั้งการสืบค้นสารสนเทศทางอิเล็กทรอนิกส์ การอ้างอิง และเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ และสื่อสิ่งพิมพ์ English for daily life communication with Thai and western cultural concerns; electronic information retrieval; making references and learning from electronic databases and printing materials.	3(3-0-6)
GEL0103	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเรียนรู้ English for Communication and Study Skills การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การให้ข้อมูล การสรุปความ และแสดงความคิดเห็น กลวิธีการอ่าน การเขียนในชีวิตประจำวัน การอ้างอิง และการใช้พจนานุกรม เพื่อการอ่านและการเขียน โดยใช้สื่อระบบสารสนเทศ และฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ English for communication, including giving information, making summary and expressing opinion; Reading strategies; Writing in daily life; Making references and dictionary application for reading and writing; Information system and electronic databases application.	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชา	น(บ-ป-อ)
GEL0201	ภาษาไทยเชิงวิชาการ Thai for Academic Purposes ภาษาไทยเพื่อการศึกษาเรียนรู้ การเขียนรายงานและผลงาน การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล และอ้างอิงจากสื่อหลากหลาย การใช้ภาษาเพื่อนำเสนองานเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ Thai for study skills; writing reports and academic work; information retrieval and making references using a variety of media; Thai usage for academic presentation in various forms.	3(3-0-6)
GEL0202	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ English for Academic Purposes ภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเรียนรู้ การเขียนรายงานและผลงาน การค้นคว้ารวบรวมข้อมูล และการอ้างอิงจากสื่อหลากหลาย การใช้ภาษาเพื่อนำเสนองานเชิงวิชาการในรูปแบบต่างๆ English for study skills; writing reports and academic work; information retrieval and making references using a variety of media; English usage for academic presentation in various forms.	3(3-0-6)
GEL0203	ภาษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน ASEAN Languages การพัฒนาทักษะทางภาษาของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน สำหรับการสื่อสารและทำความเข้าใจด้านสังคม ประเพณี และวัฒนธรรมของกลุ่มประเทศประชาคมอาเซียน (ตามความสนใจ 1 ภาษา) Development of skill of ASEAN language on listening, speaking, reading and writing for communication and understanding on ASEAN society, tradition and culture (depending on individual interest).	3(3-0-6)
GEL0204	ภาษาไทยเพื่อการประกอบวิชาชีพ Thai for Careers ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน การบันทึกเรื่องราว การจดบันทึก การอ่าน การฟัง การดูและการพูด ที่มีความสำคัญต่อวิชาชีพ เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบวิชาชีพ และพัฒนาอาชีพ Thai in daily life, journal keeping, note taking, reading, listening, viewing and speaking essential for career studies as foundation for future careers and career development.	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชา	น(บ-ป-อ)
GEH0101	สุนทรียภาพกับชีวิต Aesthetic Appreciation การสร้างความเข้าใจ การเรียนรู้ การสร้างประสบการณ์สุนทรียภาพ และการรับรู้พื้นฐานสุนทรียศาสตร์ของศิลปะ โดยอาศัยหลักการพื้นฐานของสุนทรียศาสตร์แขนงต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่ความซาบซึ้งในคุณค่าด้านความงามและด้านอื่น ๆ ของศิลปกรรม ภาษาของศิลปะ จนสามารถเข้าใจศิลปะ มองเห็นตนเอง ยังเห็นความสัมพันธ์เชิงคุณค่าและความหมายของชีวิตในการดำรงอยู่เพื่อการสร้างสรรค์	3(3-0-6)
	Having comprehension, aesthetic acquisition, aesthetic experience, and perception of the aesthetic principles of art through aesthetics to appreciate the value of beauty and other value of artworks and the art language as the mediation in order to understand art, contemplate the self-reflexivity to gain insights into what is relationship between the meaning of live and the living for creation.	
GEH0102	สังคมไทยในบริบทโลก Thai Society in Global Context แนวความคิดพื้นฐานในเรื่องวิวัฒนาการทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของไทยความสัมพันธ์และบทบาทของประเทศไทยในบริบทอาเซียนและระดับสากล โดยเน้นการศึกษาด้านผลประโยชน์ และผลกระทบจากการที่ไทยได้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมโลก	3(3-0-6)
	Basic notion on Thai social, economic and politics; Relationship and role of Thailand in global and ASEAN contexts with concentration on benefits and impaction from engagement gained as global member.	
GEH0201	การพัฒนาตน Self Development หลักการพื้นฐานของพฤติกรรมมนุษย์ การเข้าใจตนเองและผู้อื่น ความภาคภูมิใจในตนเอง แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาตน กระบวนการและวิธีการพัฒนาตน การสร้างสัมพันธภาพระหว่างบุคคล ทักษะการจัดการอารมณ์ การป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงในชีวิต และการดำเนินชีวิตที่มีคุณค่าอย่างมีความสุข	3(3-0-6)
	Basic principle of human behavior; self and others understanding; self dignity; self development theories; self development process and methods; Interpersonal skills development; emotional management; Risk behavior prevention and ways to live a happy life.	

รหัสวิชา	ชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชา	น(บ-ป-อ)
GEH0202	ความจริงของชีวิต Truth of Life แนวคิดและวิวัฒนาการการค้นหาคำความจริงของชีวิต การเข้าใจตนเอง ผู้อื่น และความเป็นไปของสรรพสิ่ง เกณฑ์ตัดสินคุณค่าทางจริยธรรม อุดมคติของชีวิตและวิถีชีวิตที่ดำเนินไปสู่เป้าหมายที่กำหนด โดยอยู่บนพื้นฐานในมิติของปรัชญาและศาสนา รวมถึงการนำหลักปรัชญาและศาสนธรรมไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเองเพื่อการดำรงตนในสังคมอย่างมีความสุขและสันติ	3(3-0-6)
GEH0203	ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรม Life in Multicultural Society ความหลากหลายทางวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต มีความรู้ ความเข้าใจ และมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่นในสังคมพหุวัฒนธรรม	3(3-0-6)
GEH0204	ความเป็นพลเมือง Civic Education ความสำคัญของความเป็นพลเมือง บทบาทหน้าที่ของพลเมืองตามหลักประชาธิปไตย การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ลักษณะของสังคมและวิถีชีวิตในระบอบประชาธิปไตย วัฒนธรรมของความเป็นพลเมือง ที่มีความห่วงใยต่อสิ่งแวดล้อม การสร้างจิตอาสาและสำนึกสาธารณะ เพื่อความเป็นพลเมืองที่ดี	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชา	น(บ-ป-อ)
GEH0205	ทักษะชีวิตเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ Life Competencies for the Righteous ความรู้ ความเข้าใจแนวคิดและการปฏิบัติเชิงประจักษ์ ทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ ทักษะการคิดเพื่อรู้จักตนเองอย่างถ่องแท้ ทักษะการคิดด้านบวก ทักษะทางสังคม ทักษะทางพหุปัญญา และทักษะต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 การดำรงชีพอยู่ได้ด้วยตนเองและดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข Knowledge, comprehension on concepts and empirical practices, critical thinking skills, thinking skills to fully understand themselves, positive thinking skills, social skills, cognitive skills and other skills that can generate competencies for the 21st Century, living on their own and living in society with happiness.	3(3-0-6)
GEH0206	การพัฒนาทักษะชีวิตการเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย Life Skill Development for Undergraduate Student ประวัติ อัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ความสัมพันธ์ระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทากับเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและประเทศไทย การเข้าใจในชีวิตของการศึกษาเล่าเรียน การพัฒนานักศึกษาสู่การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การพัฒนาบุคลิกภาพและการใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย กระบวนการเรียนรู้ของนักศึกษา องค์ประกอบการเรียนรู้ทางสังคม จิตสาธารณะในมิติของเยาวชน จิตตปัญญาศึกษา โดยการเรียนรู้จนเกิดค่านิยม มีโลกทัศน์กว้างไกลด้านสังคม ภาษา และคิดแบบองค์รวม เพื่อการพัฒนาความเป็นมนุษย์สำหรับสังคมคุณภาพ History and identity of Suan Sunandha Rajabhat University, the relationship between Suan Sunandha Rajabhat University and both local and national identity, understanding of life-affirming experience on education, undergraduate student development for leadership and responsible supporter, character and self-esteem development for university life, way to connect with academic facilities of the University community and social skills, community service and volunteering, and contemplative practices, each of which is student's self-motivation for holistic world view to develop her / his own quality of life.	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชา	น(บ-ป-อ)
GES0101	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ Information Technology for Communication and Learning หลักการ ความสำคัญ ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบคอมพิวเตอร์ ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์ การสื่อสารข้อมูลและเครือข่าย การใช้งานอินเทอร์เน็ต การสืบค้นสารสนเทศ ความมั่นคง กฎหมาย จริยธรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศ และเทคโนโลยีแห่งอนาคต Principles and importance of basic knowledge on information technology, computer systems, computer software data, data communications and networking, internet usage, information searching process through the internet, information system security, laws and ethics in information systems and technology in the future.	3(3-0-6)
GES0102	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับคุณภาพชีวิต Science and Technology for Quality of Life บทบาทการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี พลังงาน การสื่อสารและโทรคมนาคม การส่งเสริมและดูแลสุขภาพกาย สุขภาพจิต ความปลอดภัยในการใช้ยาและสารเคมีในชีวิตทั้งทางด้านกายภาพ และชีวภาพที่มีต่อคุณภาพชีวิต Role and development of science and technology, energy, communication and telecommunication, physical and mental health cares on promotion, safety on drugs and chemicals application in daily life on both physically and biologically.	3(3-0-6)
GES0201	วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม Science and Technology for Environment ความสำคัญและผลกระทบของการพัฒนาทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่อสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ ทรัพยากรธรรมชาติ ความหลากหลายทางชีวภาพ และการอนุรักษ์ ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม แนวทางการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน Importance and effects of science and technology development towards environment, ecosystem and natural resources, biodiversity and conservation, environmental pollution, natural resources and eco-environments management.	3(3-0-6)
GES0202	การคิดและการตัดสินใจ Thinking and Decision Making หลักการ และกระบวนการคิดของมนุษย์ การคิดขั้นวิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่า การให้เหตุผลอย่างสมเหตุสมผลในการตัดสินใจ การใช้ข้อมูลและเหตุผลในกระบวนการแก้ปัญหา มีการบูรณาการเครื่องมือคุณภาพพร้อมกับการคิดสำหรับการตัดสินใจในชีวิตประจำวัน Principles and process of human thoughts; Analytical, synthetic and evaluative thinking; rational for decision making, application of data and reason for problem solving process, integration of qualitative tools for decision making in daily life.	3(3-0-6)

รหัสวิชา	ชื่อวิชาและคำอธิบายรายวิชา	น(บ-ป-อ)
GES0203	ความรู้เท่าทันสารสนเทศ Information Literacy ความสำคัญของข้อมูลสารสนเทศ การเข้าถึงแหล่งสารสนเทศได้เร็วและมีประสิทธิภาพ ประเมินสารสนเทศได้อย่างมีวิจารณญาณ ใช้และจัดการสารสนเทศได้ตรงและสร้างสรรค์ ประยุกต์ความเข้าใจเชิงจริยธรรม และเชิงกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงและการใช้สารสนเทศ Importance of information data, efficient access to information sources, considerate information assessment, creative information usage and management, ethical and legal application on information access and usage.	3(3-0-6)
GES0204	คณิตศาสตร์เพื่อชีวิต Mathematics for Life หลักการและวิธีทางคณิตศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชีวิตประจำวัน นิติกรรม สัญญา และตราสารหนี้ต่างๆด้วยเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือโปรแกรมสำเร็จรูปอย่างง่าย Mathematical principles and approach related to daily life, making legal contract and bond via electronic devices or basic instant program.	3(3-0-6)
GES0205	นันทนาการเพื่อคุณภาพชีวิต Recreation for Quality of Life แนวคิด ทฤษฎี ความหมายและความสำคัญของนันทนาการ ขอบข่ายและประเภทของนันทนาการ หลักการจัดและการออกแบบกิจกรรมนันทนาการ นันทนาการกลางแจ้งและงานอดิเรก นันทนาการกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตระดับบุคคลและชุมชน บทบาทของผู้ดำเนินนันทนาการ Concepts, theories, meaning and importance of recreation, the scope and type of recreation principles and activity design, outdoor recreation and hobby, recreation and quality of life of individuals and communities, the role of leader recreation.	3(3-0-6)
GES0206	ชีวิตและสุขภาพ Life and Health การดูแลสุขภาพและสุขภาพในมิติการส่งเสริม การป้องกัน การรักษาและการฟื้นฟู ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับชีวิต เพศ ร้อย โภชนาการ สภาวะเสี่ยงทางสุขภาพ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์สุขภาพตลอดจนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในรูปแบบสุขภาพองค์รวมกับชีวิตประจำวันได้ Health care in the dimension of health promotion, health prevention curative and rehabilitation in terms of life health factors on genders, ages, nutrition, health risk, including the application of health science in term of holistic in daily life.	3(3-0-6)

	English for Communication and Study Skills	
	ASEAN Languages for Cultural Study	
GEL0201	ภาษาไทยเชิงวิชาการ Thai for Academic Purposes	3(3-0-6)
GEL0202	ภาษาอังกฤษเชิงวิชาการ English for Academic Purposes	3(3-0-6)
GEL0203	ภาษาในกลุ่มประชาคมอาเซียน ASEAN Languages	3(3-0-6)
GEL0204	ภาษาไทยเพื่อการประกอบอาชีพ Thai for Careers	3(3-0-6)
กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ 6 รายวิชา ได้แก่		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	น(บ-ป-อ)
GEH0101	สุนทรียภาพกับชีวิต Aesthetic Appreciation	3(3-0-6)
GEH0102	สังคมไทยในบริบทโลก Thai Society in Global Context	3(3-0-6)
GEH0201	การพัฒนาตน Self Development	3(3-0-6)
GEH0202	ความจริงของชีวิต Truth of Life	3(3-0-6)
GEH0203	ชีวิตในสังคมพหุวัฒนธรรม Life in Multicultural Society	3(3-0-6)
GEH0204	ความเป็นพลเมือง Civic Education	3(3-0-6)
GEH0205	ทักษะชีวิตเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ Life Competencies for the Righteous	3(3-0-6)
GEH0206	การพัฒนาทักษะชีวิตการเป็นนักศึกษา มหาวิทยาลัย Life Skill Development for Undergraduate Student	3(3-0-6)
กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 8 รายวิชา ได้แก่		
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	น(บ-ป-อ)
GES0101	เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ Information Technology for Communication	3(3-0-6)

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	นางสาวปิยนันท์ เทียนไชย
วัน เดือน ปี เกิด	17 มิถุนายน 2536
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบุรี
วุฒิการศึกษา	ศึกษาศาสตร์บัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

